

ஸ்ரீ

பரமபக்தி துணை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி தூது.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூராழ்வார் அருளிச்செய்த
மூலமும்
காஞ்சிபுரம் குயாரசுவாமி தேசிகராற்செய்த
பொழிப்புரையும்.

இஃது

கிருப்போரூர்.

கருணைந்தல்வாமிகளால்
பிழையறப்பரிசோதித்து.

மதுரை புதுமண்டபம் புக்ஷாப்

பி. நா. சி. கடைகாரியம்.

மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

சுத்த

பதிப்பு.

சேன்னை:

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1915.

இதன்விலை அணு 6.

ஸ்ரீ
பரமபதி துணை.

முக்ய அறிவிப்பு.

அன்பர்கள் யாவருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்வது யாதெனில் இந்தக் கிருஷ்ணஸ்வாமி தூது இதற்குமுன் மிகவும் கேவலமான கடிதத்தில் பாட்டுக்கும் வுரைக்கும் வித்தியாசமாகவும், யெழுத்துப்பிழைகளுடனும், வாசிக்கக்கூட சரியாய் வராமலு மிருந்ததைக் கண்ணுற்ற கனவான்களும் பள்விக்கூட உபாத்தியாயர்களும், நயமான கடிதத்திலும் பிழையில்லாமலும் எழுத்து சுத்தமாயிருக்கவேண்டுமென்று எம்மை நெடுநாளாகக் கேட்டுக்கொண்டதால், சிலவித்வான்களால் சீர்திருத்தி சுத்தபாட மாக்கிக் கொடுத்ததை நல்ல கிளேஸ் கெட்டிக்கடிதத்திலும் சுத்தப்பதிப்பாகவும் அச்சிட்டு இதுபோல் நயிஸ்பயிண்டாகவும் செய்து, பரோபகாரமாகவும் அண்டு சொற்பக்கிரயம் யேற்றுத்தியிருக்கிறது, வேண்டியவர்கள் சுவனித்துப் பார்த்து வாங்கக் கோருகிறேன்.

இப்படிக்கு.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம்.

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஷ்டு,

மதராஸ்.

ஸ்ரீ

பரமபதி துணை.

சருமபுத்திரா தியருக்காக துரியோதனாதியரிடம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி தூது

மூலமும்-உரையும்.

விநாயகர் துதி.

நீடாழியுலகத்து மறைநாலொடைந்தென்று நிலைநிற்கவே
வாடாததவவாய்மை முனிராசன் மரபாரதஞ்சொன்னநா
ளேடாகமாமேரு வெற்பாகவங்கு ரெழுத்தாணிதன்
கோடாகவெழுதும் பிராணப்பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ.

இ-ள். நெடிய கடல்குழந்த பூலோகத்திலே வேதம் நான்குடன்
ஐந்தாம் வேதமென்னப் பிரசித்தமாக நிலைநிற்கக் குறைவில்லா மெய்த்
தவத்தையுடைய ஸ்ரீ வேதவியாசமகாமுனிவர் மகா பாரதஞ் சொன்ன
நாளில் மகாமேருகிரியை யேடாகப்பிடித்து யுத்தகளத்தில் கசமுகாகு
ரனைச் சம்மாரஞ்செய்த தனது கொம்பையே கூர்மைதங்கிய எழுத்தா
ணியாகக்கொண்டு அப்பாரதக் கதையை எழுதிய விநாயகக்கடவுளை
அன்புடன் பணிந்து துதிசெய்வாம். எ-று.

சரஸ்வதி துதி.

பொருப்பிலேபிறந்துதென்னன் புகழிலேகிடந்துசங்கத்
திருப்பிலேயிருந்துவைகை யேட்டி லேதவழ்ந்தபேதை
நெருப்பிலேநின்றுகற்றோர் நினைவிலேநடந்தோரேன
மருப்பிலேபயின்றபாவை மருங்கிலேவளருகின்றாள்.

இ-ள். பொதியமாமலையிலே பிறந்து பாண்டியன் கீர்த்தியென்னு
ம் பசுபொற்றொட்டிலிலே கிடந்து சங்கப்பலகையிலேயிருந்து வைகை
யாற்றிலே திருஞானசம்பந்தர்விட்ட எட்டினிடமாக எதிரேறித் தவழ்
ந்த பெண்ணரசியாகிய சரஸ்வதி பின்பு சமணர் முன்யிட்ட சபதம் நி
றைவேறும் பொருட்டாய் நெருப்பிலிடப் பச்சோலையாய் வேகாமல் நின்
று கற்றோர் நினைவிலே நடந்து ஆதிவராக முகக்கொம்பிலே மருவியபூ
மிதேவியின் மருங்கிலேகிடக்கும் குணம்பொருந்திய மணப்பிள்ளையாய்
வளர்ந்த அக்கலைமகள் எந்நாவிலே நிற்கும்படி வந்தனஞ் செய்கின்
றேன். எ-று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி தூது.

பாடற்றெகை.

தருமமெய்த்தருவனே வத் தாளினைசிவப்பமாயோன்
அரவுயர்கொடியோன்பக்க லழகுறுநாடுவேண்டித்
தூரகதவிரதமேறித் தூதுபோய் மீண்டபாடல்
இரவியங்கதிர்போல் வீச மிருசுதத்தருபத்தொன்றே.

இ-ள். தருமமே யுருவாயிருக்கின்ற தருமராசன் தனக்காகத்தூரி யோதனனருகே தூதுபோகும்படி யேவின தினாலே ஆதி மத்யானந்த ரான ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி நான்கு வேதங்களாலுங் காணப்படாத பாதாரவிந்தஞ் சிவக்க தூரகதங்கள் பூட்டிய அலங்கிர்ந்த விரதமேறி எழுந்தருளி அத்தினொபுரியென்னும் பட்டணத்திற்குப்போய் சம்பக்கொடியோனிடம் அழகுபொருந்திய நாடு கேட்டு அவனுடனே யுத்தப்பிரசங்கம்பேசி மீண்டதைக்குறித்த பாடல் சூரியகிரணம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற இருதூற்றருபத்தொன்றும். எ-று. 3

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி தூதி.

பேர்படைத்தவிசையனுடன் மும்மைநெடும்பிறவியினும்பிரியானுகிச், சீர்படைத்தகேண்மையினுற் றேருந்தற்கிசைந்தருளுஞ்செங்கண்மலைப், பார்படைத்தசுயோதனற்குப் படையெடேனமரிவெனப்பணித்தகோவைக், கார்படைத்தநிறத்தே தோனைக்கைதொழுவார்பிறவாழ்க்கரைகண்டாரே.

இ-ள். பூலோகமெங்கும் கீர்த்தியினாலே பேர்படைத்த அருச்சுனனுடனே இரணியசம்மார நிமித்தமாக எழுந்தருளினபோது பிரகலாதனனாகியும் இரா வணசம்மார நிமித்தமாக எழுந்தருளினபோது விபூஷணனாகியும் பூமி பாரம்தீர்ப்பது காரணமாக வெழுந்தருளினபோது அருச்சுனனாகியும் இவ்வண்ண மூன்றவதாரத்திலும் பிரியாதவனாகியும் சீர்படைத்த நண்பினாலே அந்த அருச்சுனனுக்கு இரதசாரதியாக விசைந்தருளிய செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை பாரமுழுவதுமுடைய துரியோதனமகாராஜன் வந்துவேண்டினபோது அந்தபாரதயுத்தமுகத்திலே நான் ஆயுதங்கையிலெடுப்பதில்லையென்று உறுதிசூறியகோமானை மேகவண்ணனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை கைதொழுதவர்கள் பிறப்பென்னுங்கடலை நீந்தி முத்தியென்னுங் கரையைக்கண்டவர்கள். எ-று. 4

தூ ல்.

ஞானமன்பொடினிதூரைத்து ஞானமுனியகன்றதற்பின்சாரமபேத, தானதண்டமெனுநிருபர் தருமமுறைமையிடுபுகலுந்தகுதிநோக்கித், தூநறுந்தண்டுளவேனைத் தூதுவிடுவதற்கெண்ணிச்சுணைகடோறு, மேனலந்தண்கிரிம்பெருந்தே னிறைக்குமெழிற்குருநாடனியம்புவானே.

இ-ள். தருமபுத்திரமகாராசன் வனவாசம் பன்னிரண்டு வருஷமும், அஞ்ஞாதவாசம் ஒருவருஷமும் ஆகப் பதின்மூன்று வருஷமும் அசன்று உபலாவியமென்னும் பட்டணஞ்சேர்ந்து துரியோதன மகாராசனிடம் உலூகமாமுனியைத் தூதனுப்பியுங் கேளாத துரியோதனன் தன் தந்தையாகிய திருதராட்டிரனுடனே மருமமாகப்பேசுஞ்சயமகாமுனிவரை அழைத்து நீர்போய் ஞானப்பிரசங்கஞ்செய்து பாண்டவர்களை இன்னமும் வனவாசம் போகத்தக்கதாகச் சொல்லி வாருமென்ன அந்தப்படியே சஞ்சயமுனிவர் ஆசீர்வதித்து பாண்டவரிடஞ்சேர்ந்து ஞானப்பிரசங்கம்பண்ணி நீங்களின்னமும் தவசுபண்ணுவதே உறுதியென்று சொல்லி அதைமறுத்து சத்துருக்களை சங்காரஞ்செய்வேனென்று ஆதியில் இராசசபையில் நான்சொன்ன பிரதிக்கினையை முடிப்பேனென்று வீம்சேசன் சொல்லியனுப்ப அவ்வுரைகேட்ட சஞ்சயமகாமுனிவர் போனபின்பு சாம-பேத-தான-தண்டமென்னும் இராசநீதியாகிய சதிருபாயங்களை யு முறைவழுவாமற் சொல்லத்தக்கவனென்றறிந்து பரிசுத்தமாகிய பரிமளம்பொருந்திய துளபமாலையைணிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரைத் தூதுவிடுவதற்கு எண்ணிச் சீனைகடோறுஞ்செந்தினைகள் ஒங்கிய கிரிகளில் தேனைரிறைக்கின்ற குருநாட்டுக் கதிபதியான தருமபுத்திரமகாராசன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. 5

செஞ்சொன்முனிசஞ்சயனுக் கியாமுரைத்தகருமமுமுன் சென்றகாலே, யஞ்சொன்முனிபுரோகிதனுக் கவனிசைத்தகருமமுநீயறிதியன்றே, நஞ்சுதனைமிகவருந்திரன்மருந்து மந்திரமும் விரைந்துநாடா, தெஞ்சினர்தங்களைப்போலவிருக்குமதோ யாந்மனத்துமிருக்குஞ்சோதி.

இ-ள். செவ்வையான ஞானவசனம்புகன்ற சஞ்சயமகாமுனிக்குத் தாமுறைத்தவசனமும் நாமனுப்ப முன்சென்ற உலூகமகாமுனிவரிடம் துரியோதனன்பேசிய கொடியவசனமும் தேவரீருடைய திருவுளமே யறியுமல்லவா விடத்தை யருந்தினவர் அதர்க்குத்தக்க நன்மருந்து மந்திரமும் தேடாமல் வீணிலே சீவனைவிட்டவர்களைப்போல நாங்கள்போகாதபடி தகுதியான ஓர்புத்தி எங்களுக்குப் போதித்தருளவேண்டும் சர்வாதரியாமியாய் விளங்காரின்ற சோதியேயென்று பின்னுஞ்சொல்லுகின்றான் தருமன். எ-று. 6

அருஞ்சமரம்புரியும்வகை யவருரைத்தாநானு மறமொன்றின்றிப், பெருஞ்சமரம்வினைக்குமது கடனன்றென்றருள்வெள்ளம் பெருகக்கூறும், பொருஞ்சமரநெடுமுரசுப் பூங்கொடியோன்றனைநோக்கிப் புயப்போர்வாண, னிருஞ்சமரந்தொலைத்தபிராநினை ஞரையுமுடனிருத்தி யியம்புவானே.

இ-ள். அருமையான குருச்சேத்திரபூமியிலே யுத்தஞ்செய்யத்தக்கதாகத் துரியோதிரனுதியர் சம்மதித்ததே யுண்டாகில் மிகவும் நன்

நேரம் முந்தியுத்தஞ்செய்ய சம்மதித்துச் சொல்வது முறைமையல்லவென்று கிருபாவெள்ளம் பெருரும்படி சொல்லிய பொருகின்ற முரசக்கொடிபடைத்த தருமபுத்திரமகாராஜனைப்பார்த்து மேகம்போன்ற மேனியையும் ஆயிரம்புயாசலங்களை யும்படைத்த வாணஞ்செய்த தஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வீமன் அருச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் என்று சொல்லப்பட்ட இளையோர்களையும் கூடவைத்துக்கொண்டு இவ்வாறுரைக்கத் தொடங்கினார். எ-று.

7

செய்வராவீணமுகநூற் திருநாடுபெறநிலைவோ சென்றுமீளாதி, பைவராயருங்காணிற் பயின்று திரிதரநிலைவோ பகைத்தபோரி, லுய்வாரொனவிரைவி னுருத்தெழுந்துபொரநிலைவோ வுண்மையாக, வைவராமவனிபர்க்கு நிலைவேதென்றருள்புரிந்தான மார்கோமான்.

இ-ள். வயல்களெங்கும் வராலினங்கள் குதித்து விளையாடுகின்ற சிறந்த குருநாட்டைப் பெறநிலைவோ பின்னும் பழையபடியே துன்பமுடையவரூய் வனசஞ்சாரஞ்செய்யநிலைவோ பகைத்தபோரில் பிழைப்பாரெவரென்று சொல்லத் தூரியோதனாதியரை பிரதிக்கினைப்படியே சினங்கொண்டு பொருதி செயிக்கநிலைவோ ஐவராகிய உங்கொவ்வொருவருக்கும் இருக்கின்ற உண்மையான எண்ணமென்னவென்று திருவுளம்பற்றினார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். எ-று.

8

வயிரமெனுங்கடுநெருப்பை மிகமூட்டி வளர்க்கினுயர் வரைக்காடென்னச், செயிரமரில்வெகுளிபொரச் சேரவிருதிரத்தேமுஞ் சென்றுமாளீவோங், சுயிரவமுந்தாமரையுங் கமழ்பழனக்குருநாட்டிற் கலந்துவாழ், வயிரனையாய்சந்துபட வுரைத்தருளென்றுறத்தினுருவம்போல்வான்.

இ-ள். வைராக்கியமென்னுங் கொடியநெருப்பை அதிகமாக மூட்டி வளர்த்தால் தானே ஒன்றோடொன்றுராசி நெருப்புப்பற்றி யெரிந்து மாய்ந்து போகின்ற மூங்கிற்காடென்று சொல்லத்தக்கதாய் குற்றம் பொருந்திய யுத்தத்தில் கோபம்மூண்டு இருதரத்தோரும் ஒரே தாமாய் மாண்டுபோவோம். அப்படி நேராமல் செவ்வல்லியுற் தாமரையும் பரிமளிக்கின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த குருநாட்டிலே அம்மலர்களைப்போல நாங்களும் ஒருமித்துக்கூடி வாழும்படியாக எங்களுயிரை யொத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவரே நீர் தூதுசென்றுரைத்தருள் வேண்டுகொண்டீர். தருமத்தினுருவம்போல விளங்குகின்ற தருமபுத்திரர். எ-று.

9

அரவயர்த்தே தாணுடன்மருகு தாடிநீர்வென்றவநா எவன்றான்சொன்ன, விரதமொழி தவிராமல் வெங்கானம்போய்மீண்டி ர்வெய்யோனுங்கள், குருநிலத்திற்பா தியினிக் கொடா திருந்தா

லாங்கவணக்கொன்றுபோரி, விருநிலத்தையாளவினித் துணிவ: தே கடனென்றொன்பிரானே.

இ-ள். சர்ப்பக்கொடி படைத்த துரியோதனனுடனே நீங்கள் மறுகுதாடி வென்றபோதவன் சொல்லிய சொற்றவறாமல் பன்னிரண்டு வருடம் வனவாசமும் ஒருவருடம் அஞ்ஞான வாசமும் போய்வக்தீர்க்களல்லவா அந்த வெய்யோனாகிய திரியோதனன் உங்களுடைய பூமியிலே பாசியைக் கிரமமாய்க் கொடாமல் போளுனேயாகில் அவனைப் போர் முகத்திலேகொன்று இப்பெரிய பூமியையாளத் துணிவதேமுறைமையென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். எ-று. 10

குருவரையுங்கிளை ஞரையுங் குலத்தூரியதுணைவரையுங் கொன்றுபோர்வென், நரவநெடுங்கடலாடை யவனியெலாந்தனியாந னுமரசுதன்னிற், கரவுரையுமனத்தாதை முனிக்குரைத்தமொழி ப்படியே கானந்தோறு, மிரவுபசற்பலமூல சாகநூர்ந்துயிர்வந ற்தவினிதுநன்றே.

இ-ள். ஆசிரியரையும் சுற்றத்தாரையும் குருகுலத்துக்குரிய தமயன் தம்பிமாரையும் பாட்டன் மாமன் மைத்துனன் முதலானபேர்களை யுங்கொன்று போரில்லவென்று சப்த்தீக்கின்ற கடலை ஆடையாக வளைந்தபூமி முழுவதையுந் தனியேயாளும் யரசைப்பார்க்கிலும் தபடம் தங்கிய மனமுள்ள பெரியதகப்பனார் சஞ்சயமாகமுனிவரிடஞ் சொல்லியனுப்பியபடி வனங்கடோறும்போய் இரவும்பகலும் கனி காய் கிழங்கு சருகுகளைப்புகித்துப் பிழைத்துக் காலம் போக்குவது மிகவும் நன்மையென்றார் தருமபுத்திரர். எ-று. 11

கோநிலாணிந்தமொழி கூறுதலுமாமாயன் கூறலுற்றான், மோதமருக்கிளை த்துரீர் மொய்த்தபெருங்கானகத்தே முடுகிச்சென்றாற், பூதலத்தேரேசாரோ புகன்றபெருவஞ்சினமும் பொய்தத்திடாதோ, நீதியோவெனவுரைத்தா னைக்கதற்குகிகழ்தரும கிகழ்த்தலுற்றான்.

இ-ள். பழுதில்லாத தருமபுத்திரமகாபாசன் இந்த வசனம்சொன்ன மாத்திரத்திலே ஆதிமூலமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கேளுந் தருமபுத்திரரே நீங்கள்மோதிப் பொருகின்ற யுத்தத்துக்குத் தோற்றுநெருங்கிய தருக்கள் சூழ்ந்த பெரிய வனத்தினிடத்திலே வாசம்பண்ணவிடாரந்து போவீராகில் பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் தாயாதியருடன் யுத்தம்பண்ணி செயிக்கமாட்டாமற் போனார்களென்று ஏசமாட்டார்களோதம்பிமார்சொன்ன சபதம் பொய்த்துப் போகாதே இது நீதியாகுமோ வென்று சொல்லக்கேட்ட தருமபுத்திரர்சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

நீது துநடந்தருளி யெமதுநீனைவவர்க்குரைத்தா னினைவின் வண்ணம், தாது தியளிமுரலுந் தண்பதியுந்தாயமுந்தான் றுரா னுகின், மீது துவனைக்குலமும் வலம்புரியுமிகமுழங்க வெய்யகால ன், மாதா தர்மனங்களிக்கப் பொருதெனினும்பெறுவனிது வசையுமன்றே.

இ-ள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே எங்கள் நிமித்தம் தேவரீரே துரியோதனனிடம் தூதுசென்று எங்கள் நினைவின்வண்ணம் அவனிடம் பேசினால் அந்தப்படியே மகரந்தப்பொடியை யூதி வண்டுகள் முறலுகின்ற குளிர்ந்த பூஞ்சோலைகளுமுந்த நகரமும் பங்குங் கொடாமற்போவானாகில் அதற்குமேல் ஊதப்பட்ட வெற்றிச்சங்குகளும் வலம்புரிந்த சங்குகளும் வீரகாளம் வீரகொம்பு முதலிய நானுவித வாத்தியங்களும் முழங்கக் கொடிய யமதூதர் மனங்களிப்பப் போர்க்களத்திலே யுத்தஞ்செய்தானாலும் தாயாதிபாகமாகிய எங்கள் பூமியைப் பெறவேமது அபகீர்த்தியன்றென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் தருமபுத்திரர். எ-று.

முந்தூர்வெம் பணிக்கொடியோன் மூதுரினடந்துழவர் முன்றிரோறு, நந்துரும்புனனாட்டின் றிறம்வேண்டு நாடொன்று கல்கராணுகி, லைந்தூர்வேண் டவையிலெனி லைந்திலம்வேண் டவை மறுத்தா லடுபோர்வேண்டு, சிந்தூரத்திலகதுதம் சிந்தூரத்தின் மருப்பொசித்த செங்கண்மாலே.

இ-ள். முந்தியூறுகின்ற சர்ப்பக்கொடியை யுடைய துரியோதனன்பதியாகிய அத்திபுரத்திற்கு தேவரீர் எழுந்தருளி பள்ளர் முன்றில் கடோறுஞ் சங்கினங்க ளுறுகின்ற நீர்வளம் பொருந்திய நாட்டைக்கேளும் அதுகொடானாகில் எங்களைந்துபேருக்கும் இத்திரப்பிரத்தம் அவந்நி வாரணபுரி அத்தினபுரி யமப்பிரத்தம் என்ற ஐந்தூருங்கேளும் அவையிலையென்று மருத்தானாகில் ஐந்துமனைகேளும். அவையு மில்லையென்றால் யுத்தத்திற்குச் சம்மதித்துவாரும் மாயமாய்க் கஞ்சன்வரலிட்ட சிந்தூர திலக நெற்றியையுடைய கரியின்கோடுகையொடித்த சிவந்தகண்களையுடைய மாயனெயென்றார் தருமபுத்திரர். எ-று. 14

மூத்தோன்மற் றிவையுரைப்ப வினையோன்வெஞ் சினமனத்தின் மூளமூள, நாத்தோயி லுரைபதற்கக் கதுமெனவுற் றெழுந்திதைஞ்சு ஞாலமெல்லாம், பூத்தோனே பூந்தவிசிற் பூவைபுணர்மணிமார்பா புன்மையாவுந், தீர்த்தோனே யூனமிலான் மானமிலா துரைப்பதற்கென் செய்வனென்றான்.

இ-ள். தருமபுத்திரமகாராசன் இந்தவசனம் சொன்னதைவீம்சேனன்கேட்டு அவன் மனத்திலே கோபம் அதிகரிக்க நாவினிடத்திலே குற்றமில்லாத பற்பலவார்த்தைகள் பதரத்தக்கதா யெழுந்துவந்து

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவரை துதித்து உலகமெல்லாங் கொடுத்த உத்தமனே பதுமாசனத்தி லிருக்கின்ற மகாலட்சுமியும் கௌத்துவாபரணமும் பொருந்திய மார்க்பையுடையவரே நம்பினோர்கள் சூறைவுகளையெல்லாந் தீர்த்தவரே குற்றமற்ற அண்ணானவர் மானயிலாமற் சொல்வதற்கு கான் செய்வதென்னென்று பின்னுஞ் சொல்லுவானந்த வீமசேனன் எ-று. 15

விரிகுழற்பைந்தொடி நாணி வேத்தவையின்முறையினோள் வெகுளெனென்று, மரபினுக்குநமக்குமுல குள்ளவந்திராத வசையேகண்டா, யெரிதழற்கானகமகன்று மின்னமும்வெம்பகை முடிக்க வினையாநின்ற, யரவுயர்த்தே தோன்கொடுமையினு முரசுயர்த்தே தாயுனதருளுக் கஞ்சினேனே.

இ-ள். விரிந்தகூடந்தலையும் பசிய வலையிலையுமுடைய துரோபதி நாணமுற மூன்று லச்சத்து அறுபத்தாராயிரம் பட்டவர்த்தனரும் ஆஷு லச்சத் தறுபத்தாராயிரம் மகுடவர்த்தனரும் பதினெண்பூமி மன்னரும் மண்டலீகரும் சகலதேசத் திராசவர்க்கமும் பீஷ்மாச்சாரி துரோணாச்சாரி கிருபாச்சாரி அசுவத்தாமர் கன்னன் சகுனி சல்லியன் அதிரதர் மகாதர் சமரதர் அத்திரதர் முதலிய சமஸ்தமானபேர்களு நிறைந்த இராசசபையில் மாணபங்கம் பண்ணுவித்தநாளில் தஞ்சமில்லாதவர் போல முறையிட்டபொழுது நீ கோபிடாதே யென்றென்னைத் தடுத்து குருகுலத்துக்கும் நமக்கும் பூலோகமுள்ளவந் தீராத பழிப்புவசனத்தை யுண்டாக்கினீர் அதுவுமல்லாமற் கள்ளக்கயிறுகொண்டு சூதாடி சொல்லியவண்ணம் அழல்சூழ்ந்த வனவாசமிருந்தகன்றும் இன்னமும் கொடியபகையை முடிக்க நினைக்கின்றீர் ஆதலால் துரியோதனைப் பார்க்கிலும் தருமபுத்திரமகாராசரே உம்முடைய கிருபைக்கு மிகவும் பயந்தேனென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் வீமசேனன். எ-று. 16

காளுளவுனைவிடுத்த கண்ணிலாவருளிலிதன் காதன்மைந்தன், றுளுளுந்தரணியெல்லா மொருகுடைக்கீழ்நீயாளத் தருவனின்மே, மேனணம்முரிமையறக் கவர்ந்தபெருந்துனைவனுனை லொரு தவண்ணம், வாளுளவானவர்கோன் றன்பதமற்றவன்றனக்கே வழங்குவேனே.

இ-ள். நம்மை வனவாசம் போகச்சொன்ன கண்ணில்லாத் திருதராட்டிசனுடைய கிருபையில்லாக் குமாரனான துரியோதனன் தானுள்கின்ற பூலோகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் இன்றைக்கே நீராளத் தருவேன் அல்லாமல் முன்னுளில் நம்முடைய ஆட்சியாகிய நாட்டைக்கைக்கொண்ட அந்தத் துரியோதனன் தேவரீரை வெறுத்து விடாதபடி அவனுக்கு வீரசுவர்க்கத்தை யாளத்தக்கதாய் இத்திரபத்தையும் தருவேனென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் வீமசேனன். எ-று. 17

போர்முடித்தானமர்பொருது புலம்புதுசொற்பாஞ்சாவி பூந்தண்கூந்தம், கார்முடித்தானியேயார்முன் கழறியவஞ்சினமுடித்தான் கடவுட்கங்கை, நீர்முடித்தானிரவொழித்த நீயறியவசையினறிநிலைநின்றோங்கும், போர்முடித்தானிப்படியே யார்முடித்தாரிவனுடனே பிறப்பதேநான்.

இ-ள். பூநீ கிருஷ்ணபகவானே எங்களுண்ணுவியார் துரியோதனனுடனே யுத்தஞ்செய்துமுடித்தார் புலம்புகின்ற சொல்லியுடைய பாஞ்சாலதன் அழகிய மாலையணிந்த மேகமபோன்ற விரித்த கூந்தலைமுடிக்கச்செய்தார் தம்பிமார்கள் வேந்தர்சபையிலே பேசியசபதங்களையுமுடிப்பித்தார் தெய்வத்தன்மைபொருத்திய கங்கையைமுடித்த உருத்திரதேவர் ஹையிலே பிரமகபாலங்கொண்டு இறப்பதைத்தவிர்த்தருளிய உம்முடைய சித்தமரிய பூலோகத்திலே நிலைநின்ற றுயர்ந்த கீர்த்திமாநென்னும் பேரை பிரசித்தமாக முடித்தார் இப்படியாவர் முடிக்கப்போகின்றார்கள் இவருடனே பிறந்தநான் கீர்த்திபெற்றது போதுமென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் வீமசேனன். ௭-று. 18

அணிந்துவருஞ்சமரிலெதிர்ந்தரவுயர்த்தோனுடனரசருடலமெல்லார், துணிந்திரண்டுபடப்பொருது தொல்லையுலகாசாளத்தணிவதல்லாந், தணிந்தரமுங்கிளையுறவுங் கொண்டாடித்தானின்னந் தனித்தூதேவிப், பணிந்திரந்துபுவிபெற்றுண்டிருப்பதற்கேதுணிகின்றான் பட்டபாடே.

இ-ள். போர்க்கொலங் கொண்டவருகிற பெரியயுத்தத்திலே எதிர்ந்து சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனையுடைய அலனுக்கு சகாயமாய்வரும் அரசர்களுடைய சரீரங்களெல்லா மிரண்டுதுண்டாகும்படி போர்செய்து பழய பூலோகமுழுவதையும் அரசாக்கிசெய்யத் தணிவதைவிட்டு பொருமைகொண்டு தருமத்தையும் யுறவையும் பாராட்டி இன்னமும் ஒப்பற்ற தூதுவிடுத்து அவனை வணங்கி பூமியை யாசித்துப் பெற்றுக்கொண்டு சவுக்கியமாகப் புசிக்கவேயெண்ணுகின்றார் தருமபுத்திரமகாராசர் சூருகுலம்பட்டபாட்டை என்னசொல்வேனென்றான் வீமசேனன். ௭-று. 19

பரிவுடன்மற்றிவைகூறும் பவனகுமாரனைமலர்க்கை பணித்துநோக்கிக், குருகுலத்தோர்பேரேறே குற்றமதுபார்க்குங்காற் சுற்றியில்லை, பொருகுலத்திற்பிறந்தார்க ளுடன்வாழும்வாழ்வியைப்போ லுறுதியுண்டோ, விருவருக்கும்வசையன்றோ விருநிலங்காரணமாக வெதிர்ப்பதென்றான்.

இ-ள். இப்படி பரிவுடன்சொல்லிய வாய்வுபுத்திரானகிய வீமசேனனை மலர்போன்ற கையாலமர்த்திப்பார்த்து குருகுல சிகாமணியாகி

ய. வீமா குற்றம்பார்க்குமிடத்திற் சுற்றமுண்டோ ஒரு குலத்திலேபிறந்த அண்ணன் தம்பிமாருடனே கூடிவாழும் பெருமையைப்பார்க்கினும் வேறுமொரு கீர்த்தியுண்டோ இப்பூமண்டலத்தைப் பெருவது காரணமாக எதிர்ப்பது நம்மிருவருக்குங் குற்றமல்லவோ வென்றும் பின்னும் சொல்லுவார் தருமபுத்திரமகாராசன். எ-று. 20

உரிமையுடன்றம்பியரன் துணர்வறியாமையினவைக்க னுரைத்தமாரற்றம், பரிபவமேகேட்டோர்க்குப் பரிபவமென்பதுபிறரார்பட்டாலன்றோ, கருதிலதூமற்றெவர்க்கு மொவ்வரதோகண்மலரிற் கைபடாதோ, பொருதொழிலுங்கடைநிலத்திற் கிடந்ததேயெனமொழிந்தான் புகழேழ்ண்பான்.

இ-ள். உரிமையுள்ள தம்பிமார்களறியாமையாலே சபையிலேசொன்ன வார்த்தைகள் நமக்கு இழிவைவுண்டாக்குமல்லவா இழிவானதை அன்னியர்களாற் சொல்லப்படாதல்லவோ அது நினைக்குமிடத்தில் ஒருவருக்கும் பொருந்தாதோ கண்மலரிற் கைபட்டால் அந்தக்கையைத் தரிக்கலாமோ இன்னம் மோதிப்பொருதும் யுத்தம் பின்னாலிருக்கின்றதென்றார் தருமபுத்திரமகாராசன். எ-று. 21

சூடுகின்றதுழாய்முடியோன் சுரருடனேமுனிவர்களுஞ் சுருதிநான்குந், தேடுகின்றபதஞ்சிவப்பத் திருநாடுபெறத்தூது செல்லவேண்டாம், வாடுகின்றமடப்பாவை தன்வரமுமென்வரமும் வழுவாவண்ணங், கோடுகின்றமொழியவன்பா லெனைத்தூதுவிடுகவினிக் கொற்றவேந்தே.

இ-ள். துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தேவர்களும்முனிவர்களும் நான்குவேதங்களும் இன்னந்தேடுகின்ற பாதங்கள் சிவப்பநாம் நம்முடைய திருநாடு பெரும்பொருட்டு தூதுசெல்லவேண்டாம்வாடுகின்ற துரொளபதியினுடைய பிரதிக்கினையும் என்சபதமும் நிறைவேரும்பொருட்டு துரியோதனனிடத்தில் என்னைத் தூதனுப்பும் தருமபுத்திரரேயென்றான் வீமசேனன். எ-று. 22

மலைகண்டடுதனவென்கைம் மறத்தண்டின்வலிகண்டு மகவான்மைந்தன், சிலைகண்டுமிருவர்பொருந் திறல்கண்டுமெமக்காகத் திருமாணின்ற, நிலைகண்டுமிவள்விரித்த குழல்கண்டுமிமைப்பொழுதி னேரார்தம்மைக், கொலைகண்டுமகிழாம லவன்குடைக்கீழுயிர்வாழக் குறிக்கின்றாயே.

இ-ள். மலையைக்கண்டடுதன என்செயிலிருக்கின்ற தண்டாயுத்தினுடைய பிரபலங்கண்டும் அருச்சுன்னுடைய காண்டபத்தின் வலிமைகண்டும் நகுலசகாதேவருடைய வல்லமைகண்டும் நமக்குச்சகாய

மாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிருக்கும் நிலைமைகளும் இந்தத் துரோகபதை விரித்த கூட்தலைக்கண்டும் ஒருமிஷமாத்திரத்தில் திரியோ திரானுதியரை சர்வசங்காரம்பண்ணி மகிழ்ச்சியடையாமல் பகையாளியுடைய குடையின் கீழே வாழும்படி குறித்திருக்கின்றீர் தருமபுத்திரரே என்றான் வீமசேனன். எ-று. 23

வெம்புயலீ மனும்வெருண்டு மீண்டுமிவையெடுத்துரைப்பமேகமேனிப், பைம்பொனெடுத்தனித்திரிசிப் பரந்தாமன்கருணையுடன் பரிந்துநோக்கி, யம்புவிவீழ்முன்பிறந்தோ ரரசுநெறிமுறைபுரைத்தா லதுகேளாமற், நம்பியருமறுப்பரோ தலைவனிக்கடுங்கோபர் தனிகவென்றான்.

இ-ள். வலிய புயமுடைய வீமசேனன் மறுபடியுங்கோபித்து இந்தவசனங்கள் சொல்ல மேகம்போன்ற திருமேனியும் பசும்பொன்போன்ற நெடிய சக்கராயுதமுமுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கிருபையுடன் பரிவுகொண்டு பார்த்து இப்பூமியின்மீது முன்பிறந்தமையன்மார் இராஜாதி முறைமைசொன்னால் அதைக்கேளாமல் தம்பிமார் கேளாமல் மறுப்பார்களோ தலைமைபெற்ற வீமசேனனே இனிக்குடியகோபத்தை தனிக்கக்கடவாயென்று திருவுளம்பற்றினார். எ-று. 24

மைக்காலமுகிலூர்தி வானவர்கோன்றிருமதலை வணக்கிநின்று, முக்காலங்களுமுணரு முகுந்தனுக்குமுதல்வனுக்கு மொழிவான்மன்னே, வக்காலம்பொறுத்தவெலா மமையாமலின்னமிருந் தறமேசொன்னு, லெக்காலம்பகைமுடித்துத் திரோபதியுன்முழன்முடிக்க விருக்கின்றானே.

இ-ள். பைபோலுங் கரியமேகவாகனான தேவேந்திரனுடைய குமாரனான அருச்சுனன் வணக்கஞ்செய்து நின்று திரிகாலங்களையும் அறியும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கும் தருமபுத்திரருக்கும் சொல்லியதாவது அந்தக்காலத்தில் திரியோதனன் பண்ணியகுற்றங்களைப் பொருத்த பொருமைகளெல்லாம் போராமல் இன்னமுந் தருமத்தையே பாராட்டினால் எந்தக்காலத்தில் பகையைமுடித்துத் துரோகபதை கூட்தலை முடிக்க விருக்கின்றானென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான். எ-று. 25

தேவராயினும்பழைய தயித்தியராயினுமற்றுஞ் செப்புகின்றோர், யாவராயினுமெதிர்ந்தோ ருயிருணவென்றிருப்பதுவே யென்கைவாளி, மூவராயவர்களுக்கு முதல்வனாகியமூர்த்தி முகிரோய்புக, மீவராலுகளும்வயற் குருநாடென்னிவனவன்பால்வேண்டுமாதே.

இ-ள். தேவர்களானும் பழய அசுரர்களானும் பின்னுஞ்சொல்லுகின்ற வலிமைபெற்றபே ரெவர்களானும் எதிர்த்தபேர்களுடை

ய உயிரைத் தனக்குப் புசிப்பென்று நினைத்திருப்பதென் கைய்பாணம் திரிமூர்த்திகளுக்கு முதல்வரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவரே மேகந்தோய்கின்ற சுமுகின்மேல் வராலினங்கள் பாய்கின்ற கழனிசன் சூழ்ந்த குருநாட்டை என்னநிமித்தம் இந்த தருமபுத்திரர் திரியோதனனிடத்திலவேண்டுகின்றதென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் அருச்சுனன். ௭-று.

தீண்டாதகற்புடைய செழுந்திருவைத்துகிலுரியச் செயலொன்றின்றி, நீண்டானேகரியானே நிமலாவென்றறந்நீனளாய் நின்றதுசோர, மாண்டார்போலதுகண்டு மன்னவையில்யாபிருந்த மாசுதீர, வேண்டாமோவேண்டுவது மேம்படுநல்லறமேயேநவேந்தர்வேந்தே.

இ-ள். ஆக்கினியைப்போன்ற தீண்டத்தகாத பதிவிரதமுடைய துரோபதையைச் சபையிலே துரியோதனன் துற்சாதனை விட்டுத் துகிலுரிந்தபோது அவள் யாதொருசெயலு மில்லாதவளாய் நெடிய வீராட்டு சொரூபத்தையுடையவனே நீலவண்ணனே நிமலாவென்று முறையிட்டவளாகிநின்று சேர்வடைய அடைக்கண்டும். மாண்டவர்களைப்போலே இராசசபையிலே நாமிருந்த குற்றத்தீரவேண்டாமோ அவனிடத்தில் பூமியை இரந்துகேட்பது நல்லதருமந்தானே அரசர்க்கரசனாகிய தருமபுத்திரரேயென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் அருச்சுனன். ௭-று. 27

பொன்னாருந்திகிரியினான் போனாலும்பொறைவேந்தன் புகன்றவெல்லாரு, சொன்னாலுமவன்கேளான் விதிவலியாற்கெடும. திகண்டோன்றாதன்றே, யெந்நானமுவர்நிலத்தி னென்முனைவித்திடினும்வினை வெய்திடாது, பன்னாகந்தனக்கமிர்தம் கொடுத்தாலும்விடமொழியப் பயன்கொடாதே.

இ-ள். பொன்போன்ற பிரகாசத்தையுடைய சக்கரதரனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் தூதாகப்போனாலும் தருமபுத்திரர்சொன்னவார்த்தைகளெல்லாரு சொன்னாலும் அந்த துரியோதனன் கேளான் விதியின்வலியால் கெடுமதி கண்ணுக்குத் தோன்றாது எந்நாளும் உவந்நிலத்திலே நல்லவிதைகளை விதைத்தாலும் வினையமாட்டாது நச்சுப்பல்லையுடைய பாம்புக்குப்பால் வார்த்துவளர்த்தாலும் விஷத்தை யல்லது வேறொரு பயனைக்கொடாது. ௭-று. 28

பார்த்தனிவைபுகன்றிறைவன் பணித்தருளவிருந்ததற்பின் பரிவினேடுந், தீர்த்தனிருபதமிறைஞ்சித் தருமனையுங்கைதொழுது சினங்கொள்வேலா, னீத்தனெடுங்கடலெழுபா ரடலைவர்பெறுவரெனு நிகழ்ச்சிபொய்யோர், கோத்தருமந்தனிலாண்மை கூறுதோகூறுகநீ கொற்றவேந்தே.

இ-ள். அருச்சுனன் இந்தவசனஞ்சொல்ல கிருஷ்ணபகவான் கை
 லமைக்க அவனிருந்தபின்பு நகுலனன்புடனே கிருஷ்ணபகவானுடைய
 உபயபாதங்கனையும் வணங்கித் தருமபுத்திரரையும் தொழுது ஜலம
 யமான சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியைப் பெருமைபொருந்திய பஞ்சபாண்ட
 டவர்கள் பெருவார்களென்று சொல்வது பொய்யோ தருமபுத்திரமகா
 ராஜனுடைய சவுரியஞ்சொல்லாதோ சொல்லுக நீ வெற்றியையுடைய
 அரசனெயென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-று. 29

கேவலந்தீர்வலிபபகை கிடக்கமுதற்கிளர்மழைக்குக் கிரீ
 யொன்றேந்தி, கோவலன்போயுரைத்தாலுங் குருநாடுமரசுமவ
 ன் கொடுக்கமாட்டா, னாவலம்பூதலத்தரசர் நாடிநந்தோமெனந
 ன்மை நகையாவண்ணங், காவலன்றன்படைவலியு மெமதுதடம்
 புயவலியுங் காணலாமே.

இ-ள். கேவலமாகத் தீர்த்தற்கு அரியபகையிருக்க மேகஞ்சொரி
 கின்ற அதிகமழைக்குப் பசுத்திரனை காக்கும்பொருட்டு கோவர்த்தனை
 ரியை குடையாகவேந்திய கிருஷ்ணபகவான தூதுபோய்ச்சொன்னாலு
 ம் நமதுகுருநாட்டையும் அரசையும் அத்திரியோதனன் கொடுக்கமாட்
 டான் ஆகையினாலே சம்புகநீவாகிய இந்தப்பூமியிலே யிருக்கின்ற அரச
 சர்களெல்லாம் நமது நாட்டை நாமிழந்தோமென்று நகைக்காதிருக்கு
 ம்படி துரியோதனனுடைய சேனைவலிமையும் என்னுடைய விசாலமா
 கிய புஜவலிமையும் பார்க்கலாமென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் நகு
 லன். எ-று. 30

அன்னநடையரம்பைதனை யவுணர்கவர்ந்திடவிமையோ ரா
 சக்காக, முன்னமவருடன்பொருது சிறைமீட்டானங்குலத்து மு
 தல்வனன்றோ, மன்னவையில்யாங்காண மடவரலைத்துகிலுரிந்த
 வலியோன்றன்பா, வின்னமிரந்தவன்குடைக்கீ ழிருந்தக்கானம்
 மையுல கென்சொலாதே.

இ-ள். அன்னம்போன்ற நடையையுடைய ஊர்வசியை அசுரர்க
 ள்கவர்ந்தகொண்டுபோக அவள்பயந்து முறையிடுவதுதேறிந்து இந்நி
 ரன்பொருட்டு முற்காலத்திலே அந்த அசுரருடனே வானில் இரதத்
 தைக்கடாவி யுத்தஞ்செய்து சிறைமீட்டவன் நம்முடைய குலத்தலைவ
 னாகிய புருவச்சக்கரவர்த்தியல்லவோ இராஜசபையிலே நான் காணும்
 படி துரௌபதியைத் துகிலுரிந்த துரியோதனனிடத்தில் இன்னம்
 யாசித்து அவன் குடைநிழலில் இருந்தால் நம்மையுலகமென்சொல்லா
 தென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் நகுலன். எ-று. 31

கானெறிபோய்க்கரந்துறைந்து கடவநாட்கழித்ததற்பின்கா
 னீங்கி, யீனமிலாவகைவந்தார் நந்துணைவரென்செயிது மிரங்கா

னாகின், மாநகரும்வளநாடு முரிமையுந்தன்மொழிப்படியே வழங்
கானாகிற், ருனறியாதவன்பிறப்போய்க் கற்பித்தாலறிவனோ தர
ணிகேவந்தே.

இ-ள். வனவாசம் பன்னிரண்டுவருடமும் அக்யாதவாசம் ஒருவ
ருடமும் இருந்து கழிந்ததற்பின் காட்டைவிட்டு ஈனமில்லாதபடி வந்
தார்கள் நம்முடைய அண்ணன் தம்பிமார்களென்று கொஞ்சமு மிரக்க
ஞ்செய்யானாகில் தாயாதிபாகமும் மகத்தாகிய நமதுநகரமும் வளமை
தங்கிய நாட்டையும் முன்சொல்லியபடி கொடாமற்போவானாகில் தா
னேயறியாதவன் ஒருவன்போய்ச் சொன்னால் அறிவானோ பூமிக்கரசு
னான தருமராஜரே யென்றான் நகுலன். எ-று. 32

நகுலனிலையுரைத்ததற்பி. னன்றெனக்கையமைத்தருளி ந
குலன்சொல்லு, மிகல்விசயன்றன்மொழியுந் திறல்மீமணியம்பிய
னும் யாவும்கேட்டோம், புகலரியவுணர்வுடையோய் புகழுடையோய்திற
லுடையோய்புகளீயென்ன, முகிலனையதிருமேனி மு
குந்தனுக்குமனமுருக மொழிகின்றானே.

இ-ள். நகுலன் இந்தவசனஞ்சொல்ல நல்லதென்று கையமைத்த
ருளி நகுலன் சொன்னதும் வலமையுடைய அருச்சுனன்சொன்னதும்
சவுரியத்தையுடைய லீமசேனன் சொன்னதும் எல்லாந் தெரிந்தோம்
சொல்லுதற்கரிய அறிவையும் கீர்த்தியையும் உடைய சகாதேவா உம
து கருத்தைச்சொல்லென்று கிருஷ்ணபகவான் கேட்க மேகவண்ணனா
ன திருமால் திருவுள்ள முருகும்படி சொல்லுவான் சகாதேவன். எ-று.

சின்தித்தபடிநீயுந் சென்றாலென்னொழிந்தாலென் செறிந்த
நாறு, மைந்தர்க்குணமுதல்வனிலம் வழங்காமலிருந்தாலென் வ
ழங்கினாலென், கொந்துற்றகுழலிவனா முடித்தாலென்விரித்தாலெ
ன் குறித்தசெய்கை, யந்தத்தின்முடியும்வகையடியேற்குத்தெரி
யுயோ வாகிமுர்த்தி.

இ-ள். ஆதிபாராயணனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே நீ நினைத்தப
டியே தூதுபோனாலென்ன போகாதிருந்தாலென்ன துரியோதனன்பூ
மிகொடாவிட்டாலென்ன கொடுத்தாலென்ன வரசனைப்பொருந்திய கூ
ந்தலை துரென்பதை முடித்தாலென்ன விரித்தாலென்ன நீர் நினைத்த
காரியம் முடிவிலே முடியும்விதம் அடியேனுக்குத் தெரியுமோ வென்
றன் சகாதேவன். எ-று. 34

முருகவிழ்க்கும்பசுந்துளப முடியோனையன்றலைக முலைப்
பாலுண்டு, மருதிடைச்சென்றுயர்சகடம் விழவுதைத்துப்பொது
வர்மனை வளர்த்தமாலே, யொருவருக்குந்தெரியாதின்குன்மையை

யானறிவே னுண்மையாகத், திருவுளத்துக்கருத்தெகுவோ வது வெனக்குங்கருத்தென்றான் தெய்வமன்னான்.

இ-ள். வாசனாவீசுகின்ற துளபமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய வரே அன்று பூசுகியினுடைய முலைப்பாலுண்டு நாரதர் சாபம்பெற்றிருந்த நளகூபன் மணிகூபனென்ற இருவரின் மருதமரங்களை யொடித்து சாபவிமோசனம் செய்தும் சகடிதவுதைத்த கிருஷ்ணபகவானே இங்கே நீர்செய்கின்ற மாயம் ஒருவருக்குந்தெரியாது எனக்குத் தெரியுமாயை யால் சத்தியமாக உம்முடைய திருவுளத்திற்கு நினைப்பு எதுவோ எனக்குமதுவே கருத்தென்றான் தெய்வத்தையொத்த சகாதேவன். எ-று.

35

இவ்வண்ணஞ்சாதேவ னியம்புதலுநகைத்தருளி யிகலோர் சொன்ன, வவ்வண்ணம்புகலாமல் விரகூரைத்தானிவனென்ன வவ்ஷோடாங்கோர், பைவண்ணமணிக்கூடந் தனிலெய்திப்பாரதப போர் பயிலாவண்ண, முய்வண்ணஞ்சொல்லுகநீ யுபாயமெனத் தொழுதுரைப்பா லுரங்கொள்வேலான்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் சகாதேவன் சொன்னமாத் திரத்திலே கிருஷ்ணபகவான் புண்கிரிப்புக்கொண்டு தருமபுத்திராதியர்சொன்ன அவ்விதம்சொல்லாமல் இவனுபாயமாகச் சொன்னென்று அவனுடனே யங்கே நாகரத்தினத்தாலிழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஏகாந்ததானத்திலேபோய் இந்த பாரதயுத்தஞ் செய்யாதிருக்கும் விதத்தையும் உய்யும் விதத்தையும் சொல்லென்றுகேட்க அவரைவணங்கிச் சொல்லுவான்சகாதேவன். எ-று.

36

வேறு.

நீபாரதவமரில்யாவரையுநீராக்கிப்

பூபாரந்தீர்க்கப்புரிந்தாய்புயல்வண்ணை

கோபாலாபோரேறேகோவந்தாநீயன்றி

மாபாரதமகற்றமற்றார்கொல்வல்லாரே.

இ-ள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே நீ பாரதயுத்தத்தில் சர்வதேசத்து இராஜவர்க்கத்தையும் குருகேஷத்திரத்திலே கூட்டிச் சாம்பலாக்கிப் பூமிபாரந்தீர்க்க இந்தயத்தனஞ்செய்தீர் மேகவண்ணரே பகக்களைப்பரிபாலனஞ்செய்பவரே யுத்தத்திற்கு ஆண்கிங்கம்போன்றவரே கோவிந்தரே உம்மையல்லாமல் இந்தமகாபாரதத்தை நீக்கவல்லவர் வேறையாரிருக்கிறார்கள் சொல்லுவீர் என்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் சகாதேவன். எ-று.

37

பாராளக்கன்ன லிசுற்பார்த்தனைமுன்கொன்றணங்கின்

காராரகுழல்களைந்துகாலிற்றனை பூட்டி

நேராகக்கைப்பிடித்து நின்னையும்யான்கட்டுவனெல்
வாராமற்காக்கலா மாபாரதமென்றான்.

இ-ள். கன்னமகாராஜனை இப்பூமியாளும்படி பட்டங்கட்டி அவனைக் கொல்லுகின்றேனென்று பகைத்திருக்கின்ற அருச்சுனனை முன்னேகொன்று திரௌபதியினுடைய மேகம்போன்ற கூந்தலைக்களைந்து காலிலே விலங்கிட்டு உம்மையும் யான் நேராகக்கைப்பிடித்து கட்டுவனெயானால் இந்தமகாபாரதயுத்தம் வாராமல் காக்கலாமென்றான் சகாதேவன். எ-று. 39

முன்னநீ கூறியவை யெல்லா முடித்தாலு
மென்னைநீகட்டுமா மெவ்வாறெனமாய

* னுன்னைநீ தானு முணரா தாயுன்வடிவந்
தன்னைநீ காட்டித் தனைந்திடுவென்பானென்றான்.

இ-ள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் முன்னம் நீசொல்லியபடி அவைகளைல்லாஞ்செய்து முடித்தாலும் என்னைப் பிடித்துக் கட்டுமவீதம் எவ்வாறெனக்கேட்க உம்முடைய பெருமையரியாத நீர் உமக்கேற்பட்ட வடிவைக் காட்டினால் நான் கட்டுவேனென்றான் சகாதேவன். எ-று. 39

மாயவனுமன்பன் மனமறிவான்கட்டுகுவென்

றாயவடிவுபதி னூறியிரங்குகாண்டான்

றாயவனுமூலமாந் தோற்றமுணர்ந்தெவ்வுலகுந்

தாயவடியினை க டன்கருத்தினூற்பிணித்தான்.

இ-ள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் அன்பனுடைய மனமறியும்படியாக நம்மைக் கட்டும்பிள்ளாயென்று* தமதிச்சையினாலாகிய பதினூறியிரம் வடிவுகொண்டார் பரிசுத்தனாகிய சகாதேவனும் அவ்வடிவுகளுக்கெல்லாம் ஆகியாகிய வடிவை ஞானத்தா லறிந்து எல்லா வுலகங்களையும் தாவியளந்த இரண்டு பா தங்கனாயுந் தன் கருத்தாகிய கயிற்றினாலே கட்டினான். எ-று. 40

நீதேவனென்றறிந்து நெஞ்சாற்றனைக்கட்டுஞ்

சாதேவன்கண்களிக்கத் தானேயாய்முன்னினின்றான்

பூதேவருங்கனகப் பூங்காநிழல்வையு

மாதேவருந்தேடிக்காணாமலரடியோன்.

இ-ள். பதினூறியிரம் வடிவிலே மூலமாகிய வடிவையறிந்து நீதான் தேவனென்று நிச்சயித்து மனதினாலே தன்னைக்கட்டிய சகாதேவனுடைய கண்களிக்கும்படி தானேயாகி பிரத்தியக்ஷமாய் நின்றார். பூலோகத்துத் தேவர்களும் பொன்மயமாகிய மலர்களையுடைய பஞ்சதருவினிழவிலே தங்கிய பெருமைபொருந்திய தேவர்களுந் தேடிக்காணாத தாமரைமலரை யொத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். எ-று. 41

* அன்பாவின்றென்னை யறிந்தே திணித்தமைநன்
 றென்பாதந்தன்னை யினிவிடுகெவென்றுரைப்ப
 வன்பாரதப்போரில் வந்தடைந்தே தமைவரையு
 நின்பார்வையாற்காக்க வேண்டுநெடுமாலே.

இ-ள். பக்தியினாலே இன்று என்னைத் தெரிந்து கட்டியபடியா
 லென்னுடைய பாதத்தை இனி நீவிடக்கடவா யென்றுகிருஷ்ணபகவா
 ன்சொல்ல வன்மைபொருந்திய பாரதயுத்தத்திலே எங்களுக்காக வந்
 துசேர்ந்து உன்னையே புகலென்று வந்த எங்களைவரையும் கடாக்கத்தி
 னாலே இரகஸிக்கவேண்டும் நெடிய மகாவிட்டுணுவே யென்றான் சகா
 தேவன். எ-று. 42

என்றென்றிறைஞ்சி யிருதாமரைத்தானி
 லொன்றுக்கதிர்முடியாற் கோமென்றுரைத்தருளி
 யின்றிங்கிருவேழு மிப்போதுரைத்தமொழி
 யொன்றுமபிறறிய வோதாதொழிகென்றான்.

இ-ள். இப்படியாகச்சொல்லி வணங்கி இரண்டுதாமரை மலர்போ
 ன்ற பாதங்களில் நமஸ்கரித்த சகாதேவனுக்கு பாண்டவர்களைக் காப்ப
 தாக நிச்சயஞ்சொல்லி இப்போது நாமிரண்டுபேரும் பேசிய அந்தரங்
 கத்தை அன்னியர் அறியும்படி சொல்லாதே என்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதே
 வர். எ-று. 43

ஆண்டிருந்தவனைநீங்கி யறிவுடையோரிருவோரும்
 பாண்டவர்கண்முன்னெய்திப் பழுதில்புகழ்ப்பாஞ்சாவி
 நீண்டகருங்குழல்சோர நின்றானே முகநோக்கி
 யீண்டவரிஷியோனுஞ் சந்துமிகவினிதென்றான்.

இ-ள். அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி அறிவுடைய அவ் விரண்டுபே
 ரும் தருமபுத்திரர் முதலானோ ரிருக்கின்ற சபைக்குவர குற்றமற்ற கீ
 ர்த்தியையுடைய திரௌபதை கருமைபொருந்திய நீண்ட அளகபாஞ்
 சோர நிற்பவளை சாத்தகியாழ்வார் நோக்கி இந்தச்சமய மிகவு நல்லசம
 யம் நீ கேட்கவேண்டிய வரங்களை வேண்டிக்கொள் ளென்றார். எ-று.

தருமனுக்குங்கருத்திதுவே தமருடன்போர்புரியாம
 வீருநிலத்திலுடன்வாழ்த லெனக்குறினைவென்றுரைத்தான்
 வரிமலர்ம்கண்புனல்சோர மலர்மறந்தகுழல்சோர [ள்
 விரைமலர்ச்செஞ்சுவடிக்கீழ் வீழ்ந்தமுதாண்மின்னையா

இ-ள். சாத்தகியாழ்வார் சொன்னதைக் கேட்ட பாஞ்சாலி ஞானி
 களுடனே யுத்தஞ்செய்யாமல் பெருமைபொருந்திய இப் பூமியின்கண்
 கட்டிலாவே தருமபுத்திரருக்குக் கருத்து: இந்த சகாதேவருக்கும் இ

துவே கருத்து என்றால் என்னுடைய பிரதிக்ஷிண முடிப்பதென்றே வென்று செவ்வரிபறந்த கண்களில் நீரொழுகவும் மலர்கள் செரிந்த குழல்சோரவும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய விரிந்த செந்தாமரைப் பாதுகங்களில் விழுந்து பிரலாபித்தாள் மின்னலையொத்த வடிவையுடைய திரௌபதி. எ-று. 45

சாலக்கனகன் றனிமைத்தனைமுனிந்த
காலத்தவனறைந்த கற்றுணிடைவந்தாய்
மூலப்பேரிட்டழைத்த மும்மதமால்பாணைக்கு
நீலக்கிரிபோன்முன் நின்றநெடுமாலே.

இ-ள். ஆதிலக்ஷிமி நாராயணன் எங்கே யிருக்கின்றனென்று கேட்டக தூணிலுமிருப்பான் இந்தத் தூரும்பிலு மிருப்பானென்று சொன்ன ஒப்பற்ற குமாரனாகிய பிரகலாதனை இரணியன் மிகவும் கோபித்து அக்காலத்தில் அவனாலறையப்பட்ட கற்றுணிலே நரசிங்க வடிவங் கொண்டவந்தாய் ஆதிமூலமே யென்றழைத்த மும்மதங்களையும் பொழியாசின்ற யானைக்கு நீலமலைபோ லெழுந்தருளி எதிரேவந்த நெடிய மகாவிஷ்ணுவே என்றாள். எ-று. 46

கற்றைக்குழல்பிடித்துக் கண்ணிலான்பெற்றெடுத்தோள்
பற்றித்துகிலுரிபப் பாண்டவரும்பார்த்திருந்தார்
கொற்றத்தனித்திகிரிக் கோவிந்தாநீயன்றி
யற்றைக்குமென்மான மார்வேறுகாத்தாரே.

இ-ள். கற்றையாகிய என்னுடைய அளகபாரத்தைப் பிடித்துத் திரிதராட்டிரன் பெற்ற பிள்ளையாகிய துற்சாதனன் மானபங்கமாகத் துகிலைப்பற்றி உரியும்போது பஞ்சபாண்டவரும் பார்த்திருந்தார்கள். வெற்றிபொருந்திய சக்ராயுதத்தை யுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே உம்மையன்றி அன்று தினம் என்மானத்தை யார்வந்து காத்தவர்கள்கோ விந்தாவென்று பின்னும் சொல்லுவாள் திரௌபதி. எ-று. 47

மன்றிலழைத்தெனக்கு மாசளித்தமன்னவன்பாற்
சென்றுதமக்கைந்தூர் திறல்வீரர்பெற்றிருந்தா
லன்றுவிரித்தவருந் கூந்தல்வல்லவியே
னென்றுமுடிப்பதினி யெம்பெருமானென்றமுதாள்.

இ-ள். மன்னர்கள் நிறைந்த சபையிலே யழைத்து எனக்குக் குற்றத்தைச்செய்த கொடியபாதகனாகிய துரியோதனன்பால் சுத்தவீரர்களாகிய பாண்டவர்கள் தமக்கைந்தூர் பெற்றுண்டிருப்பாராகில் அன்று விரித்த அரிய அளகபாரத்தை தீவியையுடைய அடியேன் இனி என்றைக்கு முடிப்பது எமது கடவுளே என்றமுதாள் திரௌபதி. எ-று.

தண்டிருந்ததிவன்கரதநிறம் நனுவிருந்ததவன்கரத்தின்
வண்டிருந்தபூங்குழன்மேன் மாசிருந்ததெனவிருந்தாள்
கண்டிருந்தீரெல்லீருங் கருதலர்பாலூர்வேண்டி.
புண்டிருந்துவாழ்வதற்கே யிரைக்கின் நீ ருரையீரே.

இ-ள். அந்த லீமசேனன் கையில் தண்டாயுதமிருந்தது இந்த அ
ருச்சுனன் கையில் காண்டபமென்னும் வில்லிருந்தது இந்த திரௌப
தியினது வண்டுகள் குழ்த பூங்குழல்மேல் குற்றமிருந்ததெனும்படியி
ருந்தாள் நீங்களெல்லோரும் பார்த்திருந்தீர்கள் சத்துருக்களிடத்திலே
ஊர்வேண்டி பெற்றுக்கொண்டு புசித்து உயிர்வாழ்வதற்கு நினைக்கின்
றீர்க ளதற்கு உத்தரவுசொல்லுங்களென்றார் சாத்தகியாழ்வார். எ-று.

சண்டமுகிலுருமணைய சராசந்தன்மனக்கஞ்சி

வண்டுவரையரணுக வடமதுரைகைவிட்ட

திண்டி-றன்மா தவன்மதியோ திகழ்தருமன்றன்மதியோ
பண்டமவர்கருத்தறிந்து பார்போய்வேண்டுவதென்றான்.

இ-ள். பிரளயகாலத்து மேகத்திடையையொத்த சராசந்தனென்
னும் அரசனுக்குப்பயந்து வளப்பந்தங்கிய துவாரகையென்னுங் கோ
ட்டையைக் கைக்கொண்டு வடமதுரை என்னும் பட்டணத்தைக் கை
விட்ட வலியசவுரியத்தையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய மதியோ
பிரகாசத்தையுடைய தருமருடைய மதியோ முன்னமே துரியோதன
தியர் கருத்துத்தெரிந்திருந்தும் மீண்டு மவர்பாற்போய் பூமியை வேண்
டுவதென்னென்றார் சாத்தகியாழ்வார். எ-று. 50

சாத்தகிநின்றிவையுரைப்பச் சடைக்குழலாளமுதரற்றக்

கோத்தருமன்முதலாய குலவேந்தரைவரையும்

பார்த்தருளியருள்பொழியும் பங்கயக்கணைமொலு

மேத்தரியபெருங்கற்பி னினை யாளுக்கிவையுரைப்பான்.

இ-ள். சாத்தகியாழ்வா ரெழுந்துநின்று இந்தவசனஞ் சொல்ல ச
டைபட்டகுழலையுடைய துரௌபதி பிரலாபித்தும் புலம்ப அப்போது
தருமபுத்திரர் முதலாகிய ஐவரையும் பார்த்து அஞ்சாதீர்களென்றமை
த்து கிருபாவெள்ளம் பொழிகின்ற தாமரைக்கண்ணனாகிய கிருஷ்ணப
கவானும் துதிப்பதற்கரிய பெரிய கற்பையுடைய துரௌபதிக்கு இவை
களை அருளிச்செய்தார். எ-று. 51

தொல்லாண்மைப்பாண்டவர்க்குத் தூதுபோய்மீண்டதற்பி

னல்லியுன்பைங்கூந்த னானமுடிக்கின்றே

னெல்லாருங்காண வினிவிரிப்பதென்னரிய

புல்லார்தமந்தப் புரமாதர்பூங்குழலே.

இ-ள். பழமையாகிய சவுரியத்தையுடைய பஞ்சபாண்டவர்ச்சாக த் தூதுபோய் வந்தவுடனே பாஞ்சாலியே. உன்னுடைய பகியகூந்தலை நானே முடிப்பேன் எல்லோரும் பார்க்கும்படி பின்னால் விரிக்கப்படுவது எண்ணிக்கையற்ற சத்தருக்களுடைய அந்தப்புரத்தி லிருக்கின்ற ஸ்ரீ ரீகளுடைய பூவையணிந்த கூந்தல்களென்றார். எ-று. 53

மைக்குழலாய்கேளாய் மருவாருடற்புலத்துப்
புக்குழலாகுகொழுவாம் போர்வாளபிமன்னுத்
தொக்குழலும்வெங்கோன்மைத் தொல்வேந்தர் தங்குலமு
மிக்குழலுஞ்சேர முடியா திரானென்றான்.

இ-ள். கரியகூந்தலையுடைய திரௌபதியே கேட்பாயாக சத்தருக்களுடைய தேகங்களாகிய வயலிலே உழுதற்குரிய கொழுப்படையென்று சொல்லத்தக்கதுவாம் யுத்தத்திலேசிறந்த வானாயுத்தையுடைய அபிமன்னன் ஒன்றாகக்கூடி யுழலுகின்ற கொடுங்கோலின் தன்மையையுடைய அரசர்களின் குலங்களையும் உன்னுடைய அளகபாரத்தையும் ஒருங்குசேர முடியாமல் விடானென்று பின்னும் சொல்லுவார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். எ-று. 53

பெண்ணீர்மைகுன்றப் பெருந்திருவின்செங்கமலக் .
கண்ணீர் துடைத்திருதன் கண்ணிற்கருணையெனுந்
தெண்ணீரினும்பொருந்தத் தேற்றினுன்சாற்றுகின்ற
மண்ணீரனலனிலம். வான்வடிவாமாமாயன்.

இ-ள். பெண்களுக்குவேண்டிய சிறந்த குணங்கள் குறைவில்லாத திரௌபதியினுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களிலிருக்கும் கிருபையென்னும் தெளிந்த நீராற் பொருந்தும்படி தெளியச்செய்தார் சொல்லுவதற்கரியதாகிய பஞ்சபூத வடிவமாகிய பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று. 54

துன்றுபினியோர் துறந்தே தாரடங்காதே தார்
கன்றுசினமனத்தே தார் கல்லாதவரினையோ
ரொன்றுமுறமை யுணராதவர் மகளி
ரென்றுமிவர்மந்தணத்தி னெய்தப்பெறுதாரே.

இ-ள். நிறைந்தவியாதியையுடையவர்கள் துறந்தமகான்கள் ஒருவருக்கு மடங்காதவர்கள்கன்றிய கோபம்பொருந்திய மனத்தையுடையவர்கள் கல்லியில்லாதவர்கள் சிறுபிள்ளைகள் பொருந்திய நீதியறியாதவர்கள் பெண்பிள்ளைகள் இன்னோர் என்றும் இரதசியம் பேசுமிடத்திலிருக்கத் தகுதியற்றவர்கள். எ-று. 54

என்னக்கழறி யிருந்தோருரைதவிர் த்து
நின்றொப்பவரில்லா நீயேகெனவுரைப்ப.

மன்னர்க்குமன்னவன்பான் மாயோனுந்து தாகிப்
பொன்னுற்றநேமிப் பொருபரித்தே தீர்மேற்கொண்டான்.

இ-ள். இப்படி உறுதியாகச் சொல்லியிருந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய வசனங்களை நீக்கி உமக்குச் சமானம் ஒருவருமில்லாத தேவரீரே தூதுபோக வேண்டுமென்று பஞ்சபாண்டவர் வேண்டிக்கொள்ள வணங்காமுடியோனாகிய துரியோதனனிடத்திலே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் தூதாகி மகாமேருமலைக்குச் சமானமாகிய குதிரைகட்டியதேரின் மேலேறிக்கொண்டார் எ-று. 56

சங்குமணிமுரசுந் சல்லரியுந்தாரைகளு
மெங்குமுழங்க வெழல்வெண்குடைநிழற்றப்
பொங்குகவரி புடையிரட்ட வெண்ணிலா
வங்கமொருநான்கு மவனிபருந்தற்குழ.

இ-ள். அப்போது சங்குவர்க்கங்களும் அழகிய பேரிகைகளும் சல்லரிகளும் தாரைகளும் எவ்விடத்திலும் சப்திக்க அழகிய சந்திரவட்டக் குடைநிழற்ற பிரகாசம் பொருந்திய வெண்சாமரைக ளிரண்டுபக்கங்களிலும் வீசிவர கணக்கில்லாத இரதகஜ தூரகபதாகிகளும் பூமியையாளு மரசர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று. 57

கல்வரையும்பாலேக் கடுஞ்சுரமுங்கான்யாறு
நல்வரையுநீர்நாடு நாளிரண்டிற்சென்றருளித்
தொல்வரையகோபுரமு நீண்மதிலுஞ்சூழ்ந்திலங்கு
மல்வரையதோளாள் வளமாநகர்கண்டான்.

இ-ள். கல்லுகள் பொருந்திய பருவதங்களையும் பாலையென்னுங்கொடிய சுரங்களும் கான்யாறும் நீர்நாடும்இரண்டுநாளையிற்சென்றுபோய் பழமையாகிய மலைக்கொப்பாகிய கோபுரங்களும் நெடிய மதில்களுஞ்சூழ்ந்து விளங்குகின்ற மல்லுய்த்தத்திற் சிறந்ததோளையுடைய துரியோதனனுடைய வளமைதங்கிய நகரத்தைக்கண்டார் ஸ்ரீ கிருஷ்ண தேவர். எ-று. 58.

வேறு.

மேவுசெந்துகிர்ந்திரளுமாமரகதவிதமுங்
கோவைவெண்கதிர்ந்தரளமுநிரைநிரையுயிற்றித்
தாவும்வெம்பரித்தேரினான்றனக்கெதிர்சமைத்த
காவனங்களிற்றேரூன்றினபச்சிளங்குழகம்.

இ-ள். அந்தமார்க்கத்தில் பசுமையு மிளமையும் பொருந்திய கழுகுகள் பழுத்த சூலைகளும் பாலைகளும் விளங்கிய தெப்படியிருக்கிறதெ

ன்றால் சிவந்த நிறத்தையுடைய பவளங்களும் வெவ்வேறு வடிவமான மரகதங்களும் தோர்வைசெய்த வெவ்விய கிரணத்தையுடைய முத்துக்களும் வரிசை வரிசையாகப்பதித்து தாவிநடக்கும் குதிரைகள் கட்டிய தேரையுடைய கிருஷ்ணபகவானுக்கெதிரே யுண்டாகிய மண்டபங்கள் போலிருந்தன. ௭-று.

59

வம்புலாமகிலசந்தனவருக்கைமாகந்தஞ்சம்பகந்தமாலம்பலதிசைதொறுந்தயங்கவும்பர்நாயகன்வரவுகண்டுளங்களி கூர்ந்தும்பிபாடினதேதாகைநின்றாடினசோலை.

இ-ள். பரிமளம் வீசிய அகிலும் சந்தனமும் பலாவும் மாவும் வாசனைபொருந்திய சண்பகமும் பச்சிலைமரமும் எந்தத்திசைகளிலும் விளங்கியிருக்கப்பட்ட சோலையில் தெய்வநாயகனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வருதலைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து வண்டுகள்பாடின மயில்கள் நின்று கூத்தாடின. ௭-று.

60

அணிகொடத்திபுரியெனுமணங்குசெந்திருவின் கணவனுக்கெதிர்காட்டுநீராசனங்கடுப்பமணமிகுத்தசெந்தாமரைமலருடன்சிறந்த புணரியிற்பெரும்புனலைபுகொள்வனபொய்கை.

இ-ள். அழகினைக்கொண்ட அஸ்திபுரியென்னும் கன்னி மகாலட்சுமிக்கு நாயகனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு எதிரே காட்டுகின்ற ஆலத்திக்கொப்பாக வாசனையுடைய சிவந்த தாமரைமலருடனே சிவந்த கடல்போல் நிறைந்த நீரையுடைய கொண்டிருந்தன பொய்கைகள். ௭-று.

நடந்தநாயகன்கோலமாய்வேல்குழந்தூலமிடந்தநாளிடைய துவழியாகவந்தெழுந்து படர்ந்தபாதலகங்கையப்படர்ந்தில்குழந்து கிடந்ததாமெனச்சிறந்ததுதாழ்புனற்கிடங்கு.

இ-ள். தூதுநடந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பூருவத்திலே வராகரூபமாய்ச் சமுத்திரங்குழிந்த பூமியைப்பேர்த்த நாளில் அது வழியாக வந்தெழுந்து பரவிய பாதானகங்கை அந்தநகரின் பெரியமதிலை வளைந்து கிடந்ததென்று சொல்லத்தக்கதாய் சிறந்தது தாழ்பந்த நீரையுடைய அகழி. ௭-று.

62

அடிநிலத்திலேபடிவனவிடி முகிலனைத்து முடிநிலத்தினுக்குபெதத்தினுமுடிவில்லை நெடியசக்கரப்பொருப்பையுநிகரிலர்விதற்கோர்படிவகுத்ததாமெனும்படிபுரந்ததுபுரிசை.

இ-ள். கீழ்கிலத்திலே படிவனவாகும் இடியையுடையமேகங்க்கென் ல்லாம் அதுனுடைய மேல்நிலத்துக்கு நட்சத்திர பதவியிலு முடிவில் லே நீண்ட சக்கிரவாளகிரியையும் நிகரில்லா இதற்கு ஒருபடி யொப்பா கச் செய்ததாமென்று சொல்லும்படி பந்திருந்தது அந்த அஸ்திரபு றியின்மதில். எ-று. 63

பகலினுங்கடும்பரி திதன்கதிர் பரப்பாம
லிகலியெங்கனுமே நிற்துகால்பொருதவினேத்திப்
புகலுகின்றமந்தாகினித்தரங்கமேபோல
வகல்விசம்பிடைமிடைவனநெடுங்கொடியாடை.

இ-ள். பகற்காலத்திலும் வேகத்தையுடைய சூரியன் தன்கிணங் களை வீசாமலிருக்கும்படி வலிமைகொண்டு எவ்விடத்தும் வீசுகின்றகா ருறுப்பொருதுகிறபடியால் உயர்வாகச் சொல்லுகின்ற கங்கையினுடைய அலைகள்போல அகண்ட ஆகாயத்தினிடத்திலே நெருங்குவன நெடிய கொடியாகக்கட்டிய வஸ்திரங்கள். எ-று. 64

புயங்கபூமியேபுரந்தரற்கமைத்தபொன்னுலகோ
தயங்குசெல்வநீடளகையோநிகரெனுந்தரத்த
வியங்குகார்புகில்வரையினின்றெழுவனபோன
வயங்குகாரகினறும்புகையுயிர்ப்பனமாடம்.

இ-ள். நாகலோகமோ இத்திரனுக்குச்செய்த பொன்மயமான தெ ய்வலோகமோ விளங்காரின்ற செல்வம் நிறைந்த அழகாபுரியோ இந்த நகரென்று சொல்லச் சஞ்சரிக்கின்ற கரியமேகங்கள் மலைகளின்மேலே நின்ற எழுவனபோல பிரகாசிக்கின்ற கரிய அகிலின்து நன்மையாகிய புகைகளை வீசுகின்ற மாளிகைகள். எ-று. 65

மன்னர்வேழமுஞ்சேனையுமெதிரெதிர்திரமயங்கப்
பின்னுமுன்னுமெம்மருங்கினும்பெயரிடம்பெறாமற்
துன்னிரின்றவரேகுமினேகுமினென்னு
மென்னுமோசையேயுள்ளனவீ திகளெல்லாம்.

இ-ள். அரசர்களுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும் ஒன்றுக்கொன் று எதிரிட்டு மயங்கப் பின்னுமுன்னும் எந்தப்பக்கங்களிலும் பெயர்ந் து செல்ல இடம்பெறமாட்டாமல் நெருங்கி நின்றவர்கள் செல்லுங்கள் செல்லுங்களென்னுஞ் சொல்லினையுடைய சப்தங்களே உண்டாகியிரு க்கின்றனவீ திகள் எல்லாம். எ-று. 66

வரையெலாம்பலவனமெலாங்கடலெலாம்பலீந்த
தரையெலாம்படுபொருளெலாந்தனித்தனிகுவித்த
நிரையெலாங்கவராவணநீர்மையைப்புலவேர
ருரையெலாந்தொடுத்தாரப்பினுமுலவமேவறுளதோ.

இ-ள். மலைகளெல்லா வற்றினுமுண்டாகின்ற மாணிக்கமுதலிய திரவியமும் காடுகளெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற சந்தனமுதலிய திரவியங்களும் கடல்கள் எல்லாவற்றினுமுண்டாகின்ற சங்குமுதலிய திரவியங்களும் காடுகளெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற செந்நெல் முதலிய திரவியங்களும் வெவ்வேறாகக் குவித்து வரிசையாகவைக்கப்பட்ட கடைவீதியினுடைய குணத்தை வித்துவான்கள் கற்றசொற்களெல்லா மெடுத்துச்சொன்னாலும் வேறேயுவமானமுண்டோ. எ-று. 67

விரவுகாள்மலரினும்பலவீரரின்விதங்கள்
பரவைவெண்மணலினும்பலபுரவியின்பந்தி
யிரவில்வானமீனினும்பலயானையினீட்ட
ரிரைகொள்கார்த்துளியினும்பலதேரணிநிலையே.

இ-ள். காட்டிலிருக்கின்ற பல மலரைக்காட்டிலும் சுத்தவீரர்கள் திகமாயிருப்பார்கள் சமுத்திரத்தினுடைய வெள்ளைமணலைக் காட்டிலும் குதிரைப்பத்திகள்திகமாகவிரும்பும் இராத்திரியி லாகாயத்திலே தோன்றும் நகடித்திரங்களைப்பார்க்கினும் யானையின் கூட்டங்கள்திகமாயிருக்கும் நிரைகொண்ட மழைத்துளியினும் தேரணிகள்திகமாயிருக்கும். எ-று. 68

ஆசிலாமதையந்தணராலயமொருபான்
மாசிலாமுடிமன்னவர்மாளிகையொருபாற்
காசிலாமதியமைச்சர்தங்கடிமனையொருபாற்
பேசிலாவளவணிகர்தம்பேரிடமொருபால்.

இ-ள். குற்றமில்லாத நான்குவேதமும் தெரிந்த பிராமணருடைய திருமாளிகைகளொருபக்கத்திலிருக்கும் களங்கமில்லாத கிரீடந்தரித்த அரசர் அரண்மனைகளொருபக்கத்திலிருக்கும் பழுதிலாத புத்தியிற்சிறந்த மந்திரிகளுடைய புதுமைபொருத்திய வீடுகளொருபக்கத்திலிருக்கும் சொல்லுமிடத்தில் நிறைந்த அழகையுடையவைசியருடைய இடம்பொருத்திய வீடுகளொருபக்கத்திலிருக்கும். எ-று. 69

மங்கலந்திகழ்மனையெலாம்வலம்புரியோசை
திங்கடேய்நெடுந்தலமெலாஞ்செழுஞ்சிலம்போசை
யங்கண்மாநகரனைத்துமும்முரசுகிரோசை
பெங்கணங்கடவுளரிடந்தொறுமுழுவோசை.

இ-ள். கல்யாணஞ்செய்கின்ற வீடுகளெல்லாம் வலம்புரியென்னும் சங்கத்தொனியாயிருக்கும் சந்திரன் தோய்கின்ற நெடிய நிருத்தவரங்கமெல்லாம் செழுமைதங்கிய சிலம்போசையாயிருக்கும் அழகிய இடத்தையுடைய மகததாகிய நகரமுழுதும் வீரமுரசு வெற்றிமுரசு தியாகமுசென்னும் மூவிதப்பேரிகையோசையாயிருக்கும் எவ்வீடத்திலும் தேவாலயந்தோறும் மத்தளவோசையாயிருக்கும். எ-று. 70

முன்றிலின்கணின் திடம்பெறவரசர்மாமுடிக
 னொன்றொடொன்மறைந்தெற்றிமேலொளிர் பொநிசிதரிச்
 சென்றுசென்றுறுகிசைதொறுந்திகழ்ந்ததுசெம்பொற்
 குன்றெனுப்படி குருகுலநாயகன்கோவில்.

இ-ள். தெருவாசலிலே நிற்க இடம்பெற வரசர்களுடைய கிரீடங்
 கள் ஒன்றினோடொன்று தேய்ந்தும் இடிபட்டும் மேலே பிரகாசிக்கின்
 ற அபாஞ்சிப்பொடிகள் தெரித்துப்போய் பொருந்துகின்ற திக்குகள்
 தோறும் விளங்கியது மகாமேறுமலை யென்னுப்படி நின்றது துரியோ
 தனன் அரண்மனை எ-று. 71

என்றிசைக்குநல்லொளிநிமிரெளின்மணிமகுடக்
 குன்றிசைக்கும்வண்கோபுரநீணகர்குறுகித்
 தென்றிசைக்குளிர்செண்பகமலர்தொறுஞ்சிறைத்தே
 னின்றிசைக்கும்வண்சோலைவாயமர்ந்தனனெடுமால்.

இ-ள். சூரியனென்று சொல்லுகின்ற பிரகாசமுயர்ந்த அழகியரத்
 தினங்கள் பதித்தகிராங்களை யுடைய மலையென்று சொல்லுகின்ற வள
 த்தைப்பெற்ற கோபுரத்தை யுடைய நெடிய அஸ்திரொபுரத்திற்சேர்ந்து
 அதற்குத் தென்றிசையில் குளிர்ச்சிபொருந்திய செண்பகமலர்க்கந்தோ
 றும் சிறியவண்களிருந்து பாடுகின்ற வளப்பம்பொருந்திய சோலையி
 லெழுந்தருளினார் கிருஷ்ணபகவான் எ-று. 72

அன்றுதூதுகொண்டிலங்கைநீவினைத்தவரைவர்க்
 கின்றுதூதுவந்தெயிற்புறத்திறுத்தனரென்னாத்
 தூன்றுதூதுவண்டினமுற்றொடையலான்மனக்குச்
 சென்றுதூதுவரியம்பினர்சேவடிவணக்கி.

இ-ள். முற்காலத்தில் ஒருகுரங்கைத் தூதாகவிடுத்து இலங்காபு
 ரியை அக்கினியை மூட்டியழித்தவர் பஞ்சபாண்டவர்க்காக இன்று தூ
 தாகவந்து மதிப்புரத்ததுச் சோலையிலிருந்தாரென்று நெருங்கியமலரினி
 டத்து வண்டுகள் பாடுகின்ற பசியமலர்மாலையணிந்த துரியோதனராஜ
 னுக்கு தூதுவர்போய் சிவந்தபாதங்களை வணக்கிச்சொன்னார்கள். எ-று.

தொல்லெநாயகன்வந்தனென்றனுஞ்சுரும்பார்
 மல்லன்மாலையானேவலன்மானகர்மாக்க
 னெல்லையீண்மதில்வட்டம்போசனையெழுதூறுஞ்
 செல்வமானகர்த்நெருவினையொப்பனைசெய்தார்.

இ-ள். ஆதிநாயகனாகிய பூநீகிருஷ்ணபகவான் தூதுவந்தாரென்று
 சொன்னமரத்திரத்தில் வண்டுகள் சிறைந்த வளத்தை யுடைய மாலையை
 யணிந்த மார்புண துரியோதனராஜனது வலுதலினாலே மகத்தாகிய

அஸ்தினுபுரத்திலுள்ளவர்கள் விருத்தமாகிய நெடிய எழுதுறு யோசனையளவு சொல்லுகின்ற பெரிய பட்டணவீதிகளை அலங்கரித்தார்கள். எ-று. 74

மின்னுமாழுகிற்பல்லியவிதங்கண்முன்முழங்க
மன்னர்மன்னவனெழுந்தனன்மாலெதிர்கொள்வா
னெண்ணீயவற்கெதிர்செல்வதென்றுதன்மருகன்
றண்ணைவன்பொடுதகைந்தனன்கொடுமைகூர்சகுனி.

இ-ள். மின்னுதல்செய்கின்ற பெரியமேகங்களைப்பார்க்கினும் நானுவிதவாத்தியங்களும் முழங்க அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனன் கிருஷ்ணபகவானை எதிர்கொள்ளவெழுந்தான் அதுகண்டு தூதுவருகிறவர்களை எதிர்கொள்வது என்னமரியாதையென்று தனக்கு மருமகனாகிய அந்தத்துரியோதனராஜனை அன்பினாலே தடுத்துவிட்டான் கொடுமைமிகுந்துள்ள கௌரியானவன் எ-று. 75

சீர்வலம்புரிதிகிரிசேர்செங்கையான்றனக்குக்
கார்வலம்புரிசேயிலுங்காட்சியுமமைத்துப்
போர்வலம்புரிநிருபருமினை ரூரும்போற்றத்
தார்வலம்புரியவனிருந்தனபொலந்தவிசின்.

இ-ள். சிறப்புமிருந்த சங்குசக்கராஞ்சேர்ந்த சிவந்த திருக்காங்களுடைய பூதி கிருஷ்ணபகவானுக்கு மேகங்கள் வலஞ்செய்யப்பெற்ற அரண்மனையுங் காணத்தக்க பொருள்களும் பொருத்தச்செய்து யுத்தகைத்திலே வலிமைபெற்ற இராஜவர்க்கமும் பந்துக்களும்வணங்க நந்தியாவர்த்தமாலையணிந்த புஜத்தையுடைய துரியோதனராஜன் சிங்காதனத்திலிருந்தான். எ-று. 76

தொல்பகீரதிமைந்தனுந்துரோணனுஞ்சுதனும்
வில்விதூசனுங்கிருபனுமுதலியவேந்தர்
மல்குமுலிருபத்துநூறியிரமகிபர்
செல்வநாயகற்கியோசனையிரண்டெதிர்சென்றார்.

இ-ள். அப்போது நெடுங்காலமாயிருக்கின்ற கங்காபுத்திரராகிய பிஷ்மாச்சாரியரும் துரோணச்சாரியரும் அவ்வத்தாமாவும் வில்லிலே வல்லவான விதூமகாராஜனும் கிருபாச்சாரியரும் இவர்கள்முதலிய அரசர்களும் நெருங்கிய அறுபதுநூறியிர மன்னர்மண்டலீகரும் கிருஷ்ணபகவானை இரண்டையோசனை தூரத்திலேபோய் எதிர்கொண்டார்கள். எ-று. 77

வந்துவந்திருமருங்கினுமன்னவர்வணங்கப்
பைந்துழாய்முடிப்பரமனுங்கண்மலர்பரப்பி

யந்தமாநகர்புகுந்தபினரசுனிற்றுக்காமற்
புந்திகூரஞர்விதூரணவாழ்வன்மனைபுகுந்தான்.

இ-ள். வந்து வந்து இரண்டிபக்கத்திலும் அரசர்கள் பணிய பசிய துளபமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவானும் அவர்களே ப்பார்த்துக் கிருபைகூர்ந்து அஸ்தினுபுரத்துக்கு வந்தபின்பு துரியோ தனராஜன் அரசன்மனைக்குப்போகாமல் கிருபையிக்குந்த மனமுள்ள வி தூசமகாராஜன் வாழ்கின்ற வளப்பத்தையுடைய அரண்மனையிலே எழு ந்தருளினார். எ-று. 78

வேந்தர்பாரையும்விடைகொடுத்தகன்றபின்விமலன்
வாயந்தமாறிகைநடுவிலே ணர்மண்டபங்குறுகி
யாய்ந்துவல்லவர்நவமணிபழுத்தியவாரியே
நேந்துமாசனமிடப்பொலிந்ததன்மிசையிருந்தான்.

இ-ள். எதிர்கொண்ட வரசர்களுக்கெல்லாம் செலவுகொடுத்து அவர்கள் போனபின்பு கிருஷ்ணபகவான் பொருத்திய உப்பரிக்கையினடு வே ஒருமண்டபத்திற்போய் சிற்பங்களாய்த வல்லவர்களாலே நவரத் தினமழுத்திய சிங்கத்தாங்குகின்ற ஆசனங்கொடுக்க அதன்மேல் பிர காசத்துடனே எழுத்தருளியிருந்தார். எ-று. 79

இருந்துவந்தருளிறைவணியிறைஞ்சினுனிறைஞ்சிப்
பெருந்துவந்தனைப்பிறப்பையுமிறப்பையும் பிரித்தான்
மருந்துவந்தனைமருக்கருளியமாயோன்
விருந்துவந்தனென்றுளமுருகியவிதூரன்.

இ-ள். இப்படி வந்திருந்த கிருஷ்ணபகவானை வணங்கினான் வண க்திப் பெரியபந்தமாகிய சனனத்தையும் மரணத்தையும் நீக்கினான் தேவமிர்த்தத்தை விரும்பி வந்தனைசெய்த தேவர்களுக்குத் திருப்பாற் கடலைக்கடைத்து கொடுத்தருளிய நாராயணமூர்த்தி தன்வீட்டுக்கு வி ருந்தாக வந்தாரென்று மனமுருகிய விதூரன். எ-று. 80

கொடுகொண்டகைக்குரிசிலையலர்ந்தகோகனதக்
காடுகண்டெனக்கண்டு தன்கண்ணிணைகளியாற்
தொடுகொண்டதார்விதூரனிப்பிறப்பையுந்தொலைத்தான்
வீடுகண்டவர்க்கியம்பவும் வேண்டுகோலேண்டார்.

இ-ள். பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கையேந்திய திருக்காந்தையு டைய கிருஷ்ணபகவானிடத்திலே மலந்திருக்கிற கரசரணைதி அவயவ மாகிய தாமரைமலர்க்காட்டை கண்டவண்டுகள் போல தன்னுடைய க ண்களிரண்டுக் களிப்பையடைந்து இதழைக்கொண்ட பூமாலையணிந்த விதூரனிப்பிறப்பையும் நீக்கினான் மோட்சவீட்டையறிந்தவர்களுக்குச் சொல்லவும் வேண்டுகோலேண்டாம். எ-று. 81

உள்ளினுணர்ந்துள்ள முழுருகினெழுந்து
 துள்ளினுன்விழுந்திணையடிசூடினன்றுயரைத்
 தள்ளினுன்மலர்த்தடக்கையாற்றத்துவவழுதை
 யள்ளினுன்னக்கண்களாலருந்தினுள்ளியோன்.

இ-ள். நினைத்தான் நினைந்து மன முருகின் எழுந்திருந்து துள்ளினுன் கீழேவிழுந்து இரண்டுபாதங்களையும் சிரசிற்குடினுன் துன்பத்தை நீக்கினுன் தாமரைமலர்போன்ற விசாலமாகிய கைகளால் தத்வாமிர்த்தத்தை அள்ளினவனென்னும்படி. கண்களால் பகவானழகையுண்டான் விதான். எ-று. 82

முன்னமே துயின்றருளியமுதுபயோத்தியோ
 பன்னகாதிப்பாயலோபச்சையாலிலையோ
 சொன்னநால்வகைச்சுருதியோகருதிநீயெய்தற்
 கென்னமாதவஞ்செய்ததிக்கிறகுடிவென்றான்.

இ-ள். முன்னமே நித்திரைசெய்தருளிய பழையபாற்கடலோசேஷாசயனமோ பசியவடவாலிலையோ சொல்லிய நான்கு வேதங்களோ நினைத்து நீர் வருவதற்குமுன் என்ன தவத்தைச் செய்ததோ இந்தச்சிறுகுடிசைஎன்றான் விதான். எ-று. 83

மும்மையாகியபுவனங்கண்முழுதையுமுருந்து
 மெம்மையாளுடைநாயகன்விருந்தினுக்கிசைந்தா
 * நம்மவென்றனாறுநூறியிரமடைபர்
 தம்மைநோக்கினவர்களும்விரைவுடன்சமைத்தார்.

இ-ள். திரிபுவனங்களை யெல்லாம் முண்டருளிய முதல்வராகிய எம்மையானாதவுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் விருந்துக்குச்சம்மதித்தாரென்று ஆச்சரியப்பட்டனன் அப்போது அந்நூறியிரஞ்சமயந்தாரைப்பார்த்தான் அவர்களும்கீக்கிரத்திலே சமைத்தார்கள். எ-று. 84

வந்தகொற்றவேல்வரிசிலையவர்க்கும்வாளவர்க்கும்
 கந்தடர்ப்பனகரிக்கும்வெங்கவனவாம்பரிக்கு
 மைந்துபத்துநூறியிரமரசர்க்குமெவர்க்கு
 மிந்திரர்க்குமெய்தாவமுதெனும்படியியற்ற.

இ-ள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடனே வந்த வேல் வாள் வில் முதலிய ஆயுதத்தையுடையவர்க்கும் கட்டுத்தறியைப்பொருத்திய யானைகளுக்கும் வெவ்விய வேகத்தையும் தாவுகின்ற தன்மையும்பொருத்திய குதிரைகளுக்கும் ஐம்பது நூறியிரம் இராஜாக்களுக்கும் மற்றெவர்க்கும் இந்திரனுக்குங் கிடைக்கத்தகாத அமுதமென்று சொல்லும்படி சமைத்தார்கள். எ-று. 85

அமைத்தவாசனனீர்கொடுமஞ்சனமாடிச்
சமைத்தபல்கறியடிசிறம்விருப்பினுலருந்தி
யுமைக்குநாயகனிநவொழித்தருளிணுதவ
விமைப்பிலாருமுதருந்தியவியல்பெனவிருந்தார்.

இ-ள். வாசனைகலந்த நீரைக்கொண்டு ஸ்ரானஞ்செய்து சமைக்க
ப்பெற்ற பலவிதகறிகளையும் அமுதையும் அன்னங்களையும் தம்முடைய
விருப்பினுற் புசித்து உமாதேவிக்கு நாயகனாகிய உருத்திரபகவான்
பிச்சைத்தொழிலை மாற்றியருளிய மகாவிஷ்ணு கொடுக்கத் தேவர்கள்
அமுதத்தையுண்டதன்மையென்று சொல்லும்படியாக யிருந்தார். எ-று.

வாசநீரும்வண்சுண்ணமுமுறைமுறைவழங்கப்.

பூசுறுத்துழிப்பூசினூர்குடினூர்புனைந்தார்

விசுகாமரபிரட்டவெண்மதிக்குடைநிழற்றக்

கேசவன்மணிக்கேசரித்தவிசுடைக்கினர்ந்தான்.

இ-ள். வாசனையுடைய பன்னீரும் வளத்தையுடைய பிச்சைக்கரு
ப்பூரங்களும் கிரமப்படி கொடுத்து பூசத்தங்க சந்தன முதலியவையும்
பூசினூர்கள் மலர்முதலியவைகளைச் சூட்டினூர்கள் ஆபாணமுதலியவை
களை யணிந்தார்கள் விசுகின்ற வெண்சாமரைகளிரட்ட வெள்ளிய சந்
திரவட்டக்குடை நிழலைச்செய்ய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இரத்தினங்க
ளாற் பதிப்பிக்க சிங்காசனத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார். எ-று. 87

ஞானகஞ்சுகவிதூர்ன்வாழ்மனையினாயகனும்

போனகம்பரிவுடனுகர்ந்திருந்தவப்பொழுதிற்

றானுமேருவுக்கப்புறத்தவ்வமுதருந்தப்

பானுவும்பெருங்குடதிசைப்பரவையிற்படிந்தான்.

இ-ள். ஞானமயமான அங்கிபூண்ட விதூரமகாராசன் வாழ்கின்ற
திருமனையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அறுசுவையுண்டியும் புசித்திருந்த
சமயத்திலே தானுமேருமலைக்கப்புறத்திலிருக்கிற அமுதத்தைப்புசித்
தக் சூரியனும் பெரிய மேற்றிசைக்கடலிலே மூழ்கினான். எ-று. 88

கருதியந்தணர்பாவருந்தங்கடன்கழிப்பச்

சுருதியென்னுய்வெஞ்சாபமேலம்புகைதொடுத்துப்

பருதிதன்பெரும்பகைவர்மேல்விடுத்தலிற்பரந்த

குருதியாமெனநிவந்தெழும்சிவந்ததுகுடபால்.

இ-ள். அந்தச்சமயம் பிராமணர்களெல்லாம் மாலைப்பொழுதிலே
தாங்கள் செய்யும் மாலைக்கடனைக்கழிக்க நினைத்து வேதமென்கின்ற
வில்லின்மேல் நீராகியபாணத்தைக் கையாற் றெடுத்திச் சூரியனுடைய
பெரியசத்துருக்களின்மேல் விட்டபடியால் பரவிய உதிரமென்று
சொல்லும்படி மிகவுஞ்சிவந்தது மேற்றிசை. எ-று. 89

தூரங்கவாரிதிப்புறத்தெதிர்மலைத்வெஞ்சமரி
 லுரங்கொள் கூர்நெடும்படைகளாலுடன்மறந்தேதகர்
 தூரங்கமேழுடைக்கடவுளைநிரைநிரை துணித்த
 கரங்கள்போன்றனகரைதொறும்வளர் துகிரக்காடு.

இ-ள். அலைகளையுடைய சமுத்திரத்துக் கப்புரத்தெதிரே போகின்ற வெவ்வியுத்தத்திலே வலிமையைக்கொண்ட கூர்மைபொருந்திய நெடிய ஆயுதங்களா வுணர்களுடைய தேகங்களின்மேல் ஏழுகுதிரையையுடைய சூரியனும் வரிசைவரிசையாகத் துணித்த கைகள்போலுமிருந்தன கரைகள்தொறும் வளர்கின்ற பவளக்காடு. எ-று. 90

நீதியிற்புகல்பகலெலாநீராமகனிர்
 மீதுறைத்தெழும்வெவ்வெயில்படாவகைவிதித்துப்
 போதுபுக்கதென்றினப்படச்சுருக்கியபூம்பட்ட
 டாதபத்திரம்போன்றனதாமரையடவி.

இ-ள். நீதியினாற் சொல்லுகின்ற பகற்பொழுதெல்லாம் நீராமகனிர்கள் தங்கள்மேலேபட்டு விழுகின்ற வெவ்விய வெய்யில் படாதவிதம் விரித்து பொழுது போயிற்றென்று ஒன்றாகச்சுருக்கிய அழகியபட்டிக்குடைகள்போன்ற அங்கே மலர்ந்த தாமரைக்காடு. எ-று. 91

கலந்துமங்கலமுழவுவெண்சங்கொடுகறங்க
 மிலைந்தபூங்குழல்வனிதையர்மெய்விநாக்கெடுப்ப
 கலந்ததாமரைத்தடமெலாங்குவிந்ததுகண்டு
 மலர்ந்ததாமரைவாவிபோன்றதுநகர்வட்டம்.

இ-ள். மங்கல பேரிகைகள்போல வெள்ளிய சங்குகள் சப்த்திக்கவும் மலர்மாலையைத்தரித்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள் மெய்மையான தீபங்களெடுக்கவும் தடாதங்கள்தொறும் அலர்ந்த தாமரைமலர்கள் குவிந்ததைக்கண்டு மலர்ந்ததாமரைபோன்றது பெருமை பொருந்திய அஸ்திரொபிரியென்னும் வட்டம். எ-று. 92

உரகபுங்கவன்மணிமுடியொப்பனதீப
 மிருமருங்கினுமாயிரமாயிரமேந்த
 வரிசமுந்தபேராசனத்தழகுடனிருந்த
 புரவலன்றிண்ப்புண்ணியவிதூரனும்போற்றி.

இ-ள். ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரமணிமுடிகளை ஒப்பனவாக தீபங்களை யிரண்டுபக்கத்திலும் இரண்டாயிரமேந்தவும் சிங்கத்தினால் சுமக்கப்பட்ட பெரிய ஆசனத்திலே அழகுடனெழுந்தருளி இருந்த கிருஷ்ணபகவானே புண்ணியத்தையுடைய விதூரராஜன் வணங்கி. எ-று. 93

பொங்கரா வணைபொலிவறப்போந்தபின் பொதுவர்
 தங்கப் பாடியில்வளர்ந்துமாருநிடைத்தவழ்ந்து
 கங்கைமாரநிகரால்வழிகருணையங்கடலே
 யிங்குநீதனிநடந்தவாறுரைத்தருளென்றான்.

இ-ள். பொல்வினையுடைய சேஷசயனமானது பொல்வு நீங்கவந்
 து பின்பு ஆயர்பாடியில் வளர்ந்து மகத்தாகிய மருதமரத்தினிடையிற்
 சுவழ்ந்து கங்கைநதி திருவடியிலே பெருகப்பெற்ற கிருபைக்கடலே இ
 வ்விடத்திலே நீர் தனித்தேழுந்தருளிய வித்தத்தை அணுக்கிரகம் பண்
 ணவேண்டுமென்றான் வினாள். எ-று. 94

தோட்டுவந்துசெந்தேனுநர்சுரும்புகூழ்தொடையாய்
 காட்டுவந்துமுன்றிரிந்துதங்கடவநாட்கழித்து
 நாட்டுவந்தபேரைவர்ச்சூரநற்குருநாடு
 கேட்டுவந்தனமென்றன்வினாநுங்கேட்டான்.

இ-ள். பூவிதழிலே வந்து சிவந்ததேனைப் புகிக்கின்ற வண்டுகள்
 சூழ்ந்த மாலையையுடைய வினாமகாராஜனை காட்டிலே முன்னே சந்
 தோஷமாய்த்திரிந்து தங்களுக்கும் செல்லவேண்டிய நாளைக்கழித்து
 நாட்டிலேவந்திருக்கிற பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு நல்ல குருநாட்டைக்
 கேட்கவந்தோமென்று அருளிச்செய்தார் அதை வினாநுங்கேட்டா
 ன். எ-று. 95

முயக்கினாலுயர்முரசுயர்த்தவன்றனக்குரிமை
 வழக்கினாலறிந்தடலாவுயர்த்தகோன்வழங்கான்
 முயக்கினாலறிநுகிசையினுமுரசெழுச்சமரி
 லுழக்கினாலலதுணர்வனோவென்றவனுரைத்தான்.

இ-ள். சத்தத்திலுயர்ந்த முரசுக்கொடியுயர்த்த தருமபுத்திர மகா
 ராசனுக்கு முன்னோர்கள் முறைவழுவாமல் உணர்ந்து வலிமைபொருந்
 திய சர்ப்பக்கொடியையுடைய தூரியோசனன் கொடுக்கமாட்டான் கு
 ற்றமில்லாத யெட்டுத்திக்கிலும் பேரிகை சப்திக்க யுத்தத்திலே கலக்
 கினாலல்லாமல் அறிவானோவென்று சொன்னான் வினாநுஜன். எ-று.

வானைவாவினிலுகண்டெழவளரிளங்குமுகின்
 பாளைவாபளிமுசன்றெழும்பழனநாடுடையா
 னுனைவாழ்வவர்க்களித்திலநெனிலெநிர்நடந்து
 முனைவாயுகமுடிப்பர்வெம்போரெனமொழிந்தான்.

இ-ள். வானைமீன்கள் தடாகத்திலிருந்து குதித்தெழுப்ப வளருகி
 ன்ற இளங்குமுகின் பாளையினிடத்திலே வண்டுகள் சப்தித்துப் பாடுகி
 ன்ற வயல்கள் சூழ்ந்த நாட்டையுடைய தூரியோசனன் நாளைப்பாண்ட

வர்களுள் வாழ்வைக்கொடாமற்போவானையானால் எதிர்சென்று மூலையானது வாயிலே புகும்படி யுத்தஞ்செய்து முடிப்போமென்றார் பூநீகிருஷ்ணதேவர். எ-று. 97

விரைந்துபாய்பரிமன்னவரிதம்படமெலிவுந்
 றிரந்துவேண்டினுக்கிளை ஒருக்கொருபொருளீயார்
 பரந்தபோரினிலெதிர்த்தவர்படப்படப்பகழி
 தூரந்தபோதவர்க்குதவுவர்சொன்னவையேல்லாம்.

இ-ள். சீக்கிரத்திலே தாவுகின்ற குதிரைகளையுடைய துரசர்கள் இதுமுண்டாகும்படி வாடிமெலிவுற்று வேண்டிக்கொண்டாலும் பந்துக்களுக்கு ஒருபொருளையுங் கொடுக்கமாட்டார்கள் பரவிய யுத்தத்திலே எதிர்ந்து நின்றவர்கள் களத்திலுருளும்படியாகப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்தவர்களுக்குக் கேட்டபொருளை எல்லாங் கொடுப்பார்கள். எ-று. 98

என்றுபாரினிவியர்க்கையும்விதூரனுக்கியம்பி
 வென்றுபோர்கெழுநெயியான்விடைகொடுத்தருளிக்
 குன்றுபோற்புயக்காவலர்கொடுந்துடிகரங்க
 மன்றனுண்மலர்ப்பாயலின்மீதுகண்வளர்த்தான்.

இ-ள். இவ்வண்ணமென்று உலகத்தினியற்கையும் விதூரமகாராஜனுக்குச்சொல்லி யுத்தத்திற் செய்யப்பெற்று விளங்கிய சக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவான் செலவுகொடுத்து மலைபோலுந் தோளையுடைய காவலர்கள் பறைகளை முழக்க வாசனைபொருந்திய அண்டலரந்த புட்பவணையின்மேல் நித்திரைசெய்தார். எ-று. 99

குளிர்மாதிமுசுத்தொளிர்குமுதவாய்மலர்த்தித்
 தளவவாணகைபரப்பிவண்சுத்தளமலர்க்கை,
 யளவிலேகுவித்தளியெரடுமகன்றிலாமையினுற்
 களிகொடோள்விலைக்கணிகையைப்போன்றதக்கங்குல்.

இ-ள். குளிர்ந்த பெரிய சந்திரனாகிய முசுத்திலே விளங்குகின்ற செவ்வல்லியாகிய வாயையும் முல்லையரும்பாகிய ஒளியையுமுடைய தந்த பந்திகளையுங் காட்டித் தாமரைமலர்களாகிய கைகளை யளவாய்க்குவித்து அளியுடன் மலர்த்திராமையினாலே களிப்பைக்கொண்ட தோள்வளையையுடைய வேசியைப்போன்றது அக்கங்குல். எ-று. 100

அனைந்தவாரிருட்கடல்பொருதொருபுடையண்டம்
 பிளந்ததாமெனக்கரும்படாம்பீறியதென்ன
 வளைந்தவேழ்கடல்வற்றமேல்வடவையின்முசுத்தித்
 கிளர்ந்ததாமெனக்கிளர்ந்தனவிரவியின்கிரணம்.

இ-ள். அனையப்பெற்ற நிறைந்தவிருளாகிய சமுத்திரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் ஒருபக்கத்து அண்டம் பிளந்ததாமெனவும் கரியவஸ்திரங்கள் கிழிந்ததாமெனவும் வளைந்திருக்கின்ற ஏழுசமுத்திரமும் வற்றும்படி மேலிருக்கின்ற வடவாழகாக்கினி பிரகாசித்ததென்று சொல்லவும் விளங்கின சூரியகிரணம். எ-று. 101

இசலும்வாளரவுயர்த்தவனிருந்ததொல்பதியி
லகிலநாயகனொருதனிநடந்தவாறறிந்து
மகரவாரிதியகன்றுமாமருஹ்ருவலீணந்த
கிகிரிபோலவந்தெழுந்தனனிர்விழ்திசையில்.

இ-ள். பகைகொண்ட ஒளியையுடைய சர்ப்பக்கொடியை யுயர்த்த துரியோ தனனிருந்த பழய அஸ்தினுபுரத்திலே லோகநாயகராகிய ஒப்பற்ற கிருஷ்ணபகவான் தனியேவந்தது தெரிந்து மகரமீனையுடைய சமுத்திரத்தை விட்டு நீங்கிப் பக்கத்திலே வளைந்த சக்கரத்தைப்போல் வந்து உதயமானான் சூரியன் கீழ்த்திசையில் எ-று. 102

வேறு.

சோதிவானநிமைந்தனும்பழய சுருதியாலுயர்துரோண
னு, மாதியாகவுயிரினும்வியப்புற வடுத்தமன்னவரனேகரு, நீதி
யாறுவகையைந்துபத்தொடறு பத்தொராயிரவர்நிருபருந், தீதி
லாததிறலக்குரோணிபதினென்று பெற்றமிகுசேனையும்.

இ-ள். பிரகாசம் பொருந்திய கங்காபுத்திரனாகிய பீஷ்மாச்சாரியரும் பழமையாயுள்ள வேதத்தாலுயர்ந்த துரோணசாரியரும் பரம்பரையாயுள்ள அரசர்களும் பூமியை யாளுகின்ற சிற்றரசர்களும் நீதியினுயர்ந்த ஐம்பதினாயிர மகுடவர்த்தனரும் அறுபத்தொராயிர பட்டவர்த்தனரும் குற்றமற்ற வலியினையுடைய பதினொக்கரோணியாகிய மிகுத்தசேனையும். எ-று. 103

தொக்கவெண்கவரியாலவட்டநிரை சொட்டைவாள்பரிசை
துகிலுடன், கைக்களாசியிவைகொண்டிலாவிலரு கன்னிமங்கைய
ர்களனைவரு, மிக்கவேதியர்கள்வல்லபல்கலை விதத்திலுள்ளவர்க
ள்யாவருந், தக்கதம்பியரும்வந்துசூழவுயர் தரணிமேனிபுரத்தம்
பிரான்.

இ-ள். கூட்டமாகிய வெள்ளிய சாமரங்களும் ஆலவட்டங்களும் வளைதடியும் வாழும் உடைவாளும் வஸ்திரமும் கைகளிலேகாளாஞ்சிகொண்டு உலாவி வருகிற இளமையான மங்கையர்களனைகம்பேரும் அளவில்லாத பிராமணர்களும் அனைக்கலைஞானங்களிலே வல்லமையுடையவர்கள் யாவரும் தகுதியுள்ள தம்பிமார்களும் வந்து சூழ்ந்துகொண்டி

ருக்க உயர்ந்த பூமியிலே அரசாக்கரசனாகிய 'துரியோதன மகாராஜன்' எ-று. 104

நிராகநிர்க்கனகரீள்சுவர்ப்பவள வுத்தரத்திடைநிரைத்த வெரண், பருமணிக்கிரணப்பபாகவயி ரத்துலாமிசைபரப்பிவெண், டரளவர்க்கவயிடுரியப்புதிய கோமளப்பலகைதைத்துமா, மரகதத்தினோருகோடிதூணிரை யழைத்தமண்டபமருங்கரோ.

இ-ள். வரிசையாகிய கிரணங்களை யுடைய பொன்னினாற்செய்த நெடிய சுவரின்மேல் பவளத்தினு லுத்திரம்போட்டு அதன்மேல் வரிசையாக பருத்த ரத்தினங்களாலும் மாணிக்கங்களாலும் வச்சிரங்களாலும் ஆகிய வயிரத் துலாப்பரப்பி அதன்மேல் வெள்ளிய முத்துவர்க்கங்களையும் வயிரியங்களையும் அழுத்திய புதிய அழகுள்ள பலகைதைத்து மகத்தாகிய மரகதத்தினோடு கோடி தூண்களை இடையிலே அமைத்த மண்டபத்தினருகிலே. எ-று. 105

முட்டித்திலநிரைத்தபந்தரி னகைத்தசீரரிமுகத்தகால், வட்டமெத்தைகொடமைத்தபிடமிசை வாசவன்கொடுலெனவைகிணன், பட்டவர்த்தனருமகுடவர்த்தனரும் வந்துசேவுடிபணிந்த பி, னிட்டபொற்றவிசின்முறைமையாவினி திருக்கவென்றவரை யேனியே.

இ-ள். முட்டும்படியாய் முத்தினால் வரிசைசெய்த பந்தரில் நகுதலைச்செய்யாளின்ற சிறந்தசிங்கமுகத்தையுடையதாய் வட்டமாகிய மெத்தையைக்கொண்டு செய்தபீடத்தின்மேல் இத்திரணப்போல துரியோதனமகாராஜன் வீற்றிருந்தான் அந்தச்சமயம் பட்டவர்த்தனர்களும் மகுடவர்த்தனர்களும் வந்து சிவந்தபாதங்களை வணங்கினார்கள் பின்பு வரிசையாக விட்டிருக்கின்ற பொன்னாற்செய்த ஆசனங்களின்மேல்முறைமைப்படி இனிமையோடிருக்கக்கடவீரென்று அவரையேவுதல்செய்தான். எ-று. 106

காவன்மன்னவர்முகங்கடோறுமிரு கண்பரப்பியமர்கருதுவேர், ரேவலின்கண்வருதூதனுமிடைய னின் றுநம்மவையிலெய்தினு, லோவலின்றியெதிர்சென்றுகண்டுதொழு துவவுகூறிவினியுங்களுர், தீவலஞ்செயவடர்ப்பனென்றுநனி-சிறினுன்முறைமை மாறினன்.

இ-ள். பூமியைக்காக்கின்ற இராஜாக்களுடைய முகங்கடோறும் தன்னுடைய இரண்டுகண்களாற் பார்த்து நம்மோடு யுத்தம்செய்து பூமியைக்கவரநினைக்கும் பாண்டவர்களுடைய யேவலினாலே வருகின்ற தூதனாகிய இடையன் இன்றுநம்முடையசபையிலேவந்தால் ஒழிதலி

ல்லாம லெதீர்கொண்டு கண்டு வணங்கி யுறவுகொண்டாடினால் இனி உங்களுரை நெருப்பு வலங்கொள்ளும்படியாய்க் கொளுத்திவிடுவேனென் றுமிகவுஞ்சீறினால் மூறைமைமாறின வனுகிய துரியோதனன். எ-று.

இந்தவண்ணமுரைசெய்துமன்னருழிராஜராஜனுமிருக்கவே, தந்தவண்ணனுடன்வந்தவண்ணலொளி தங்குகண்டுயினுணர்ந்த பின், சுந்தவண்ணமலர்கொண்டுகைதொழுது காலையிற்பலகடண் களித், தந்தவண்ணமுனிருந்தபேரவையி லேயினுனிசைகொள் வேயினான்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லி அரசர்களும் அரசர்க் கரசனுகிய துரியோதனனுமிருக்க வெள்ளை மேனியனுகிய பலபத்திராருடனே பி மந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பிரகாசம் பொருந்திய நித்திரை தெளிந்த பின்பு வாசனைபொருந்திய அழகிய மலர்களைக்கொண்டு பூசைசெய்து காலையிலே செய்யவேண்டிய கடன்களெல்லாஞ் செய்து முடித்து மு ன்சொன்ன பிரகாசமிருந்த துரியோதனன் இருக்கப்பட்ட பெரியச பைக்கு எழுந்தருளினார் இசைகொண்ட மூங்கிற் குழலையுடைய கிருஷ் ணபகவான். எ-று. 103

துன்னுகங்கைமகனுந்துரோணனொடு சுதனுநீதிபுனைவிதா னு, மன்னர்மன்னையொழிந்தமன்னவரும் வந்துசேவடிவணங் கினார், கன்னனுந்தலைகவிழ்ந்திருந்தன னமுன்றுளஞ்சகுணிகருகி னான், முன்னநின்றவர்கலிட்டபீடமிசை மொய்துளாய்முகிலு மெய்தினான்.

இ-ள். நெருங்கிய அச்சபையிலிருந்த பீஷ்மாச்சாரியரும் துரோ ணச்சாரியரும் அசுவத்தாமாவும் ஞானநெறியையுடைய விதாமகராஜ னும் துரியோதனன் ஒழிந்த மற்றவரசர்களும் வந்து சிவந்த யாதங்க ளைவணங்கினார்கள் அப்போது கன்னமகராஜனுந் தலைகவிழ்ந்துகொ ண்டிருந்தான் சகுனி உள்ளங்கொதிப்படைய நினைத்திருந்தான் எதிரே யிருந்தவர்களிட்ட பீடமிசை நெருங்கிய துளபமாலையையணிந்த மேக வண்ணனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருளியிருந்தார். எ-று. 104

முன்னகற்குடைகவிழ்த்தகாளமுகின் முன்னிருந்தபின்முக ங்கொடா, தென்னகந்தனையொழித்தநென்னலிடை யிந்தமாநக ரிலெய்தியும், பொன்னகங்கொள்புயவிதாணில்லிடை புருந்ததெ ன்கொலிதுபுகலெறாப், பன்னகந்தனையுயர்த்தகோவுமுரை பகர மாலுமெதிர்பகருவான்.

இ-ள். முன்னே கோவர்த்தனகிரியைக் குடையர்கப்பிடித்த கரி யமேகவண்ணனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவா னெழுந்தருளியபின்பு முகங் கொட்டாமல் என்விட்டைவிட்டு நேற்றைப்பொழுது இத்தவிரிவந்திங்

வீரலட்சுமியைக்கொண்ட புயத்தையுடைய விதூரன்வீட்டிலே பேசு
னதென்ன சொல்லுமென்று சர்ப்பக்கொடியையுயர்த்த துரியோதன்
ராஜன் கேட்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அதற்கெதிர்த்தரஞ் சொல்வார்.
எ-று.

110

என்னினின்னிலொருபேதமில்லையிது வென்னினின்னிலது
வென்னினு, மின்னின்மின்னிலகுவிதனெடும்பபடை விதூரன்வந்
டுததிர்விளம்பினு, னுன்னினின்முளதொன்றுபஞ்சவ ருரைக்க
வந்ததொருதூதன்யா, வின்னினின்னடிசிலுண்டுதின்னுடன் வெ
றுக்கவெண்ணுவதுநீதியோ.

இ-ள். என்வீடென்றும் உன் வீடென்றும் பேதமில்லை இது என்
வீடு அது உன்வீடென்று சொன்னாலும் மின்னல்போலப் பிரகாசிக்கி
ன்ற வெற்றியுள்ள நெடியவில்லையுடைய விதூரமகாராஜன் வந்து எதி
ரேவிரந்து சொன்றார் அதல்லாமல் என்னிடத்திலே இன்னமொருகா
ரியமுண்டு பஞ்சபாண்டவர்கள் சொல்லிவிட்டசொல்லைச் சொல்லவந்த
வொருதூதன்யான் உன்னிடத்தில் இனிமையுள்ள அன்னத்தையுண்
டு உன்னோடுதானே வெறுக்கரிணைப்பது நீதியோவென்றார் கிருஷ்ணப
கவான். எ-று.

111

அரவமல்கியபதாகையாய்மதிய மைச்சராயரசழிப்பினுங்
குரவார்நல்லுரை மறுக்கினும்பிறர் புரிந்தநன்றியது கொல்லினு,
மொருவர்வாழ்மனையிலுண்டுபின்னுமவ ருடனழன்றுபொரவுன்
னினு, மிரவியுள்ளவமதியமுள்ளள்வு, மிவர்களைநரகிலெய்து
வார்.

இ-ள். சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனனே புத்தியையு
டைய மந்திரிகளாயிருந்து இராசாங்கத்தை யழித்தாலும் ஆசிரியர்கொ
ல்லைத்தடுத்தாலும் ஒருவர்செய்த உபகாரத்தை மறத்தாலும் ஒருவர்வீ
ட்டிற் சாப்பிட்டு பின்பு அவருடன் பகைத்து புத்தஞ்செய்தாலும் சூரி
யசந்திரர் உள்ளநாள் வரைக்கும் இவர்களே நரகத்திற் செருவார்கள்
எ-று.

112

சீதநாண்மலர்மடநதைகேள்வணியை செப்பவுந்தெரியவொ
ப்பிலா, நாநராயகன்முகத்தில்வைத்தவிரு நயனனாகியீகநகைசெ
யாத், தூதனாகிவருதன்மைசொல்லுகென மன்னர்மன்னனிது
சொன்னபின், வேதநாறுமலருந்திவண்டுளப விரைசெய்தாரவ
னுமுரைசெய்வான்.

இ-ள். குளிர்ச்சி பொருந்திய அன்றலந்த தாமரைமலரிலிருக்கும்
இலட்சுமி காந்தராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இத்தவார்த்தைகளைச்
சொன்னமாதிரித்தில்-ஒப்பில்லாத நாயகராகிய மாதவனுடைய திரு

முகத்தில் வைத்த இரண்டு விழிகளையுடையவனாகி மிகவும் கைசெய்து தூதராகிவந்த காரியத்தைச் சொல்லுமென்று துரியோதனன்சொன்னபின்பு வேதங்கள் மணக்கின்ற தாமரைமலராகிய உந்தியும் வாசனைவிசுகின்ற துளபமாலையுமுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்தார். எ-று.

113

சூதிலைரசிழந்ததின் றுணைவர் சொன்னசொல்லும்வரூவாதுபோ, யேதிலார்களுெநொந்துதண்ணீழவி லாதகானினிடை யெய்தியுந், நீதிலாவகைகுறித்தநாள்பல கழித்துவந்தனர்செகத்தினிற், கோதிலாதகுருகுலமகீபவவ ருரிமைநண்பொடுகொடுத்தியே.

இ-ள். உன்றுணைவராகிய பஞ்சபாண்டவர்கள் சூதாடுகையினாலே இராச்சியபாசத்தை இழந்து சொன்னவார்த்தையுந் தப்பாமற்போய் அயலாரென்றுசொல்லும்படிநொந்து குளிர்ந்தரிழலில்லாத காட்டினிடத்தேபோயும் குற்றமில்லாதபடி குறித்தநாளானேகமுங்கழித்து வந்தார்கள் பூமியிலே குற்றமற்ற குருகுலத்திலே பிறந்தமகாராஜனே அவர்களுடைய உரியபூமியைச் சினேகத்தோடு கொடுப்பாயென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று.

114

சொல்லவாவுரகதுவசநின்னுரிய துணைவர்தங்களை யழைத்துநி, வல்லவாறுசிலநாடறித்தவர்க டம்முடன்கெழுமிவாழ்தியே, னல்லவாய்மைநிலையுடையென்றரசர் நாடொறும்புகழ்வார்கண் புகொண், டல்லவாமெனமறுத்தியேலறமு மாண்மையும்புகழும் லல்லவே.

இ-ள். சொல்லே விரும்புகின்ற சர்ப்பக்கொடிபடைத்த துரியோதனமகாராஜனே உனக்கு உரிமையான உடன்பிறந்தவர்களை வரவழைத்து கூடியமட்டில் நீ சிலநாடுகொடுத்து அவர்களுடன் கூடி வாழ்வாய்யானால் சத்தியத்தையும் நிலைமையையும் உடையானென்று அரசர்கள் நாடொறும் புகழ்ச்சியெய்வார்கள் அப்படியல்லவென்று மறுத்துரைப்பாயாகில் அது தருமமும் செனரியமும் கீர்த்தியும்ல்லவென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று.

115

என்றுகேசவனியம்பவங்கெதிரி ராசராசனுமியம்புவா னன்றுசூதுபொருதுரிமையாவையு மிழந்துபோயினர்களை வருமின்றுநீரகின்மீளவுங்கவர வெண்ணினைவரிவெளியயே சென்றுகாநிலவரின்னமுந்திரிவ துறுதியென்றுநனிசீறியே.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர்சொல்லவும் அங்கே எதிரில் இராஜாதி இராஜனாகிய துரியோதனமகாராஜன் சொல்லவான் அன்று சூதாடித் தங்களுரியமையெல்லா மிழந்து போனவர்களாகிய

பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு இன்ற நிருபாயத்தினாலே மறுபடியும் கவரநினைத்தால் அவர்களைப்போல் யானு.மெழியவளே அவர்கள் இன்னமுங்காட்டுக்குப்போய்த் திரிவது உறுதியென்று மிகவும் சீறி எ-று. 116

நீவெறுக்கிலெனிருந்தமன்னவர் திகைக்கிலென்பலநினைக்கிலென், போய்நகைக்கிலெனுரைத்தவுண்மைமொழி பொய்த்ததென்றமரர்புகலிலென், வேய்மலர்சுதொடையலைவரென்னுடன்பிகைத்துவெஞ்சமர்வினைக்கிலென், னீயிருக்குமிடமெனினுமிப்புவியில் யானவர்க்கரசினிக்கொடேன்.

இ-ள். நீவெறுத்தாலென்ன இந்த ராஜாக்கள் திகைத்தாலென்ன பலவாறாக நினைத்தாலென்ன போய்ச்சிறித்தாலென்ன சொல்லிய வாக்குபொய்த்துப்போயிற்றென்று தேவர்கள்சொன்னாலென்ன புட்பமாலையைத்தரித்த பஞ்சபாண்டவர்கள் வெறுத்து வெவ்விய யுத்தஞ்செய்தாலென்ன ஓரீயிருக்குமிடமானு மிந்தப்பூமியிலே யான் அவர்களுக்கு அரசாட்சி கொடுக்கமாட்டேனென்றான் துரியோதனம்காராஜன். எ-று. 117

கார்வழங்குருமெனச்சினத்தினொடு கண்ணிலான்மதலைகழறவும், பார்வழங்கினைவில்லையேலவனி பாதியாயினும்வழங்குவாய், தார்வழங்குதடமார்பவென்னவது தானுமன்னவன்மறுக்கவைந், தூர்வழங்குகெனவுற்றிருந்தனனிவ் வுலகெலாமுதவழமுந் தியான்.

இ-ள். மேகமுழங்குகின்ற இடியைப்போன்ற கோபத்தோடு திருதராட்டிரனுடைய பிள்ளையாகிய துரியோதனன் சொன்னபோது பூமியைக்கொடுக்க உனக்கு மனமில்லையாகில் அவர்கள் ஊர்களையாவது கொடுப்பாய் நந்தியாவர்த்த மாலையணிந்த மார்பனெயென்று சொல்ல அவைகளை யுந் துரியோதனன்மறுக்க ஐந்தாராவது கொடுப்பாயென்று இரந்துகேட்டார் இவ்வுலகத்தையெல்லந் தரப்பட்ட நாயிக்கமலத்தை யுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று. 118

மாடளிக்குலநெருங்குபைந்துளபமாலையாய்மகரவேலைசூழ், நாடளித்திடவுமைந்துபேருடைய நகரளித்திடவும்வேண்டுமோ, காடளிக்கவதனிடெதிரிந்தொழில் வரந்துபோயினர்கள் காணாவோர், வீடளிக்கினும்வெதுப்பரோவிதனை விடுகவென்றெதிர்விளம்பினான்.

இ-ள். பக்கங்களிலே வண்டின் கூட்டங்கள் நெருங்கப்பெற்ற பசியதுளபமாலையணிந்த கிருஷ்ணபகவானே மகரமீன்களையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த நாட்டைக்கொடுக்கவும் ஐந்துபேருடைய நகரைக்கொடுக்கவும் வேண்டுமோ நான் காட்டைக்கொடுக்க ஆகிலெதிரிந்து அகமிழந்

துபோன பஞ்சபாண்டவர்கள் காணும்படி ஒரு வீடுகொடுத்தாலும் செ
றுப்பார்களோ இதனைவிடக்கடவீரென்று எதிர்வெசொன்னான் துரியோ
தனன். எ-று 119

தந்தைகாதலுறுதன்மைகண்டினைய தாய்பயந்தவிருதம்பியர்க்
கிந்தவாழ்வுமரசங்கொடுத்தவனுநின்குலத்தொருவனிங்குளான்
முந்தமாநிலமனைத்தினுக்குமுயர் முறைமையாலுரியவரசருக்
கைந்துமாநகருக்கோடாதொழியி லென்னதாகமுளதரசியல்.

இ-ள். தன்னுடைய தகப்பனாகிய சந்தனுமகாராஜன் பரிமளகந்
திமேலாசைவைத்த தன்மையைப்பார்த்து இனையதாயாகிய மச்சகந்தி
பெற்ற இரண்டதம்பிமார்களுக்கும் இந்தவாழ்வும் அரசாட்சியுங்கொடு
த்தவனாகிய பீஷ்மாச்சாரியரும் உன் குலத்திலே ஒருவரிதோ இங்கிரு
க்கின்றார் பழமையாயுள்ள மகத்தாகிய பூமிக்கெல்லாம் உயர்ந்தமுறை
மையாலே உரிமைபெற்றவர்க்கு ஐந்துநகரமாவது நீ கொடாதொழிந்
தாயானால் உன்னுடைய அரசாக்கி என்ன பிரயோசனைததை யுடைய
தாகும் என்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று. 120

ஒருகுலத்தினிலிரண்டுமன்னவரு உன்பிறந்துரிமையெய்தி
னா, விருதிலத்தவருமொக்கவாழ்வுறுத லெக்குலத்தினுமியற்கை
யே, பொருளுலக்களி.றுவளர்திசைக்கண்மிகு புகழ்பரப்பியெழு
புவிபெறுங், குருகுலத்தவரியற்கைநன்றென மொழிந்தனன்கரிய
கோவலன்.

இ-ள். ஒருகுலத்திலிரண்டரசர்களுடனே பிறந்து உரிமையை ய
டைந்தால் இரண்டுகிரத்தோரும் ஒக்கவாழ்வையடைவது எக்குலத்தி
ற்கு மியர்க்கையாகும் பொருகின்ற அட்டகஜங்கள் வளரப்பட்ட திக்
குகளிடத்தில் மிகுந்த கீர்த்தியைப்பரப்பி ஏழுவோகத்தையும் பெற்ற
குருகுலத்தாருடைய இயல்பு. நன்றாயிருக்கின்றதென்று சொன்னார் நீ
லவண்ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று. 121

பேரராவனை துறந்தமாயனிவை பேசவன்பிடுகுநிபின்னையு
ஞ், சீரராவினையுயர்த்தகோவும்விழிதீயெனுமபடிசெயிர்த்துளே,
பேரராநிருபன்மணிநெடுஞ்சுகை யாயிரங்கொடுபொறுந்தபா
ர், வீரரானவரதல்லவோவுரிமை வேண்டுமோவெனவிளம்பி
னான்.

இ-ள். பெரிய ஆதிசேஷ சயனத்தைவிட்டுத்திறந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பகவான் இவைகளைச்சொல்ல அன்புடனே பின்னையும் சிறந்த சர்ப்பக்
கொடியைப்படைத்த துரியோதனனும் கண்கள் நெருப்பென்னும்படி
உள்ளேகோபித்து போர்செய்கின்ற சர்ப்பராஜனாகிய ஆதிசேஷனும்

நெடியமணிகளையுடைய ஆயிரமுச்சிவையக்கொண்டு சுமக்கப்பட்ட பூமியானது சுத்தவீரருடையதல்லவோ அப்பாண்டவர்களுக்கு உரிமையும் வேண்டுமோவென்றான் தூரியோதனன். எ-று. 122

பொய்வளர்ந்தமொழிமன்னன்மற்றிவை புகன்றபின்புபுயவலியினு, லைவர் தங்களரசங்கொடாமலட லாண்மைகொண்டெதிரடர்த்தியே, மெய்விளங்கவருகுருநிலத்தினிடை வந்துவெஞ்சமர்வினைக்கவே, கைவழங்குகொனநின்றதூணிடைய மறைந்துரைக்குமிவை காவலன்.

இ-ள். பொய்யேபேசுகின்ற தூரியோதனனிலை சொன்னபின்பு புஜபலத்தினாலே பஞ்சபாண்டவர்களுடைய இராசாங்கத்தைக் கொடாமல் மிருத்த வலிமைகொண்டு எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய வருவாயாகில் உண்மை விளங்கவருகின்ற குருகேஷத்திரத்திலே வந்து வெவ்விய யுத்தஞ்செய்வதற்குச்சம்நித்துக்கைதட்டிக்கொடுவேன்று. பூக்கிருஷ்ணபகவான் கேட்க எதிரேயிருந்த தூணிலேயறைந்து சொல்வான் தூரியோதனன். எ-று. 123

புன்பிறப்புடையபொதுவர்தங்கொளபுறவிலானிசைபுரந்திடு, முன்பிறப்புமுரலோடுகோவியருணைப்பிணித்ததுமறந்துநீ, மன்பிறப்பிலுயர் குருகுலத்தவர்தம் வாய்மைதானுமொரு மாசிலா, வென்பிறப்புமுணராமலோசபையி விந்தவாசகமியம்பினாய்.

இ-ள். இழிந்தபிறப்பையுடைய இடையர்களோடு காட்டினிடத்திற் பசுக்கூட்டங்களை மேய்க்கும் மும்முடைய ஜனனத்தையும் ஆயர்மாதர்கள் உம்மை யுரலுடனே கட்டியதையும் நீர் மறந்துவிட்டு இராசகுலத்திலே யுயர்ந்த குருகுலவரசர்களுடைய சத்தியத்தையும் ஒருகலங்கமுயில்லாத என்னுடைய பிறப்பையுபறியாமல் லல்லவா சபையிலே இத்தவாசகஞ் சொன்னாயென்றான் தூரியோதனன். எ-று. 124

ஏவிலங்குகுசிலையைவர்வந்தணுகில் யானயர்ந்தெளி திருப்பலோ, கோவிலங்குபொரவஞ்சமோகரட குஞ்சரங்கள்பகைகொண்டகான், மேவிலங்குமுன்மலர்ந்தகையறைய வேண்டுமென்ற தூநின்மேன்மையோ, நாவிலங்குமெனவெண்ணியோடிகவு நன்றுநன்றரசர்ஞாயமே.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய அம்பையும் வில்லையுமுடைய பஞ்சபாண்டவர்கள் வந்தால் யான் பயந்து எளிதாகவிருப்பேனோ மதம்பொழிகின்ற யானைகள் பகைகொண்டெதிர்த்துவந்தால் சிங்கம் பொருதற்குப் பயப்படுமோ யுத்தஞ்செய்வதற்கு வருவதானால் முன்னமே கைபோட்டுக் கொடுக்கவேணுமென்பது உமக்குமேன்மையோ இப்படிக்கேட்க

உது என்னுடைய நாவானது தப்புமென்று நினைத்தோ மிகவும் நல்லது நல்லது அரசருடைய ஞாயமென்றான் துரியோதனன். எ-று. 125

அளிவருங்குழல்பிடித்தும்ன்னவையி லைவருக்குமுரியானை நா, நெளிவருந்துகிலுரிந்தபோதரு கிருந்துகண்டவர்களல்லவோ, துளிவரும்புனல்பரிந்தருந்தியிடு சோறுதின்றுயிர்சுமந்துகொண், டொளிவரும்படியிருந்தபாவியரு மின்றுமானநிலையுணர்வரோ.

இ-ள். ஐந்துபேருக்கும் முரியவளாகிய துரோபதியை இராசசபையிலே வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலைப்பிடித்து நானெளிதாகத்துகிலுரிந்தபோது அங்கேயிருந்து பார்த்தவர்களல்லவோ துளியாக வருகின்ற நீரைவிரும்பியுண்டு சோற்றைத்தின்று உயிரைச்சுமந்துகொண்டு பிரகாச முண்டாகும்படியிருந்த பாவிகளாகிய பாண்டவர்களும் இன்று அபிமான நிலையையறிவார்களோ வென்றான் துரியோதனன். எ-று. ( )

அன்னையானவருமிருவராமுதலளித்ததந்தையர்களை வராம், பின்னையாசைகொடுகுருகுலத்துரிமை பெறுவராமொருபிறப்பிலார், மின்னையாமிவர்களை வரும்டரிவி நெடுதனித்தனிவிரும்புவா, ரென்னையாமவரொடொருகுலத்தரசு நென்பதம்மவியையெனகொலாம்.

இ-ள். தாய்மாரிருவர்களாம் முன்னேபெற்ற பிதாக்களைந்துபேராம் பின்பு ஆசைகொண்டு குருகுலத்துரிமைபெறுவராம் ஒருபிறப்பிலுமில்லாதவளாகிய ஒருத்தியை ஆ ஆ கிரீடமில்லாத ஐந்துபேருமன்புடனே தனித்தனி இச்சிப்பார்கள் யாமும் அவரோடு ஒருகுலத்து இராஜாக்களென்பது என்ன ஆண்மை இது என்னவென்றான் துரியோதனன். எ-று. 127

ஞாலமுற்றுமுடையவன்மொழிந்திட நகைத்துவண்டுவரைநாதனுள், சாலமுற்றுமிடரியவர்கருத்தென நினைந்துபேரவைதனைந்துபோய்க், கோலமுற்றகிலைவிதூரன்வாழ்வுபெறு கோயில்சென்றுநனிகுறுகினான், சீலமற்றவர்கினத்தபோதுமொரு தீதிலாதவர்செயிர்ப்பரோ.

இ-ள். உலகமுற்றுமுடைய துரியோதனன் இவைசொல்ல அழகிய துவாரகைக்கு அரசராகிய பூதீ கிருஷ்ணபகவான் நகைசெய்து அவனைப்பெல்லாம் விஷமென்று நினைத்து பெரியசபையை நீங்கிப்போய் அழகிய வில்லையுடைய விதூரன்வாழ்கின்ற அரண்மனைக்குப்போரார் நற்குணமில்லாதவர்கள் கோபித்தபோதிலும் யாதொரு குற்றமில்லாதவர்கள் கோபிப்பாரோ. எ-று. 128

கரிந் துமாலேசருகாகவும் புதிய கமலவாண்முகம் வெயர்க்கவுந், திருந்துகண்ணினை சிவக்கவுங்கொடிய செய்யவாயிதழ்துடிக்கவு, மிருந்தபேரவையினெடிதுயிர்த்திடுமி ராசராசனவனுக்கிவன், விருந்துசெய்தவுறவென்கொலென்றரச ரெதிர்விதூரணவிளம்புவான்.

இ-ள். அப்போது பூமாலேகன் கருகிச் சருகாகவும் புதியதாமரை மலர்போன்ற முகம் வியர்க்கவும் திருத்தமாகிய கண்களிரண்டும் சிவக்கவும் நெடிய சிவந்தவாயிதழ்கள் துடிக்கவும் தானிருந்த சபையிலே மிகவும் பெருமூச்சுவிடுகின்ற இராஜராஜனாகிய துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு விருந்துசெய்த உறவென்னவென்று அரசர்க்கெதிரே விதூரணப்பேசுவான். எ-று. 129

வன்பினுலவனிவெளவவென்றுகொலென் மனையினுண்டியை மறுத்தவன், றன்பதாகினியொடினிதருந்தும்வகை தன்னிலின்னமுதியற்றினு, நென்பிதாவொடுபிறந்துமின்றாவு, மென்கையோதனமருந்தியு, மன்புதானுடையனல்லனென்பகை தனக்குமுற்றபகைபல்லவோ.

இ-ள். வலியைவிடவே பூமியைக் கவரவேண்டிமென்று என்வீட்டுப்போஜனத்தை நீக்கின ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன்னுடைய சேனைகளோடும் இனிதாகப்புகிக்கும்படி விதூரன் தன்வீட்டிலே இனிமையுள்ள அமுதுசெய்வித்தான் என்றத்தையோடுபிறந்தும் இன்றளவும் என்நகையன்னத்தை சாப்பிட்டும் என்னிடத்திலே எள்ளளவும் அன்பிலாதவனாயிருந்தான் எனக்குவந்த பகையாளி அவனுக்கும் பகையாளியல்லவோவென்றான் துரியோதனன். எ-று. 130

முதல்விழைந்தொருவனுடனியைந்தபொருள் பற்றியின்புறமுயங்கினு, மதிகமென்றபொருளொருவன்வேறுதரினவனையேயொழியவறிவோ, பொதுமடந்தையர் தமக்குமண்ணிலிது புதுமையல்லவவர்புதல்வனாம், விதூரனின்றவெனொடுறவுகொண்டதொர்வியப்பையென்சொலிவெறுப்பதே.

இ-ள். வேசையர் முன்னையொருவன் கொடுத்த திரவியத்தைப் பற்றி அவனுடனின் பங்கொண்டு கூடினாலும் மற்றொருவன் அதிகத்திரவியத்தைக் கொடுப்பானேயாகில் அவனைத்தவிர வேறொருவர்களை யறிவார்களோ பூமியிலே அவர்களுக்கு இது புதுமையல்ல ஆகையால் படிப்பட்டவள் புத்திரனாகியவிதூரனைன்றவனோடு றவுகொண்டவதிகையத்தைநானென்ன சொல்லிவெறுப்பதென்றான் துரியோதனன். எ-று.

இன்னவாறிவனுரைத்தபோதவ நெழுந்திருந்துவைசடியென்னை, சொன்னவாய்குருநிசோரவார்கொடு துனைத்துகின்றமுத

டிதுணிப்பன்யான், மன்னவாகுருகுலத்திலேயொருவன் மைந்த
 னுருயிரைவெளவினா, நென்னவானவர்நகைப்பேரெயெனை யுரைத்
 தநாவுடனிருத்தியோ.

இ-ள். இத்தப்பிரகாரம் தூரியோதனன் சொன்னபோது அந்த வி
 தூரனெழுந்து என்னைக் குற்றஞ்சொன்னவாயிலே இரத்தமொழுக் வா
 ளாயுதங்கொண்டு துளைத்து உன் தலையை வெட்டுவேன் ஆனால் அரசர்
 களில் குருகுலராஜன் ஒருவன்பிள்ளையுயிரைக் கொன்றானென்று தே
 வர்கள் நகைப்பார்களே அல்லாவிட்டால் என்னை வகைசொன்ன நாவ
 டனே இருப்பாயோவென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான். எ-று. 132

ஈண்டவர்க்குதவி யாயதூதென விசைப்பவர்க்குலக மெங்க
 னு, நீண்டவர்க்குதவியாயினேனென நினைத்துநீயெனையடர்ந்தி
 யே, மாண்டவர்க்குதவியாயபேறமு மிசையுமாண்மையும்வளந்
 த்திடும், பாண்டவர்க்குதவியாகிலென்னைமுடி மன்னரானவர்பழி
 ப்பரோ.

இ-ள். இவ்விடத்திலே பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு உதவியாகிய தூ
 தனென்று சொல்லப்பட்டவராயும் உலகமெல்லாம் வளர்த்தவராயும் இ
 ருக்கும் சூரி கிருஷ்ணபகவானுக்கு விருந்துசெய்து உபசார மாயினே
 நென்று நினைத்து என்னை நீ உதாசினமாகப்பேசி கோபித்தாயே மா
 ச்சிமையுடைய பெரியதபோதனர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் உதவி
 யாகிய பெரியதருமமும் கீர்த்தியும் செளரியமும் வளருகின்ற பஞ்சபா
 ண்டவர்களுக்கு உபகாரியானால் என்னைக் கிரீடந்தரித்த அரசரானவர்
 கள் பழிப்பாரோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-று. 133

சொல்லிரண்டுபுக லேணினிச்சமரி னின்றுவெங்கணை தொ
 டேனெனா, வில்லிரண்டினுமுயர்ந்தவில்லதனை வேறிரண்டுபடவெ
 ட்டினான், மல்லிரண்டினையு மிருவராகிருபுன் மலைந்தகாளமுகில் வ
 ந்துதன், னில்லிரண்டுதினம் வைகுதற்குலகி லெண்ணிலாததவ
 மெய்தினான்.

இ-ள். இரண்டுவார்த்தைபகரேன் இனியுத்தகளத்திலே நின்று
 வெவ்விய பாணந்தொடோனென்று சிவன் விஷ்ணுவென்று சொல்லப்
 பட்ட இரண்டுபேர்கள் விநகளிவஞ்சிறந்த தன்னுடையவில்லை இரண்
 டுதுண்டாக வெட்டினான் முன்னாலே கஞ்சனால் விடப்பட்ட சானூரன்
 முஷ்டியென்ற இரண்மெல்லர்களையும் பலபத்திரரும் கிருஷ்ணபகவா
 னுமாகவந்து வென்ற மகாவிஷ்ணு தன்வீட்டிலிரண்டிரள் விருந்துண்
 டிருப்பதற்கு உலகத்தி லெண்ணிலாத தவத்தைப்பெற்ற விதூரராஜ
 ன். எ-று. 134

அந்தவில்லினை முறித்தவில்லிதன தாலயம்புகுத வச்சுதன், சந்தவில்லுமரன் வில்லுமொப்பதொரு தாமவில்லினைமுறிப்பதே; முந்தவில்லியரி லெண்ணும்வில்லுடைய விசயன்வந்தமரின் முடுகினு, லெந்தவில்லியெதிர் நிற்கும்வில்லியினி யென்றுகாவல ரிரங்க் கினார்.

இ-ள். அந்தவில்லை யொடித்துப்போட்ட விதரன் அரண்மனைக் குப்போக அப்போது மகாவிஷ்ணுவினுடைய வில்லுக்கும் உருத்திரா னுடையவில்லுக்கு மொப்பாகிய வெற்றிமாலையையணிந்த வில்லை முறிப்பதென்றால் வில்வீரர்கள் முன்னே எண்ணத்தக்க வில்லையுடைய அருச்சுணன்வந்து யுத்தத்திலே யாரம்பித்தால் இனி யெந்தவில்லையுடையவர் அவனெதிரேநிற்க வல்லவொன்று இரங்கினூர்க ளரசர்களெல்லாம். எ-று. 135

காரணத்தும்கிடை தாரையன்னபல கணைகளேவியமர் கருதும்கில், வீரனைப்பழு துரைத்தநீபகையை யெங்கனேதனிகொல் லெல்லுவாய், பாரணத்துமினி யைவராளும்கை பண்ணுவித்தணை யழிந்ததுன், பேரணைத்துமென வுள்ளழிந்துசில பேசினுறுயர் பிதாமகன்.

இ-ள். மேகங்கொல்லாம் யேககாலத்தில் விடப்பட்ட தாரையைப்போல் அனேகம் பாணங்களை யேவி யுத்தஞ்செய்யும் வில்லையுடைய விதரனைப் பழுதுசொன்ன நீ பகையை எவ்வாறு அடங்கச் செயிப்பாய் உலகம் யாவையும் இனி பாண்டவர்களாரும் வகைசெய்துவிட்டாய் உன்னுடைய பெயரோடு கீர்த்தியாயும் அழிந்ததென்று மனம் நொந்து சிலவார்த்தைகள் பேசினார் பீஷ்மாச்சாரியார். எ-று. 136

பிதாமகன்பரி வுடன்முனிந்துசில பேசனாசமுறு பேரனும், விதாரமொய்ம்பனும் விதரனல்லதுயில் வல்லவீர்பிற ரில்லையோ, வுதரசிலுய ரங்கர்கோன்வரிவி லொன்றுமேயமையு முற்றெழும், பதாதியோடமரி லைவரும்பட மலைந்திடப்பரணி பாடவே.

இ-ள். இப்படி பீஷ்மாச்சாரியார் அன்புடனே கோபித்துச் சிலவார்த்தைகள் பேசத் திரியோதனனானவன் பார்த்து விசாலமாகிய மார்கையுடைய உயர்ந்த விதரனல்லது வில்லலை வல்லவர் பிறரொருவருமில்லையோ மிகுந்த சேனைகளோடு யுத்தத்திலே பாண்டவர்க ளிறக்கும்படி போர்புரியவும் பரணிபாடவும் உதாரணத்தையுமுடைய உயர்ந்தகன்னன் வில்லொன்றுமேபோதுமென்றான் திரியோதனன். எ-று.

நீயிருக்கநெடு விற்றகையாகிரிய னவனிருக்கநிக ரற்றவன், சேயிருக்கவிற்றன் மன்னரிப்படி திரண்டிருக்கவெதிர் சென்றுநீள்

வேயிருக்குமிதழிதையனுக்குநல் விரைந்துசெய்தவன் வெறுக்கிலென், போயிருக்கிலென் முறிக்கிலென்சிலை மலைநதூரம்மொடெவர் போர்செய்வார்.

இ-ள். பீஷ்மாச்சாரியாகிய நீயிருக்க குலகுருவாகிய துரோணச்சாரியாரிருக்க சிகரில்லாத அவர்குமாரன் அசுவத்தாமாவிருக்க வெற்றியையுடைய அரசர்கள் இப்படித்திரண்டிருக்க, நீண்ட மூங்கிற்குழலை இதழிண்டயில் வைத்தாதும் இடையனுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்து நல்ல விருந்திட்ட விதூரன் வெறுத்தாலென்ன போயிருந்தாலென்ன வில்லை யொடித்தாலென்ன வெற்றிமாலைசெய்குடிய நம்மோடியார்போர்புரிவார்களென்றான். துரியோதனன். எ-று. 138

என்று கூறவிற லங்காப்பூபதியும் யானிருக்கவிகல் விசயனைச், சென்றுசீறியுயிர் கொள்ளவல்லவர்கள் யாவொன்றுநனி செப்புவிர், கன்றினுல்விள வெறிந்தகள்வனிவ் னின்றுதேர்நனி கடாவினு, மன்றுபோரினிடை காணலாகுமென தாடல்வெஞ்சிலையினுண்மையே.

இ-ள். இவ்வீதமாகத் துரியோதனன் சொல்லக்கேட்ட கன்னமகாராசன் சொல்லுவான் யானொருவனிருக்க பகைகொண்டவருமருச்சனனை உயிர்வாங்க யாவர் இருக்கின்றார்கள் சொல்லுவீர்கள் கன்றினுலே விளாம்பழத்தை யுதிர்ந்த திருடனாகிய கோபாலகிருஷ்ணன் சகாயமாயிருந்து அவனுக்கு இரதசாரத்தியஞ்செய்தாலும் அன்று யுத்தசமயத்தில் காணலாம் என்னுடைய வில்வின் ஆண்மையென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-று. 139

அம்பரத்தவருடன்றுசீறினுமொரம்பிலேயழிவர் திண்ணம்யான், வெம்பணிப்பகழி யேவிலாவியுடன் மீளுவானமரில் விசயனோ, விம்பரிப்புக்கல விருதளத்தினு மெனக்குநேரொருவ ரில்லையென், அம்பர்கற்பகமு நாணவண்மையி லுயர்ந்தவீரனிவை யுரைசெய்தான்.

இ-ள். தேவர்கள் கோபங்கொண்டு சீறினாலும் ஒரு அஸ்திரத்தினுலழிந்து போவார்கள் இதுசத்தியம் யான் வெப்பத்தையுடைய நாகாஸ்திரத்தை யேவினனையானால் அருச்சனன் யுத்தத்திலே உயிரோடு திரும்புவானோ இரண்டு திரத்துச்சேனைகளிலும் இவ்வலகத்திலெனக்குநிகராகியவர்களொருவருமில்லை யென்று சொன்னான் தெய்வலோகத்திலிருக்கும் கற்பகவிருக்டும் நாணும்படி கொடையினுலுயர்ந்த கன்னமகாராஜன். எ-று. 140

திசையனைத்தினும் வளைந்ததானவரை யிரவிவந்ததொரு திசையின்வாய், திசியெனப்பொருது வானவர்க்கக சளித்துவந்த

ஶிற னீர்மையான், விசையனுக்குநிகர் நீகொலோகடவுள் வெண்மதிக்குநிகர் வெள்ளியோ, வசைவில்விற்றொழிதும் வல்லையோ வெனவோ ரசைவிலாதவ னழைந்தனன்.

இ-ள். எட்டுத்திசையிலுஞ் சூழ்ந்துகொண்ட துவுணர்களாகிய காலகேய நிவாதகவசர்களைஞரியனுதயமாகிய திக்கிலே கெட்டொழியுமிருளைப்போல போர்புரிந்து செய்து தேவர்களுக்கு அரசுகொடுத்துத் தெய்வலோக மருடாபிசேகமும் பெற்றுவந்த காண்டபனுக்கு நீ ஒப்போ தெய்வத்தன்மையுள்ள சந்திரனுக்கு சுக்கிரனொப்பாருமோ அசைவில்லாத வில்யுத்தத்திலும் வல்லவன் நீதானே வென்று ஒருதளர்ச்சியில்லாத பீஷ்மாக்நாரியர் சொன்னார் எ-று. 141

அவன்மொழிந்தமொழி தன்செவிப்படலு மருகிருந்தமுதருந்துநீ, யிவனுடன்சிலர் பகைக்கின்மற்றவர்த மிசையுமாண்மையுமியம்புவாய், புவனமொன்றுபட வரினுமென்றனெடு பொருவராயினெதிர் பொரவிடாய், சிவனுமென்கணையை யஞ்சுமென்று னனி சிரினுனிர்வி சிறுவனே.

இ-ள். அந்த பீஷ்மாக்நாரியர் சொன்னசொல்லைக் காதிவேகேட்டமாத் திரத்திலே சமபந்தியிலேயிருந்து அன்னத்தையுண்ட நீர்துரியோதனனுடன் சிலர் பதைத்தால் அவர்களுடைய கீர்த்தியையும் வல்லமையையும் எடுத்துப்பேசினீர் திரிலோகத்தாரும் ஒன்றாய்க்கூடி வந்தாலும் என்னேடு யுத்தம்பண்ணுவார்களோ ஆனால் விட்டுப்பாரும் ஈசுரனுமென்னுடைய பாணத்துக்குப் பயப்படுவாரென்று மிகவுஞ்சிறினுன் சூரியன்புதல்வனுன கன்னமகாராஜன். எ-று. 142

இரவிமைந்தனெடு - கங்கைமைந்தனெதிர் வாய்மையொன்றையு மிசைத்திலன், பொரவறிந்திடுது மன்றுவெஞ்சமரி லென்றெழுந்துதனி போயினு, னரவவெங்கொடி யுயர்த்தகோவும்கலரசருக்குவிடை நல்கினுன், விரவுபைந்துளப மாலையான்விதூரன் மனையிலுற்றது விளம்புவாம்.

இ-ள். அப்படிச்சொல்லிய சூரியன் புதல்வனுன கன்னனுடனே கங்காபுத்திரனுன பீஷ்மாச்சாரியார் ஒருவீர வார்த்தையுஞ் சொல்லு வில்ல ஏனென்றால் அன்றுடக்கும் கொடியுத்தத்தில் சண்டைபண்ணும்போது தெரிந்துகொள்ளுவோ மென்று போனான் அப்போது சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனன் வலிமையுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம் செலவுகொடுத்துவிட்டான் முன்பு பசியதுளபமாலையணிந்த பூநீகிருஷ்ணதேவர்விதூரன்மனைக்கெழுந்தருளியைக்கொல்லுவாம் எ-று.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருசிலைமுறித்தவீரன் கோயிலிற்றுக்குந்துநெமிக் குரிசிலைவணங்கிபாங்க னிருப்பவக்குரிசினேக்கி

யிருசிலையுண்டென் றிந்த விருநிலத்தியம்பும்வில்லி
 நெருஞ்சிலையுழித்தசீற்றமென்கொலோவுரைசெயென்றான்.

இ-ள். விதுரமகாராஜனாவன் அரண்மனையிற் புகுந்து சக்ராயுத
 த்தையுடையபூநீகிருஷ்ணபகவானைவணங்கி அங்கேயிருக்க அவரை பக
 வாநெருக்கி இரண்டு வில்லுகளுண்டென்று இந்தப்பெரிய பூமியிலே
 கொல்லப்பட்ட விற்களில் அருச்சுனன் வில்லிருக்க மற்ருரு வில்லை
 ஓடித்ததற்குக் காரணம் யாதுசொல்லென்றார். எ-று. 144

ஆவதுகருதானாகி லமைச்சர்சொற்கேளானாகில்
 வீவதுகுறியானாகில் வினைவதுமுணரானாகி
 னாவதுகாவானாகி லவனுக்காநடந்துபோரிற்
 சாவதுபழுதென்றன்றோ சுகத்துளொர்சாற்றுக்கின்றார்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தைநினையானாகில்
 மந்திரிகள் வார்த்தையைக் கேளானாகில் கெடுவது நினையானாகில் வினை
 வதையறியானாகில் நாவைக்காப்பாற்றானாகில் அவனுக்காகப்போய் யுத்
 தத்திற்காவது பழுதென்றல்லவா பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லு
 கிறார்கள். எ-று. 145

செல்வம்வந்துற்றகாலத் தெய்வமுன்சிரிதுபேணார்
 சொல்வனவறிந்துசொல்லார் சுற்றமுந்துணையுநோக்கா
 வெல்வதேநினைவதல்லால் வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார்
 வல்வினைவினைவுமோரார் மண்ணின்மேல்வாழாமாந்தர்.

இ-ள். செல்வம்வந்து சேர்ந்தகாலத்தில் தெய்வத்தை கொஞ்சமார்
 வது வணங்கார் சொல்லவேண்டியவைகளை அறிந்து சொல்லமாட்டார்
 பந்துவையுஞ் சினேகிதரையும் பாராட்கள் தாங்கள் செய்க்கிறதே நினை
 க்கிறதல்லாமல் நமக்குப் பகைவர் வலிமையுள்ளவரென்று நினையார் தீ
 வினை வினைவதும் பாரார் பூமியிலே வாழ்கின்ற மனிதனென்றான் விது
 ரராஜன். எ-று. 146

நினைக்கவுந்தொழவுமெட்டா நீயெழுந்தருளப்பெற்றுந்
 தனக்கிதுதகுநியென்று தமருடன்வாழ்வெண்ணை
 மனக்கடுங்கனவினன்றன் மனத்தினுலுரைத்தபுன்சொ
 லெனக்கிசையாமல்யானு மிருஞ்சிலையிறுத்ததென்றான்.

இ-ள். நினைக்கவுந் தொழவும் எட்டாத நீரே பிரத்தியக்ஷத்தில் எ
 முத்தருளப் பெற்றிருந்தும் தனக்கு இது தக்கதென்று ஞானிகளுடன்
 வாழ்தற்கு ஆலோசியான் மனத்திலிருக்கும் கோபாக்கினியையுடைய
 துரியோதனன் கர்வத்தினூர்ச்சொல்லிய அற்பவார்த்தையை எனக்கு
 ப்பொருத்தாமல் யானும் பெரியவில்லை ஓடித்தேனென்றான் விதுரரா
 ஜன். எ-று. 147

மாயனுமகிழ்ந்துநோக்கி மாசணமுயர்த்தமன்னன்
போயருஞ்சேனையோடு போர்க்களங்குறுக்கும்போது
நியவனருகுநில்லா தொழியினுன்னேயமமந்தர்
தாயமுஞ்செல்வமுற்றுந் தரணியும்பெறுவரன்றே.

இ-ள். அப்போது பூதீ கிருஷ்ணபகவான் மகிழ்ந்து விதூரணப்பா
ர்த்துத் தூரியோதனன் சேனையுடனே யுத்தகளத்துக்கு வரும்போது
நீ அவனிடத்தி லில்லாமல் நீங்கினால் உன்னுடைய நேயத்தையுடைய
குந்திமாதேவி புத்திரராகிய பாண்டவர்கள் தங்கள் பங்கும்பாக்கியமு
ம் பூமியும் பெறுவார்களென்றான். எ-று. 148

ஏற்றியநறுநெய்விசி யீந்தனமடுக்கினாலுந்
காற்று வந்துறாதபோது கடுங்கனல்கதுவவற்றே
நீற்றணிநிமலனன்ன நின்கைவில்லிற்ற்தாகிற்
சீற்றவேலரசன்சேனை தென்புலன்படர்க்கைத்திண்ணம்.

இ-ள். அதிகமாகிய நல்லநெய்யைவிட்டு விற்றகை யடுக்கினாலும் கா
ற்று வந்து சேராதபோது கடிய அக்கினிமூளாதல்லவா பரமசிவனுக்கு
ச்சமானமாகிய உன்கையில் லொடிந்த தானால் கோபத்தையுடையவே
லாயுதமேந்திய தூரியோதனன் சேனைகள் யம்லோகத்தையடைவது ச
த்தியம். எ-று. 149

பன்னியபுரையில்கேள்விப் பயனுசர்மனத்தாய்நின்னை
மன்னவன்மொழிந்தவெல்லாம் பொறுத்தியென்றருளிமாயோ
னந்நகர்தன்னில்வண்மை யருளாழகாண்மைபேசுந்
கன்னனைப்பயந்தகாதற் கன்னிதன்கோயில்புக்கான்.

இ-ள். பன்னப்பட்ட நூல்களின் கேள்விப்பயன் அறிந்த மனமு
டைய விதூரராஜனைத் தூரியோதனன் சொல்லிய பேச்செல்லாம் பொ
ருக்கக்கடவையென்று சொல்லி பூதீ கிருஷ்ணபகவான் அந்நகரத்திலே
கொடையையும் அழகையும் அருளையும் ஆண்மையையுமுடைய கர்ன
னைப்பெற்ற ஆசையுள்ள குந்திமாதேவியினுடைய வீட்டுக்குப்போனார்.
எ-று. 150

மண்டலநிமயமன்ன மாசறுமுகத்தினுளும்
கிண்டிரன்மருகன்றன்னைச் சென்றெறிற்றொகாண்டுகண்டு
வெண்டிராமகரவேலை விரிபுனன்முகந்துதேதான்றும்
கொண்டலைமகிழ்ந்துகாணுங் குளிர்ச்சந்தோகைபோன்றான்.

இ-ள். பூலோகசந்திரன்போல குற்றமற்ற முகத்தையுடைய குந்
திமாதேவியும் மிகுந்த வலிமையுள்ள மருமகனாகிய பூதீ கிருஷ்ணரை எ
திர்கொண்டு வெள்ளிய அலைகளையும் மகரமீன்களையுமுடைய சமுத்திர

த்தினது விரிந்த ஐவல்கையுண்டு வருகின்ற மேகத்தை மகிழ்ந்துபார்
க்கின்ற குளிர்ந்த பசியமயிலை யொத்தாள். எ-று. 151

யானுறைவில்லின்வந்த தென்னமாதவமென்றேத்திக்
கானுரைமைந்தர்தம்மைக் கண்டனள்போன்றாளாகித்
தேனுரைதுளவினான் செய்யமாழுகத்தைநோக்கி
வானுறைபுரிசைமுதூர் வந்ததென்னருடியென்றான்.

இ-ள். நானிருக்கும்படியாகிய வீட்டிலெழுந்தருளியது என்ன ம
காதவமென்று வணங்கிக் காட்டிலேயிருக்கின்ற பிள்ளைகளைக் கண்டவ
ள்போல் மனமகிழ்ந்து தேன்பெருகின்ற துளபமடலையணிந்த ஸ்ரீ கிரு
ஷ்ணபகவானுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து ஆகாயமளாவிய மதிலை
யுடைய இவ்வூருக்கு வந்தசாரியமென்ன அருளிச்செய்யுமென்றான் கு
ந்திமாதேவி. எ-று. 152

நின்பெளம்புதல்வாரசொல்ல நெடும்புனனுவேவண்டி
வன்புடையரசர்கோமான் மனக்கருத்தறியவந்தேன்
றென்புலவேந்தன்வெல்ககச் செருத்தொழில்புரிவனென்ற
னென்பலசொல்லினுளை யெதிர்க்கவேயிசைந்ததென்றான்.

இ-ள். உன்னுடைய பெருமைபொருந்திய குமாரர்கள் சொல்ல
நெடிய நீர்வளத்தையுடைய நாட்டைவேண்டித் துரியோதனனுடைய
உள்ளக்கருத்தை யறியும்படி வந்தேன். தென்திசையிலிருக்கின்ற கூ
ற்றுடன் உயிர்களை விரும்பியுண்ண யுத்தஞ்செய்வதற்குச் சம்மதித்தா
ன் அவனுடன் பலவார்த்தைகள் பேசி என்னபிரயோசனம் நானே யுத்
தஞ்செய்யும்படி சம்மதித்து வந்தேனென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்.
எ-று. 153

என்றலுங்குந்திசால விரங்கினனொ திரந்தபோரில்
வென்றிடுவார்கள்யாரோ விதியினுலமர்க்களத்திற்
பொன்றிடுவார்கள்யாரோ வென்றுளம்புலர்ந்துநொந்தா
என்றவடன்னைத்தேற்றி யாழியானுரைக்கலுற்றான்.

இ-ள். இப்படியென்று சொன்னமாதிரித்திலே குந்திமாதேவி
மிகவும் இரக்கமுற்றவளாய் எதிர்த்துசெய்கின்ற யுத்தத்திலே செயிப்
பவர்கள் யாவரோ விதியினால் யுத்தகளைத்திலே யிறப்பவர்கள் யாவரோ
வென்று மனம் வாடிவருத்தினுள் அன்று அவளுக்குத்தேறுதலைச்சொ
ல்லி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. 154

தன்மைநானுரைப்பக்கேணின் றந்தததன்மணியினீயும்
கன்னியாயிருந்துவாழும் காலையோர்முனிவன்வந்து
சொன்னமந்திரமோரைந்தி றென்றினுற்றாரன்மன்னை
முன்னினையவனுமன்று வந்துநின்முன்புநின்றான்.

இ-ள். அந்தத்தன்மையை நான் சொல்லக்கேட்பாய் உன் தகப்பன் வீட்டிலே நீ கன்னிகையாயிருந்து வாழுங்காலத்தில் தூருவாசமுனிவர் வந்து அனுக்கிரகஞ்செய்த ஐந்து மந்திரங்களில் ஒரு மந்திரத்தால் சூரியனை நினைத்தாய் அவனுமவந்து நின்னெ திரே நின்றான். எ-று. 155.

கதிரவன ருளி னாலே கணத்திடைக்காதல்கூர்
மதலையங்கொருவன் மன்னைப் ப்பயந்தபின்வடுவென்றஞ்சி
மிதவையம்பேழைகன்னிற் பொதிந்து நீ விடவப்போதந்
நதியும் மமகவைக்கங்கை நதியிடைப்படுத்ததன்மே.

இ-ள். இப்படிவந்த சூரியனது கிருபையினாலே ஒருகடிணத்திலே உனக்கு ஆசை அதிகரிக்க அங்கே ஒருபிள்ளையைப் பெற்றபின்பு குற்றமென்று நினைத்து நீரிலே மிதக்கப்பட்ட பெட்டியிலே குழந்தையை வைத்து நீ ஆற்றிலே விட்டாய். அப்போது அந்த ஆறுகங்கையிலே கொண்டோய் விட்டது. எ-று. 156.

காதலின்புதல்வன் மன்னைக் கண்ணிலா வரசன்பொற்றேறர்
சூதன்வந்தெதித்துக்கொண்டு சந்தனென வளர்த்தகாலையா
தபனிவனையாருங் கன்னென்றழைக்கவென்றான்
றறையும்கிசும்பிற் சொன்ன நாமமே தக்கதென்றான்.

இ-ள். அப்பெட்டியிலே வைத்து நதியில் விட்ட ஆசையுள்ள உயிர் னையைத் திருதராட்டிரனுடைய தேர்ப்பாகன் வந்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் பிள்ளையாக வளர்த்தகாலத்தில் சூரியன் இவனை எவர்களுங்கர்னென்று அழையுங்கென்று சொன்னான் அவன் தகப்பனும் அசரீரியாய்ச் சொல்லிய நாமமே தகுதியானதென்று சொன்னான். எ-று. 157

பண்புடைக்குமரன்கற்ற படைத்தொழில்பலவுங்கண்டு
நண்புடையுரிமைபெல்லா நல்கி மாமுடியுஞ்சூட்டி
வண்பணியுயர்த்தகோமான் வாழ்வவர்க்கழித்தான் மற்றைத்
தின்பரித்தே தர்வல்லோரி லவனையார் செயிக்கவல்லார்.

இ-ள். குணத்தையுடைய அந்தப்பிள்ளை கற்றிருந்த ஆயுதத்தொழில் அநேகமும்பார்த்து சிநேகமுடைய உரிமையை எல்லாங்கொடுத்து கிரீடமுந்தரித்து தூரியோதனனுனைவன் செல்வத்தையுங் கொடுத்தான் வலிமையுள்ள புரவிகள் பூட்டிய இரதங்கையுடைய அரசரில் அந்தக்கர்னனை செயிக்க வல்லவாரொன்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று.

அந்தநின்மைந்தன்றானே யருஞ்சிலைவிசையனோடு
வந்தெதிர்மலையநின்ற னுறவுமற்றறியமாட்டான்
சுந்தையினைபந்தீர விதனை நீ தெளியச்சொல்லிக்
கொந்தவிழலங்கலானைக் கூட்டுகவினைவினம்மா.

இ-ள். உன்பின்னையாகிய அந்தக் கர்னன் வில்லிலே வல்லவனாகிய அருச்சுனனோடுவந்து யுத்தஞ்செய்ய விருக்கிறான் தனக்குத் தம்பியென்றறியான் மனத்திலிருக்குஞ் சந்தேகந்தீர இச்செய்தியை நீ தெளியும்படி சொல்லிக் கர்னனை சீக்கிரத்தில் ஒன்றாகக் கூட்டிவைப்பாயென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று. 159

தம்பியரைந்துபேரும் தனித்தனியேவல்செய்ய
வம்பழிமூலங்கலோடு மாமணிமகுடஞ்சூட்டி
யம்புவிமுழுதுநீயே யாளலாம்வருகவென்ற
ஹும்பர்காவணையகையா ஹுன்னுரைமறுத்தானாகில்.

இ-ள். தம்பியரைந்துபேரும் வெவ்வேறு ஏவற்பணிசெய்ய வாசனாவீசுகின்ற மாலையுடனே ரத்தினம்பதித்த முடிசூட்டிக்கொண்டு பூமிமுழுதும் நீயேயாளலாம் வாவென்று சொன்னால் தெய்வவேலாகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருவுக்குச் சமானமாகிய தியாகத்தைத் தருங்கையை யுடைய கர்னன் சம்மதிப்பான் அப்படிச் சம்மதியாமல் மறுத்தானாகில். எ-று. 160

எரியமுதருந்தக்கான மெரித்தநாளகன்றுபோன
வரவினையங்கர்கோமா னாகமராகக்கொண்டான்
வரிகிலைவிசையன்றன்மேன் மறுகணைதொடுக்காவண்ணா
மொருவரம்வேண்டுமென்று ஹற்றவர்க்குறுதிகுழ்வான்.

இ-ள். அக்கினி புசிக்கும்படி காண்டாவனத் தகித்தநாளில் நீக்கிய சர்ப்பத்தைக் கர்னன் அம்பாக்கிக் கொண்டான் வரித்தவில்லையுடைய அருச்சுனன்மேல் ஒருகணையெயன்றி மறுகணை தொடுக்காதவீதம் ஒருவரமத்திரம் வேண்டி வாங்கிக்கொள்வாயென்றார் அடுத்தவர்களுக்கு உறுதிசெய்யும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று. 161

மன்றலந்தெரியவெய்யோன் மதலைபென்மைந்தனென்ப
தன்றெனக்குரைத்தயாகி லவனுடனணுகவொட்டேன்
சென்றுயிரொழிக்குமாறு செருவினைவினை த்துப்பின்னை
யின்றெனக்குரைத்தாயையா வென்னினைந்தென்செய்தாயே.

இ-ள். வாசமுள்ள மாலையணிந்த சூரியன் புதல்வனாகிய கர்னன் என்பின்னையென்பது அன்றே யெனக்குச் சொன்னீரானால் அந்தத்தூரியோதனனுடனே சேரவொட்டேன் யுத்தகளத்திற்குப்போய். உயிரை ஒழிக்கும்படி யுத்தத்தை மூட்டிவிட்டுப் பின்பு இன்று எனக்குச் சொன்னாயெனே என்னினைத்து என்னசெய்தாயென்றார் குந்தி தேவி. எ-று. 162

கான்பட்டகனலிற்பாயுந் கடுக்கணைவிலக்கினேனேல்
வான்பட்டபுரவிதேதேரோன் மகன்படுமகவான்மைந்தன்

றூன்பட்டமெடியுஞ்சென்று தடா திணியிருந்தே தகைல்
யான்பட்டகொடுமைநன்றென் நென்பட்டாளிங்கிவீழ்ந்தாள்.

இ-ள். காண்டாவனத்து அக்கினியிலிருந்துவந்த வேகத்தையுடைய சர்ப்பக்கணையை விலக்க நினைத்தேனையானால் சூரியன் புதல்வனாகிய கர்னன் இறந்துவிடுவான் நான்போய் அதைவிலக்காமல் விடுவேனையானால் இற்திரன் புதல்வனாகிய அர்ச்சுனன் இறந்துவிடுவான். யான்படுகின்ற கொடுமை நன்றாயிருக்கின்றதென்று என்னபாடுபட்டாள் இரக்கமுற்று வீழ்ந்தாள் குந்திமாதேவி. எ-று. 163

தேக்குந்தியகிலுஞ்சாந்துஞ் சிந்துநீர்நதிசூழ்செல்வக்
கோக்குந்தியரசன்பாவை சூலைந்தழுங்கொடுமைகண்டு
மீக்குந்தியுறிகடோறும் வெண்ணெயுந்தயிர்நுமுண்ட
வாக்குந்திமலரோன்பின்னு மனத்தளர்வகற்றினானே.

இ-ள். தேக்கு அகில் சந்தனமுதலிய மரங்களைத் தள்ளிக்கொண்டு செல்லுகின்ற நீரையுடைய சிந்துநதிசூழ்ந்த குந்திதேசத்து அரசன் புத்திரியானவன் சூலைகுலைந்து அழுகின்ற கொடுமையைப்பார்த்துமேலே எட்டி உறிகளிலெல்லாம் வெண்ணெயுந்தயிரும் உண்டவாயையும் நாபிக்கமலத்தையுமுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மறுபடியும் மனத்தளர்ச்சியை நீக்கினார். எ-று. 164

பைவநுந்தலைகளைந்து படைத்தபன்னகமேமபோல
வைவரும்படுதனன்றோ வங்கர்க்கோன்படுதனன்றோ
வய்வருஞ்சமரிலாவி யொருவர்போயொருவருய்ப்பார்
நைவநுந்துயரமாறி நடப்பதே தகருமமென்றான்.

இ-ள். படைத்தையுடைய ஐந்து தலைகளைப் படைத்துள்ள ஒரு சர்ப்பம்போலப் பஞ்சபாண்டவர்களும் இறத்தல் நல்லதோ அங்குதேசத்திற்குத்தியாகிய கர்னனொருவன் இறப்பது நல்லதோ பிழைத்தற்கரியயுத்தத்தில் ஐந்துபேர்களுக்குள்ளே ஒருவரிறந்து மற்றவர்களிருக்கமாட்டார்கள் ஆகையால் நைதற்குவருகின்ற துக்கத்தை நீக்கிக்கொண்டுபோவதே காரியமென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று. 165

காளமா முகிலின்மேனி கரியநாயகனுந்தே தற்றி
மீளமாதவத்தின்மிக்க விதூரன்வாழ்மணையினெய்த
வாளமால்வரையில்வெய்யோன் குறுகினன்வருணன்றிக்கி
னீள்மால்யானெறெற்றி நிறத்தசெந்திலகம்போன்றே.

இ-ள். கரிய மேகவண்ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுள் தேறுதல் சொல்லி மறுபடியும் மகத்தாகிய தவத்தில்மிருந்த விதூரன் வாழ்கின்ற அரசன்மனைக்குப்போக அப்போது சக்காவாளகிரியிலே சூரியன் அஸ்த

மயமானான் மேற்குத் திசையி லிருக்கின்ற பெரிய யானையினுடைய செ
ற்றியிவிட்ட சிந்தாரப்போட்டுப்பேல். எ-று. 166

நாற்றிசையுலகுதன்னி னான்மறையுணர்ந்தே தார்தாமும்
போற்றிசைமாலையென்னும் பொற்புடையணங்குவைசு
மாற்றிசைவிலாதசெம்பெரன் மண்டபந்தன்னிலாதி
மேற்றிசைக்கடவுளிட்ட வெயின்மணிப்பீடம்போன்றான்.

இ-ள். நான்கு திசையுள்ள உலகத்தில் வேதப்பிராமணர்களையாவ
ரும் போற்றுகின்ற கீர்த்தியையுடைய மாலப்பொழுதென்னும் அழகு
ள்ள மங்கையானவளிருக்க நிகரற்ற மாற்றுள்ளசெம்பொன்றாற்செய்த
மண்டபத்தில் சூரியன் வருணாஸ்திரிடப்பட்ட ஒளியையுடைய இரத்தி
னபீடத்தை யொத்தான். எ-று. 167

கொண்டமென்சிறைவண்டென்னுங் கொழுநருக்கிடங்கொ
முண்டகக்குலத்துமாதர் முகங்குவிந்துடிநிற்பக் [டாமன்
கண்டெதிர்நின்றகாதற் கயிரவக்கணிகைமாதர்
வண்டுறைநின்றதுதங்கள் வாய்மலர்ந்தழைக்கலுற்றார்.

இ-ள். மெல்லிய சிறகைக்கொண்ட வண்டுகளென்னும் நாயகருக்
கு இடங்கொடாமல் தாமரைக் கூட்டமாகிய மங்கையர்கள் மலராகிய
முகத்தைக் குவித்துக் கொண்டு கோபித்து நிற்கப்பார்த்து அல்லிகளா
கிய தாசிகள் எதிர்கொண்டு வளத்தையுடைய கீர்த்துரையிலிருந்துதங்
கள் வாயைத் திறந்து அழைக்கின்றார்கள். எ-று. 168

கானெலாமலர்ந்தமுல்லை ககனமீதெழுந்ததென்ன
வானெலாம்வயங்குதாரை நிரைநிரைமலர்ந்துதே தான்ற
வேனிலான்விழவின்வைத்த வெள்ளிவெண்கும்பமென்ன
தூநிலாமதியம்வந்து குணதிசைத்தே தான்றிறற்றம்மா.

இ-ள். காடெல்லாம் மலர்ந்த முல்லைகள் ஆகாயத்தின் மேலும் எ
ழுந்ததென்று சொல்லும்படி அவ்வாகாயத்தில் பிரகாசம் பொருந்திய
தாரைகள் சும்புகும்பாய் பரவித் தோன்றமன்மதனுடைய உச்சவத்தி
ல் வைத்த வெள்ளியாற்செய்த சுவேத சும்பமென்றுசொல்லப் பரிசுத்
தமாகிய கிரணத்தையுடைய சந்திரானவன் கிழக்கு திசையில் உதய
மாயிற்று. எ-று. 169

தூவியநிலவுதே தான்றத் துணைவரைப்பிரிந்தே தார்கண்கள்
காவியமாம்பலுங்வைப் கருவிளமலரும்போன்ற
மேவியமகளிர்கண்கண் மீனெறிபரவையேழுந்
தூவியலுழையுங்காதற் சகேகாரமும்போன்றமாதே தோ.

இ-ள். பரிசுத்தமாகிய இயலையுடைய சந்திரனுதயமாகப் புருஷ
னைநீங்கின மங்கையருடைய கண்கள் நீலோற்பல மலரையும் அல்லிம

லரையும் காக்கண்மலரையும் ஒத்தன புருஷரைக் கூடிய மங்கையரு
டைய கண்கள் மீனை வீசுகின்ற ஏழுசமுத் திரத்தையும் தாவுகின்றமர
னையும் ஆசையுடைய சுகோரபட்சியையும் ஒத்திருந்தன. எ-று. 170

* அரவியல்லுலாரு மகிழ்நருமன்புகூர

விரவியவமளியெய்தி வீ திமாநகரியெங்கும்

பரவையினிமிர்ந்தேவாதை யமர்ந்தபின்பரித்தேர்வேந்த

னிரவிடைச்சூழ்ந்தவண்ண மின்னதென்றியம்புகின்றோம்.

இ-ள். பாம்பின் படம்போலும். நிதம்பத்தையுடைய மங்கையர்க
ளும் புருஷர்களும் அன்புகிறக்கச் சப்பிரக்கூடமஞ்சத்தை யடைந்துவீ
கிகளையுடைய பட்டணமெல்லாஞ் சமுத்திரம் போல முழங்கு முழக்க
ம் அடங்கியபின்பு அர்த்தராத்திரியிலே துரியோதனன் ஆலோசனை
செய்தது இன்னதென்று சொல்லுவாம். எ-று. 171

தந்தையுந்தம்பிமாருங் கன்னனுஞ்சகுனிதானுஞ்

சிந்தையிற்றெரிந்தகல்விச் செழுமதியமைச்சர்தாமும்

முந்தரவயர்த்தகோமா னேவலான்முழுதுமெண்ணி

மந்திரமிருப்பான்வந்தோர் மண்டபங்குறுகிறோ.

இ-ள். தகப்பனாகிய திருதராட்டிரனும் தம்பிமார்களும் கன்னனும்
சகுனியும் மனதிலே யாராய்ந்து தெளிவாக வறிந்த கல்வி நிறைந்த செ
ழுமையுள்ள புத்தியையுடைய மந்திரிகளும் சர்ப்பக்கொடியுயர்ந்த துரி
யோதனராஜன் ஏவலாலே முழுதும் ஆலோசனை செய்யும்பொருட்டு ஒ
ரு மண்டபத்திலே வந்திருந்தார்கள். எ-று. 172

திததுமதிவல்லோரைச் செழுமதிக்குடையானேக்கிப்

பர்தபவனத்திற்போன பாண்டவர் தம்மைமீண்டு

மேதகவழைத்துநாடு வேண்டுமினென்றுமூட்டும்

யாதவன்றனித்துவந்தா னென்செய்வதியம்புமென்றான்.

இ-ள். குற்றமற்ற மந்திரிகளை செழுமையுள்ள சந்திரவட்டக்கு
டையையுடைய துரியோதனன் பார்த்துக் கொடுமையாகிய காட்டுக்கு
ப்போன பஞ்சபாண்டவரை இங்கே மேன்மையாக அழைத்து உங்கள்
காட்டைக் கேளுங்களென்று மூட்டிவிட்ட கோபாலகிருஷ்ணன் தனி
த்துவந்தான் அதற்கு நாடுமென்னசெய்வது சொல்லுமென்றான். எ-று.
பொரும்படைமைந்தன்கூறத் தந்தையும்பொருந்தச்சொல்வா
னிரும்புலிவலையிற்பட்டால் விடுவரோவெயினரானோர்
வரம்பில்வெஞ்சேனையோடும் வளைந்தினிமாயன்றனைக்
கரும்பொழுதகலுமுன்னே கொல்வதே தகருமென்றான்.

இ-ள். யுத்தஞ்செய்கின்ற சேனைகளுடைய துரியோதனன் கேட
கத் தகப்பனாகிய திருதராட்டிரனும்பொருந்தும்படிசொல்லுவான் அரு

மையாகிய புலியானது வலையிலே யகப்பட்டால் வேடரானவர்கள் விட்டுவிடுவார்களே அளவில்வாத வெவ்விய சேனையோடு நீ வளைந்துகொண்டு கோபாலகிருஷ்ணனை இராத்திரியானது நீங்குமுன்னே கொன்றுபோடுவதே நல்லகாரியமென்றான். எ-று. -174

கண்ணிலானுரைத்தமாற்றங் கேட்டலுங்காவலோரின்
மண்ணிலாநீ தற்குமுன்பு தூதரைவளைந்துகொன்றா
ரெண்ணிலாவிந்தவெண்ண மெவ்வுழிக்கற்றதென்று
வெண்ணிலாமுதுவல்செய்து விகர்னனும்விளம்பலுற்றான்.

இ-ள். கண்ணில்லாத திருதராட்டிரன்சொன்ன பேச்சைக்கேட்டவளவில் இராசாக்களில் பூமியிலே எவர்கள் இதற்குமுன்னே தூதர்களைவளைந்து கொன்றவர்கள் எண்ணிக்கையில்லாத இந்தவிதம் எந்தவழிக்கு ஏற்றதென்று வெள்ளிய நிலாவைப்போற் சிரித்துச்சொல்லத்தொடங்கினான் விகர்னன். எ-று. 175

மூத்தவரினையோர்வேத முனிவர்பிணியின்மிக்கோர்
தோத்திரமொழிவோர்மாதர் தூதமென்றிவரைக்கொல்லிற்
பார்த்திவர்தமக்குவேறு பாவமற்றிதனிநிலை
*ஆத்தெரிதொடையாய்பின்னு நாகினும்புகுவரென்றான்.

இ-ள். மூத்தவர்கள் இனையவர்கள் வேதப்பிராமணர்கள் மிகுந்த நோயாளிகள் துதிசெய்பவர்கள் மங்கையர்கள் தூதர்களென்று சொல்லப்பட்ட இவர்களைக்கொல்லென்றால் அரசர்களுக்கு இதைவிடவேறே பாவமில்லை பூவிற்றொடுத்த மாலையணிந்த அரசனே அவர்கள்பின்னும் நரகத்திற்குபுகுவார். எ-று. 176

பதியுடைப்பகைளுரேனுந் தன்பெரும்பதியில்வந்தா
லநிவுறக்கோறல்பாவ மாண்மையுமல்லவென்பார்
கழிகடற்சேனைசூழக் கங்குலின்வளைந்திட்டாலு
மெழிலுடைக்கொண்டல்வண்ணனகப்படானெவர்க்குமென்றான்.

இ-ள். பழியையுடைய சத்துருக்களானலும் தன்னுடைய பெரிய ஆரில்வந்தால் அழியையுடைய அவர்களைக்கொல்லுதல் பாவம்வலிமையுமல்லவென்று சொல்லுவார்கள் மிகுந்த கடல்போன்ற சேனைகள் சூழ இராத்திரியிலே வளைந்துகொண்டாலும் அழகுபொருந்தியமேகவண்ணரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஒருவருக்கும் அகப்படாரென்றான் விகர்னன். எ-று. 177

வெம்புயவலியான்மாதை விரிதுகிலுரிந்தவீரன்
றம்பியைமுனிந்துசீறித் தமையனைநோக்கிச்சொல்லான்
வம்பவிழலங்கன்மார்பா மந்தணமுரைக்கலுற்று
விம்பர்மற்றியாதுசொல்ல வளைஞரையழைத்ததென்றான்.

இ-ள். வெவ்விய புஜபலத்தினாலே திரௌபதையைத் துகிலுரிந்த தூர்ச்சாதனுவன் தம்பியைப்பார்த்துக் கோபித்துத் தமையனைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் வாசனைபொருந்திய மாஸையையணிந்த மார்பனை ரகசியம் பேசத்தொடங்கினால் இவ்விடத்திலே சிறியோர்களை யழைத்தது என்னகாரியஞ் சொல்ல என்றான். எ-று. 173

அதிரதர்முதலாவுள்ள வவனிபர்வளைந்துறிப்ப
வெதிரமுதிரவழுங்கோயி லெரியினையெங்குமுட்டி
விதரனுமவனுஞ்சேர வெந்திடமலைவதல்லான்
மதிபிரிதில்லையின்னே வல்விரைந்தெழுமினென்றான்.

இ-ள். அதிரதர்முதலாகிய அரசர்களைல்லாரும் சூழ்ந்திருக்க மேகம் தவழ்கின்ற அரண்மனையிலே நெருப்பை மூட்டிவிட்டு விதரனுங்கேள் பாலகிருஷ்ணனுஞ்சேர வெந்துபோரும்படி செய்வதல்லாமல் வேறே யோசனையில்லை சீக்கிரத்தில் புறப்படுமென்றான் தூர்ச்சாதனை. எ-று.

செங்கதிரொழுந்துசீறிற் செநியிருணிற் பனண்டோ
விங்கிவனிருந்தவில்லி லெரியிடவேண்டுமோதான்
வெங்கணையொன்றினாலே விளிந்திடவென்றுமீள்வேன்
கங்குலினெழுமினென்று கன்னனுங்கனன்றுசொன்னான்.

இ-ள். சூரியன் கிரணங்களை வீசிப்புறப்பட்டானேயானால் உலகங்களே மூடிய இருளான துறிற்குமோ இவனிருந்தவீட்டிலே நெருப்புப்போடவேண்டுமோ வெவ்விய பாணமொன்றினாலே சாகும்படிசெய்து மீள்வேன் இப்பொழுதுதானே புறப்படுங்களென்று கோபித்துச்சொன்னான் கர்ணமகாராஜன். எ-று. 180

பதிப்பெயர்ந்தே தகிரானைப் பகைவரைக்கூடுமாயின்
விதிப்பெனென்னநம்மை வெஞ்சமர்வெல்லவொட்டான்
மதிப்பதென்வேறுகள்ள மாயனைமனையிற்கோலிச்
சதிப்பதே தகருமமென்று சௌபலன்பின்னுஞ்சொல்வான்.

இ-ள். இந்தவனுரைவிட்டுப்போய் நாளை நம்முடைய பகையாளிகளுடனே கூடுவானேயானால் தடுக்கக்கூடாத விதிப்பயனைப்போலநம்மை வெவ்வியபுத்தத்திலே ஜெயிக்கவொட்டான் வேறே யோசிக்கவேண்டியதென்ன கோபாலகிருஷ்ணனை வீட்டிலே வைத்து வஞ்சிப்பதே காரியமென்று சகுனியானவன் பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-று. 181

கொல்லுவதெய்தியற்கையன்று குழிபறித்தரக்கரோடு
மல்லரையுருத்திமேலோ ராசனம்வகுத்துநானை
யெல்லிடைபழைத்துவீழ்த்தியிகலுடன்விவங்குபூட்டித்
தொல்லருஞ்சிறையில்வைத்த ஹாதருக்குரிமையென்றான்.

இ-ள். சொல்வது இயற்கையல்ல குழிவேட்டி இராட்சதர்களுடனே மல்லர்களையும் உள்ளேவைத்து மேலே ஒரு ஆசனஞ்செய்துநானே ராத்திரியிலே யழைத்து அதிலேவிழும்படிச்செய்து அரியவில்லங்கு பூட்டி அரியசிறையிலேவைப்பது தூதருக்கு இயற்கையென்று சொன்னான். எ-று. 182

மாதுலனுரைத்தமாற்ற மருகனுமிசைந்துகங்குந்
போகிடையநேகமல்லர் வருடுகனப்புகன்றுதானு
நீதியினிருந்துதாழ நிலவறைசமைத்தபின்ன
ராதிதூறியிரம்பேரரக்கரை யதனுள்வைத்தான்.

இ-ள். மாமனாகிய சகுனிகொன்ன சொல்லுக்கு துரியோதனனும் இசைத்துகேட்டு ராத்திரியிலே அனேகமல்லரை வரச்சொல்லித் தானுமிருந்துகொண்டு நிலவரையுண்டாக்கி அதிலே முன்னே நூராயிரம் அரக்கரைவைத்தான். எ-று. 183

மல்லர்ப்ப்பரவர்தம்மை மற்றதினிரட்டிவைத்தான்
வில்லுடைவீரர்தம்மை வேறதினிரட்டிவைத்தான்
பல்படைவல்லோர்தம்மைப் பதிமடங்கதனில்வைத்தான்
னல்லிலோர்கடிகைதன்னி லறிவனையழைக்கவென்றே.

இ-ள். மல்லரையும் பப்பரவரையும் அதற்கிரட்டிப்பு வைத்தான் வில்வீரரை அதற்கிரட்டிப்புவைத்தான் ஆயுதத்திலேவல்லவர்கள் பல பேரை அவரிற்பத்துமடங்கு அதிலேவைத்தான் ராத்திரியிலே ஒருநாழிகையில் அறிவையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரை அழைக்கவேண்டுமென்றான். எ-று. 184

பெரும்பிலவறையேவையின் பிளப்பினுனிரைத்துமூடிய
யரும்பெறன்மணிகளாலோ ராசனயதனமேலாக்கிச்
சுரும்பிமிர்மாலேதூக்கித் தொழிலுடைவிதானமேற்றி
வரம்பிலாவென்றிவேலான் மாறிலாவண்ணஞ்செய்தான்.

இ-ள். பெரிய பிலத்துவாரத்தினுடைய அறையை மூங்கில்பிளப்பினுல்கிறைத்து மூடிவிட்டு பெறுதற்கரிய ரத்தினங்களாலே ஒரு ஆசனம் அதன்மேலுண்டாக்கி வண்டுகள்மொய்க்கின்ற பூமாலே தொங்கக்கூட்டிச் சித்திரவிமானமொன்று மேலேவைத்து அனேகமல்லற்றியைத்தரித்த வேலையுடைய துரியோதனன் மாறுபாடு தெரியாதவிதஞ்செய்தான். எ-று. 185

அடியவர்தமனத்திலுள்ள வாரிருட்கங்குநீர்க்கு
நெடியவனிருக்கவென்று நிலவரைவிரகிற்செய்த
கடியவனியற்கையஞ்சிக் கங்குலுங்கடி திற்போகப்
படியவர்துயிலுப்போகப் பரிதியு முதயஞ்செய்தான்.

இ-ள். அடியவர்களுடைய மனதிலேயுள்ள நிறைந்த அஞ்ஞான விருளை நீக்குகின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இருக்கவேண்டுமென்று உபாயமாய் நிலவரைசெய்த கடியவனாகிய துரியோதனனுடைய குணத்துக்குப் பயந்து இராப்பொழுதுஞ் சீக்கிரத்திலே நீங்கி பூமியிலுள்ளவர்கள் நித்திரையும் நீங்கச் சூரியனுதயஞ்செய்தான். எ-று.

சிரந்தருகடிகைகாகத் திரண்மணிபலவுஞ்சிந்தி
நிரந்தரமருவிவீழு நிறந்திகழுதயக்குன்றிற்
பரந்தெழுமருக்கன்சூழ்ந்த படரிருக்கங்குல்கண்டு
புரந்தரன்கோயிலிடீட பொங்கொளித்திப்பம்போன்றான்.

இ-ள். சர்ப்பத்தினுடைய உச்சியிலிருக்கின்ற திரட்சியையுடைய அனேக மணிகளுஞ்சிதறி எப்போதும் அருவிகளொழுதுகின்ற நிறத்தையுடைய உதயகிரியிலே பரவியெழுதுகின்ற சூரியன் எப்படியிருக்கின்றனென்னில் இருள்சூழ்ந்த இராத்திரியைக்கண்டு இத்திரளுவன் தன் அரண்மனைக்கிட்டமிருந்தொளியையுடைய தீபத்தை ஒத்தான். எ-று.

தொடர்ந்தொளிருதயராகத் தோடுநெருங்கிமேன்மே
லடர்ந்தரிபரந்துகாம னாகமவேதம்பாடத்
தடங்கயன்மலைந்துலாவத் தாமரைமுகமுங்காதன்
மடந்தையர்முகமுஞ்சேற மணம்பெறமலர்ந்தமாதோதா.

இ-ள். தொடர்ச்சிகொண்டு பிரகாசிக்கின்ற உதயராகத்துடனே நெருங்கி மேலுமேலும் வண்டுகள் பரவி மன்மதனுடைய ஆகமவேதங்களைப்பாடத் தடாகத்திலே சேர்க்கண்டைகள் சண்டையிட்டு உலாவுகின்ற தாமரைமுகையினுடைய முகமும் ஆசையையுடைய மாதர்களுடைய முகமும் ஒருங்குசேற மணம்பெரும்படி மலர்ந்தன. எ-று.

இருந்துயிலுணர்ந்துவேந்தர் யாவருமிரவீற்சற்றும்
வருந்துயிலிலாதகண்ணன் வாழ்பெருங்கோயிற்புக்கார்
பெருந்துயிலனந்தபோகப் பேரணைதுறந்தமாலு
மருந்துயிலெழுந்துகாலையருங்கடன்முறையிற்செய்தான்.

இ-ள். பெரிய நித்திரைநீங்கிய அரசர்களெல்லாஞ் சற்றுகிலும் நித்திரையில்லாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வாழ்கின்ற பெரியகோயிலுக்குப் போனார்களப்போது சேஷசயனத்திலே அரிதுயில்நீங்கிய பகாவிஷ்ணுவும் அரியநித்திரைநீக்கிக் காலையிற்செய்யுங் கடன்களெல்லாஞ் செய்தார். எ-று.

மாதவனிருந்தகோயில் வந்தடிவணங்கிமன்னன்
றுதுவராழியங்கைத் தோன்றலேதுளயமாலே
யாதவகுலத்தேதாரேறே யெழுந்தருள்கென்றானின்றெம்
மேதகுமரசனென்றார் முகுந்தனும்விடைந்துசென்றான்.

இ-ள். இப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிருந்த அரண்மனையில் தூரியோதனன்விடுத்த தூதர்கள்வந்து அவர் பாதத்திலவணங்கிச் சக்கராயுதத்தையுடைய அரட்சனை துளபமாலையணிந்த மார்பனை யாதவகுலத்தோருக்கு ஒரு ஆண்சிங்கமே எங்களரசன் உம்மையழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னானென்றார்கள் அதுகேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் சீக்கிரத்திற்குயோரார். எ-று. 190

கந்தடுகனிற்றுவேந்தன் கண்ணிலாவரசங்கங்கை
மைந்தனுமுதலாவுள்ள மன்னரும் திவல்லோருந்
தந்திரவகையுமேனை யினோருநந்தன்னைச்சூழ
விந்திரனிருக்கையன்ன கோயிலுடினி திருந்தான்.

இ-ள். கட்டுத்தறியைய யடுகின்ற யானையையுடைய தூரியோதனராசன் திருதராட்டிரனும் பீஷ்மாசாரியர் முதலாகிய அரட்சர்களும் மந்திரிகளும் தந்திரிகளும் மற்றதம்பியமர்களுந் தன்னைச்சூழ இத்திரனுடைய அரட்சிருக்கைபோன்ற கோயிலிலே இனிதாகவிருந்தான். எ-று. 191

நாமவேலரசரோடு நால்வகைச்சேனையோடு
மாமுகில்வண்ணன்வந்தா நென்றனர்வரவுகண்டோர்
விமலர்த்தொடையினும் வேத்திரத்தவரைநோக்கித்
தாமரைத்தடங்கண்மாயன் றன்னையேவிடுமினென்றான்.

இ-ள். அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலாயுதத்தையுடைய அரட்சர்களோடும் ரதகஜதூரகபதா திகளாகிய நால்வகைச்சேனையோடும் மேகவண்ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வந்தாரென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு புஷ்பமாலையணிந்த தூரியோதனனும் பிரம்பையுடைய சேவகரைப்பார்த்துத் தாமரைமலர்போன்ற விசாலமாகிய கண்களையுடைய அந்தக்கிருஷ்ணனை மாத்திரம் விடுங்களென்று சொன்னான். எ-று. 192

தன்பெருஞ்சேனைநிற்கத் தண்டுழாயலங்கலானு
மின்புறநகைத்துவேந்த ரிருந்தபேரவையினெய்த
மின்புணர் துவசநாக விடநிகர்மனத்தினுனு
மன்பொடுதிகிரியாணை யதன்மிசையிருக்கவேன்றான்.

இ-ள். தன்னுடைய பெரியசேனைகளெல்லாமிருக்கத் துளபமாலையையணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் இன்பம் பொருந்தப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு அரட்சர்களிருந்த பெரிய சபைக்குப்போகப் பிரகாசமுள்ள சர்ப்பக்கொடியையும் விஷத்துக்குச்சமானமாகியமனத்தையமுடைய தூரியோதனனும் அன்புடனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை அதன்மேலேயிருப்பீரென்றான். எ-று. 193

வேது.

இறைவனெழிற்கதிமணிகளமுத்திய. தவிசினிருத்தலுமே
நெறுநெறெனக்கொடுநிலவரையிற்புக நெடியவனப்பொழுதே

மறலீயெனத்தருநிருபணியற்றிய விமலகமணத்துணரா
முறுசுசினத்துடனடியதலத்துற முடிக்கனத்துறவே.

இ-ள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கிரணங்கனையுடைய இரத்தினங்க-
னோப்பதித்த ஆசனத்திலிருந்தவனவிலே நெறுநெறுவென்று கொடிய நி-
லவவறையிலே அதுபுக அவர் அப்போது கூற்றுவுணென்று சொல்லத்த-
க்க தூரியோதனன்செய்த சூதை மனத்திலேயறிந்து மிகுந்தகோபத்-
துடனே பாசங்கள் பாதாளத்திலேபொருந்த சிரம் ஆகாயத்திலே பொ-
ருந்த. எ-று. 194

அஞ்சினமஞ்சினமென்றுவிரைந்து யமண்டர்பணிந்திடவுந்-
துஞ்சினமின்றெனவன்பணியின்கிளை துன்பமுழந்திடவும்
வஞ்சமனங்கொடுவஞ்சகனின்றிடு வஞ்சனைநன்றிதெனா-
நெஞ்சில்வெகுண்பிலகொன்றுபடும்படி நின்றுநிமிர்ந்தனனே.

இ-ள். பயந்தோம் பயந்தோமென்று சீக்கிரத்தில் உயர்ந்த தேவ-
ர்கள் வணங்கவும் இன்று இறந்தோமென்று சர்ப்பக்கூட்டங்கள் துன்ப-
ப்படவும் வஞ்சகமனத்தைக்கொண்டு தூரியோதனன் இன்றுசெய்தஇ-
ந்தவஞ்சகம் நன்றியிருக்கின்றதென்று மனத்திலேகோபித்து உலகமெ-
ல்லாம் ஒன்றுபடும்படி நின்றுஉயர்ந்தார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். எ-று.

மல்லரூக்கர்குலத்தொடுப்பபார் வரவினர்வேலினர்போர்
வில்லினரிப்படி. துற்றநிலத்தரை மேவியவீரரொலார்.
தொல்லையிடிக்கயர்வுற்றுயிரீற்றுறு சுடிகையராவெனவே
கல்லெனவுட்கினர்த்தத்தமுடற்பல கால்கொடுதைத்திடவே.

இ-ள். மல்லர்கள் ராட்சதர்கள் பப்பர்கள் வானையுடையவர் வே-
லையுடையவர் பொருகின்ற வில்லையுடையவர் இப்படிபூமியிலே வெட்டி-
ய நிலவறையிலேயிருந்த சுத்தவீரர்களுல்லாம் இடிக்குப்பயந்தும் வரு-
த்தமடைந்து உயிரற்றிருந்த சிரத்தையுடைய சர்ப்பங்களைப்போலக் க-
ல்லென்னுமோசையுடனே யஞ்சினார்கள் தங்கள் தங்கள் தேகத்திலே
பலகால்களைக்கொண்டு உதைத்திட. எ-று. 196

அற்புதபங்கபநற்பதமுந்தவினக்குழியின்புடையே
சற்பதலந்தொறுமற்றுவிபுந்தன தத்தநெடுந்தலைபோய்
முற்பவனன்பொரமுக்குவடுந்துணி பட்டுமுடங்கியபொன்
வெற்பெனநின்றனர்வெற்றுடலங்கொடு விற்படைகொண்டவரே.

இ-ள். அழகிய தாமரை மலர்போன்ற நல்லபாதத்தினு லுதைத்த-
லினால் அந்தக்குழியினிடத்திலே நாகலோகந்தோறும் அற்றுவிழுந்த த-
ம்முடைய நெடியதலைகளைல்லாம்போய் முன்வாய்பகவான் போர்செய்-
ய மூன்றுசிரமுந் துணிப்பட்டுவளைந்த பொன்மலைபோல் நின்றார்கள்
வெற்றுத்தேகங்கொண்டுவிற்படைகொண்ட சுத்தவீரர்கள். எ-று. 197

மேல்வலியுற்றொதிர்வீசியெழிற்கரு மேகநிறத்திருமால்
கால்விசையிற்படமோ துதலிற்பொரு காம்புயத்துணைபோய்
நீலநிறக்கவின்வாசவன்வச்சிர நீள்படையிற்சிறகீர்
மால்வரையொத்தனர்வாகைபெறக்கதிர் வாள்கொடுத்தவரே.

இ-ள். அழகிய கரியமேகவண்ணராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மே
லே வலிமைகொண்டு எதிரேவீசி கால்விசையினாலே படும்படிமோதுத
லினாலே பொருகின்ற அழகிய புஜங்களிரண்டும்போய் நீலநிறத்தையு
டைய அழகிய இத்திரனுடைய வச்சிராயுதத்தினாலே சிறுகறுப்புண்ட
பெரியமலைகளையொத்தார்கள் வெற்றிபெறும்படி வானாயுதங்களையெடு
த்த சத்தவீரர்கள். எ-று. 198

வெயில்விடுபைத்தலையமளிமிசைத்துயில் விபுதர்களுக்காரியோன்
பயிலவுதைத்தலினவர்களுரத்திடை பதமலர்பட்டுருவா
மயில்கடவிக்கட வுளர்பகையைக்கதிர் மகுடமுருக்கியவே
ளயில்கொடுகுத்தியநெடுவரையொத்தன ரயில்கொடுத்தவரே.

இ-ள். ஒளியுள்ள சிரோன்மணியையுடைய ஆதிசேடன்மேல் நித்
திரைசெய்கின்ற தேவர்களுக்கரிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உதைத்தபடி
யால் அவர்கள்மார்பிலே பாதங்கள்பட்டு ஊடுருவி மயில்வாகனத்தைச்
செலுத்தி தேவர்கள்பகையாகிய சூரபத்மன் முதலிய அசுரர்களைச் சங்
கரித்த சுப்பிரமணிய சுவாமி வேலாயுதங்கொண்டு குத்திய நெடியகி
ரொளஞ்சுகிரியைஒத்தார்கள் வேலாயுதங்களெடுத்தவீரர்கள். எ-று. 199
மின்சுடி கைப்புயகங்கள்வெருக்கொளும்வெங்கருடக்கொடியோன்
வன்பதபற்பகங்கொடுட்டுத்துயர் வணக்கனத்திடலான்
முன்புவனத்திடைவந்துகவிக்கிறை மொய்ப்புணர்ப்புகல்போ
தென்புமலைக்குறுபண்பையடுத்தன ரொஞ்சியப்பபரரே.

இ-ள். மின்னுகின்ற ரத்னம்விளங்கிய உச்சியையுடைய சர்ப்பங்
கள் அஞ்சுகின்ற வெவ்விய கருடக்கொடியோனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா
ன் தம்முடைய பாததாமரையிலிருக்கும் நகத்தைக்கொண்டெடுத்துஉ
யர்ந்த ஆகாயத்திலேயெறிதலால் முன்காட்டிலேவந்து சுக்கிரீவன் வல்
மையை யறியச்சொன்னபோது ஸ்ரீராமரால் துந்துபி யெனும்புமலை எ
ன்னபாடுபட்டதோ அதையடுத்தார்கள் வலிமைகுறைந்தப்பபர். எ-று.
மைந்துபடைத்துயர்பஞ்சவர்சொற்படி வந்தமலர்க்கமுலா
லுந்தியுதைத்துடலம்புதையப்பில மொன்றியொளித்திடலா
லந்தணன்முற்பகல்வந்துபடைத்திட வஞ்சிநிலத்திடைவீழ்
விந்தமொடொத்தனர்வன்குழியிற்றிகல் வெங்கணரக்கருமே.

இ-ள். வலிமைபடைத்து உயர்ந்தபஞ்சபாண்டவர்சொற்படி தூது
வந்த மலர்போன்ற பாதத்தினால் தள்ளியுதைத்து தேகம்புதயப்பிலத்

துவாரத்திலே ஒன்றி ஒளித்திடும்படி செய்ததாலே அகஸ்தியமுனிவர் முன்னாளிலேவந்து தள்ளப்பயந்து பூமியிலேவீழ்ந்த வந்தகிரியையொத்தனர் நிலவறையிலே அகப்பட்ட வெவ்வியகண்களையுடைய இராட்சதர்கள். எ-று 201

அந்தவிடத்தெறிபம்பரமொத்துட லஞ்சுழலச்சுழலக் குந்தியுறித்தயிருண்டவர்பொற்கழல் கொண்டுசுழற்றுதலான் முந்தமாரக்கமுதந்தரமைக்கடன் முன்சுழலச்சுழலு மந்தரமொத்தனர் குந்தமெடுத்தெதிரீர் வந்துமலைத்தவரே.

இ-ள். அந்தநிலவறையிலே யெறிசின்ற பம்பரத்தையொத்துத் தேகஞ்சுழலச்சுழலக் குந்தியிருந்து உறியிலிருந்த தயிரையுண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பொன்போன்ற பாதத்தைக்கொண்டு சுழற்றுதலையினாலே முன்னே தேவர்களுக்கு அமுதுகொடுக்கச் சமுத்திரமானது சுழலச்சுழலுகின்றமந்தரகிரியை யொத்தார்கள் எறியீட்டியெடுத்து எதிரேவந்து யுத்தஞ்செய்தசுத்தவீரர்கள். எ-று. 202

முட்டியதொல்குருதிக்கடன்மல்களின் முட்டிகொள்பல்விரலா நெட்டுடலம்வகிர்ப்பட்டதினுள்விழ நித்தர்செய்கொள்வினையான் மட்டறவல்விற்றுற்றெதிரீசெல்கவி மைக்கடலெல்லையிலே யிட்டனகல்வரையொத்தனர் வெல்கழ லெக்குலமல்லருமே.

இ-ள். அந்த நிலவரையை முட்டப்பெற்ற ரத்தசமுத்திரம்நிறைந்தபடியால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற பலவிரல்களினாலே நெடியதேகம் பிளவுபட்டு அதினுள்ளேவிழ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் செய்தசெய்கையினாலே அளவற்றவலிமைகொண்டு எதிரிட்டிக்கொன்ற வானரங்கள் கரியகடலிலேயிட்ட பர்வதங்கையொத்தனர் வெல்லுகின்றவீரக்கழலையணிந்தகூட்டமாகிய எவ்விதமல்லர்களும். எ-று. 203

எப்புவிநிற்பனவெக்கிரிநிற்பன வெக்கடனிற்பனவென் றிப்புவனத்துயிர்முற்றுமயக்குற வுட்கினரெய்த்திமையோர் மைப்புயலொத்தொளிர் பச்சைநிறத்தினன் வர்க்கமலர்க்கழலா வெர்ப்பறமட்குழியுற்றவரைப்பட வெர்த்திமிதித்தலுமே.

இ-ள். இனி எந்தப்பூமிகள்நிற்கும் எந்தமலைகள்நிற்கும் எந்தக்கடல்கள்நிற்குமென்று இந்தப்பூமியினுள்ள உயிர்முழுவதும் மயக்கத்தை யுடைய தேவர்கள் அஞ்சியினத்தார்கள் கரியமேகத்தையொத்து விளங்கிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அனேகமலர்போன்ற திருவடிகளால் ஒப்பில்லாமல் நிலவறையிலிருந்தவரை படுமபடி ஒத்திமிதித்தலால். எ-று. 204

கொண்டன்முழக்கெனவம்புலியைக்கடல் கொண்டெழுதற்கெதிரூந், சண்டமுழக்கென வன்பவனக்கிளை தந்தமுழக்கெனலே, வண்டினமொய்த்தெழுவண்டுளபத்தொடை வண்டுவரைத்திருமா, லண்டமுக்கட்டுகின்றிசுறித்தன னங்கனெருப்பெழுவே

இ-ள். மேகமுழக்கமென்று சொல்லவும் பூமியைக்கடல்கொண்டு எழுதற்கு எதிரும்வேகத்தையுடைய முழக்கமென்று சொல்லவும் வலுமைபொருத்திய வாயுவின் கூட்டஞ்செய்த முழக்கமென்று சொல்லவும் வண்டிகள் மொய்த்தெழுகின்ற வளத்தையுடைய துளபமாலையணிந்த துவாரகைக்கு அரசராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணப்பகவான் அண்டமுகடளாவநின்று அழகியகண்ணில் நெருப்பெழச்சிறித்தார். எ-று. 205

ஒன்றுபடக்கடலம்புழுசுப்பன வும்பார்குலத்தருவுஞ் சென்றுமுறிப்பனவெண்டிசையிற்குல சிந்தாமெற்றுவவெண்ணுன்றுமுடைப்பனபைம்பொலுரக்கிரி கொண்டுதிரிப்பனவாலன்றுதனித்தனிநின்றமலைத்தருள்கைகள்பற்பலவே.

இ-ள். அப்போது வெவ்வேறு யுத்தஞ்செய்தபலகைகளிலே சிலகைகள் சமுத்திரநீரையெல்லாம் ஒன்றுபடும்படிமொள்ளுஞ், சிலகைகள் தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருக்களையும்போய்முறிக்கும், சிலகைகள் எட்டுத்திக்கிலும்போய் அட்டகஜங்களையும்தள்ளும், சிலகைகள் அட்டகுலபர்வதங்களையும் உடைக்கும், சிலகைகள் மகாமேருவைச்சுற்றும். எ-று. 206

துகிரிதழ்வைத்தூநல்வளைகண்முழக்கின தொடர்சிலகைத்தலமே யகிலம்வெருக்கொளவரிமழுவெற்றின வைசிலகைத்தலமே புகலும்வடிக்கணையுதனமெடுத்தன பொருசிலகைத்தலமே திகழ்விசயத்தொடுசிலைகள் குனித்தன சிலசிலகைத்தலமே.

இ-ள். சிலகைகள் பவளம்போன்ற வாயிலே சங்குகளைவைத்து முழக்கஞ்செய்தன சிலகைகள் பூலோகமஞ்சும்படி எரிகின்றமழுவாயுதங்களை எறிந்தன சிலகைகள் கொல்லுகின்ற சருடாஸ்திரங்களை எடுத்தன சிலகைகள் ஜயத்துடனே வில்லுகளைக்குனிப்பன சிலகைகள். எ-று.

வெங்கணையத்திரள்குந்திறப்படை வெம்புமுலக்கைகள் போர் றாங்கியவச்சிரமுந்தகலப்பைகள் புன்கழுவாக்கமயி லெங்குமலைத்தெழுசெஞ்சரிகைத்திர டண்டமிவற்றினெடுந் தங்கியசக்கிரபந்திரித்தன தண்பலகைத்தலமே.

இ-ள். வெவ்விவ வளைத்தடிகள் கைவேல்கள் வெம்பச்செய்யும்உலக்கைகள் போரையிகச் செய்கின்ற வச்சிராயுதங்கள் எறிகின்ற கலப்பைகள் சூலவர்க்கங்கள் எவ்விடத்தும் போர்செய்தெழுகின்ற உடைவாள்கள் தண்டாயுதங்கள் பலபேர்தங்கிய சக்கிரபந்திகளாகிய இவைகளைத்தரித்திருந்தன அணைகங்கைகள். எ-று. 208

மேலெழும்புகதிர்வாளுறையோம்படி வீசினவான்புடையே தொலின்மெந்தினநீள்கவணைந்தின சோரிகள்சொர்ந்திடவே

சூலமொலாம்பொருநேதாமரம்வாங்கின நாவொருமூன்றனவாள்
சூலமோடோங்கினபாசமோடோங்கின சூழ்ச்சிலபூங்காமே.

இ-ள். சிலகைகள் மேலே எழுகின்ற அழகிய-கிரணங்களை யுடைய
வாளாயுதங்களை உறைபோகும்படி வீசுதல்செய்தன சிலகைகள் கேடய
ங்களைந்தின சிலகைகள் டெடியகவண்களைந்தின சிலகைகள் உதிரமொ
ழுகப் பூமி முழுவதையும் பொருகின்ற பெருங்கண்கள் கொண்டன சில
கைகள் நாக்குகள் மூன்றென் னப்பட்ட சூலங்களை யொயர்ந்தன சிலகை
கள் பாசங்களை யொயர்ந்தன. எ-று. 209

சிலசிலகைத்தலமடுகழலிற் பல செறிகழல்கட்டினவே
சிலசிலகைத்தலமறுசூபுயத்திடை செறிதொடையிட்டனவே
சிலசிலகைத்தலமணிகொளுரத்திடை பணிகழருத்தினவே
சிலசிலகைத்தலம்விரல்கொடுசட்டின. செறுநாதிசைத்திடவே.

இ-ள். சிலசிலகைகள் கொல்லுகின்றபா தங்களிலே வீரக்கழல்களை
க்கட்டின சிலசிலகைகள் புயங்களிலே மலர்மால்களிட்டன சிலசிலகை
கள் அழகின்க்கொண்ட. மார்பிலே ஆபரணங்களைத் தரித்தன சிலசில
கைகள் சத்தருக்கள் திகைக்கும்படி விரல்களைக்கொண்டு சுட்டிக்காண்
பித்தன. எ-று. 210

மாயிருஞாலமொலாம்பெளியா யொளிர்மரகதசோபையுறப்
போயிருபாலும்வளைந்துவளைந்தெதிர் பொருமுனைவெம்படையோ
டாயிரமாயிரமங்கைபுறப்பட வண்டருமாதவரும்
பாயிரநான்மறைபாடிவியந்து பணிந்துபுகழ்ந்தனரே.

இ-ள். மகத்தாகிய பெரியபூமியெல்லாம் வெளியாய் விளங்குகின்
ற மரகதத்தின் பிரகாசம்பொருந்த இரண்டிபக்கத்திலும்போய் வளைந்
துவளைந்து எதிரேபொருகின்ற முனையையுடைய வெவ்விய ஆயுதத்தூ
டன் இரண்டாயிரங்கைகபுறப்பட தேவர்களும் முனிவர்களும் ஆயிர
முள்ள நாலு வேதங்களைப்பாடி அதிசயித்துப் பணிந்து புகழ்ந்தார்
கள். எ-று. 211

ஆரணனையரனேபுவனங்க ளனைத்தையுமன்றுதவுங்
காரணனேகருணாகரணேகம லாசனிகாதலனே
வாரணமேபொதுவேயொருபேரிட வந்தருளும்புயலே
நாரணனேமுனியேன்முனியேலென நாகர்பணிந்தனரே.

இ-ள். பிரமதேவனே உருத்திரமூர்த்தியே புவனங்களை யெல்லாம்
அன்று உதவிய மகாவிஷ்ணுவே கிருபைக்கிடமானவனே இலட்சுமிக்
குக்கணவனே கஜேந்திரன் ஆதிமூலமேயென்று பொதுவாயொரு பெய
ரிட்டழைக்க நானே அப்பேருக்கு உடையவனென்றுவந்த மேகவண்ண

னே நாராயணனே கோபியாதை கோபியாதை என்று தேவர்கள் வணங்கினார்கள். எ-று. 212

மாதவனே முனியே லமையாளுடை வானவனே முனியேல்
யாதவனே முனியே விதயத்தி விருப்பவனே முனியே
லாதவனே முனியேன் மதிவெங்கன லானவனே முனியே
னீ தவனே முனியேன் முனியே லென நின்றபணிந்தனரே.

இ-ள். மாதவனே கோபியாதே எங்களை அடிமையாகவுடைய தேவனே கோபியாதை யாதவமரபில் வந்தவனே கோபியாதை அடியார்கள் மனதிலிருப்பவனே கோபியாதை சோமசூரி யாக்கினியானவனே கோபியாதை நீ தியையுடையவனே கோபியாதை கோபியாதையென்று நின்றபணிந்தார்கள். எ-று. 213

கங்கைகமகன்கதிரோன்மகனம்பிகை காதன்மகன்றைய
நங்கைவயின்கணிநுந்தநராதிப ரடையவெழுந்தடைவே
செங்கைகுவித்தசிரத்தினராயுணர் வொன்றியசிரந்தையரா
யெங்கன்பிழைப்பிணயின்றுபொருத்தரு ளென்றுபணிந்தனரே.

இ-ள். பீஷ்மாசாரி, கர்னன், திரிதராட்டிரன், அவன் பிள்ளைகள் அங்கேசபையிலே யிருந்த ராசாக்களெல்லாம் எழுந்திருந்து சிரத்தின்மேற் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டவர்களாய் அறிவுமிருந்த மனமுடைய வராய் நாங்கள் செய்த தப்பித்ததை இன்று பொருத்தருள்வாயென்று வணங்கினார்கள். எ-று. 214

கண்ணபொறுத்தருள்வெண்ணையருந்திய கள்வபொருத்தருள்கார்
வண்ணபொறுத்தருள்வாமபொறுத்தருள் வரதபொறுத்தருணி
திண்ணமனத்துணர்வொன்றுமிலாதவர் செய்தபெரும்பிழையென்ற
ண்ணன்மலர்க்கழல்சென்னியில்வைத்தே திரன்று துதித்தனரே.

இ-ள். கண்ணனே பொறுத்தருள், ஆயர்பாடியில் வெண்ணை உண்டகள்வனே பொறுத்தருள், மேகவண்ணனே பொறுத்தருள் வாமனே பொறுத்தருள், வரதனே பொறுத்தருள், சத்தியமாகமனத்திலே அறிவான தெவ்வளவுமில்லாத சிறியவர்கள் செய்த பெரும்பிழையென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாடங்களைச் சிரத்திலே வைத்துக்கொண்டு எதிரே நின்று அன்று துதி செய்தார்கள். எ-று. 215

தேவரும் வாசவனுந்தவருந்திசை முகனும் நராதிபரும்
யாவருமன்பிடொடாயிரநாமமு மெண்ணியிறைஞ்சுதலான்
மூவருமொன்றெனநின்றருணைது முனிவுதவிர்ந்தருளா
மீவருமண்டமுறுந்திருமேனி யொடுங்கினன்மீளவுமே.

இ-ள். முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் இத்திரனும் திறலையுடைய தேவதேவளுகிய பிரமதேவனும் எல்லாரும் பக்தியுடனே ஆயிரந்தி

ருநாமமும் தியானித்து வணங்கியபடியால் திரிமூர்த்திகளு மொன்றென்று சொல்லும்படிநின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் கோபம்நீங்கிக் கிருபைசெய்து உலகமெல்லாமாகிய திருமேனிமதுபடியுமடக்கினார். எ-று.

தன்னிலுயர்ந்தவாய்நாருமிலா முகில் சதுர்மறையின்படியே
யெந்நிலமுந்திருவடியின்மறைந்திட விப்படியின்றிடவும்
பின்னையுமஞ்சியயர்ந்திலநெஞ்சு பெயர்ந்திலஞ்சனமுஞ்
சென்னியிலுங்கரம்வைத்திலன்வண்புகழ் சிறிதுமொழிந் திலனே .

இ-ள். தனக்கு உயர்ந்தவர்கள் ஒருவருமில்லாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நான்குவேதத்தின்படி எந்தபூமியுந் திருவடியிலே மறைந்திட இப்படியிற்கவும் பின்னும் அஞ்சினதில் வருந்துகிலன் தேகமசைகிலன் சிரத்திலே காங்களுங் கூப்புக்கிலன் வளத்தையுடைய அவர்கீர்த்தியைச் சிறிதுஞ்சொல்லுகிலன் துரியோதனன். எ-று. 217

தொல்லவையின்கணினூர் தநராதிப துன்மதியாலெனைநீ
கொல்லநினைந்ததுநன்றெனவன்றிறல் கூறினென்பெருமா
றெல்லையினின்றுமுற்றமடிந்திட வுற்றுமலைந்தொர்க்காத்
தெல்லையின்வெஞ்சமர்நூறுவன்யாவரு மேறுவர்வானுலகே.

இ-ள். பழையமையாயுள்ள இராஜசபையிலேயிருந்த துரியோதனராஜனே துற்புத்தியினால் நீ என்னைக் கொல்லநினைத்தது நல்லதென்று சொல்லி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சீக்கிரத்தில் உன்குலமுழுவதும் மடியுத்தஞ்செய்து ஒருகண்ணோரத்திற் கொல்லுவேன் அப்போது எல்லாரும் மேலுலகத்திலே ஏறுவாரென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார். எ-று. 218

அஞ்சினநினையழித்திடநின்னுட னன்றுபெருஞ்சமர்வாய்
வெஞ்சுடராபுதமொன்றுமெடுக்கில மென்றுவிளம்பியது
மெஞ்சமலைந்தெதிர்வந்துயிர்கொள்ளுது மென்றுதனித்தனியே
பஞ்சவர்கூறியவஞ்சினவாசக மும்பழுதாமெனவே.

இ-ள். உன்னைக்கொல்லுவதற்கு அஞ்சினோம் உன்னுடனே அன்று பெரியுத்தத்திலே வெவ்வித கிரணத்தையுடைய ஆயுதமொன்றும் எடுக்கமாட்டோமென்று சொல்லியதும் பாண்டவர்க்கந்தாம்வந்து சண்டையிட்டு உயிரைக் கொல்லுகிறோமென்று தனித்தனியே சொல்லிய சபதமுள்ளபேச்சும் பழுதாமென்றல்லவோ. எ-று. 219

என்றுரையாடிநெடுங்கடல்வண்ண நெழுந்தருளப்பிறகே
சென்றனரொம்முடிமன்னவரும்பணி சேர்கொடியோனையலார்
நின்றுபசாரமுரைத்தவர்தம்மை நிறுத்தியநந்தரமே
வன்றிரலங்கர்பிரானெடுகிறின்ன் மற்றொருவாசகமே.

இ-ள். இப்படிசொல்லி நெடியகடல் வண்ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருள பின்பு எந்தஅரசர்களும் அவர்பின்னே போனார்கள்

சர்ப்பக்கொடிபடைத்த அந்தத் தூரியோதனையைல்லாமல் நின்று உபசாரம்சொன்னபேர்களை நிறுத்தி பின்புலிமையுள்ள திறலையுடைய அங்கதேசத்துக்கு அதிபதியாகிய கர்னனுடன் ஒருவார்த்தை சொன்னார். எ-று. 220

வண்மையினாலுயர்ந்தகர்குலாதிபதிமதிசுலம்வாழ்வுறவந்துண்மையினாலுயர்மன்னவரைவரு முன்னிலுனக்கிளையோர்பெண்மையினாலுயர்குந்திவயிற்றிடை பெருமையினாலிதயத்திண்மையினாலுயர்நினைபுமன்பொடு தினகரனல்கினனே. .

இ-ள். கொடையினாலுயர்ந்த கர்னமகாராசனே சந்திரவமிசம் வாழ்வது உண்மையினாலுயர்ந்த பாண்டவரைத்துபேரும் நினைக்குமிடத்திலுண் உனக்கிளையவர்கள் பெண்மையினாலுயர்ந்த குந்திமாதேவி வயிற்றிலே பெருமையினாலும் மனவலியாலும் உயர்ந்த உன்னையும் அன்புடனே சூரியன்பெற்றான். எ-று. 221

எயுநெடுங்கொடிமுரசுடையோனை யெழிற்றருமன்றமவே வாயுவழங்கினன் வீமனைநல்கினன் விசயனைவாசவனுமாயுநிகழ்ந்திடுவேதமருத்துவ ரன்பொடனித்தனர்செந்தேயுலெனுந்திறனகுலனைபுஞ்சக தேவனைபும்பெரிதே.

இ-ள். நெடிய முரசுக்கொடியுடைய தருமராசாவை அழகியமன் பெற்றான், வீமனை வாயுபகவான்பெற்றான், அர்ச்சுனை தேவேந்திரன்பெற்றான், அக்கினியென்னுந் திறலையுடைய நகுலையும் சகாதேவனையும் ஆயுள்வேதமறிந்த மருத்துவதேவர்கள் அன்புடனே பெற்றார்கள். எ-று. 222

அந்தணன்முன்றருமந்திரமைந்தினி லுலுவரையுங்கடவுட்குந்திபயந்தனள்யானினியென்பல கூறுவதுங்களினிநிந்தநிலம்பெறுவிர்தவிர்கிற்பெற யாரினிவேறுயார்வந்தினிநும்பியர்தம்மொடுசேர்க்கென மாயன்மொழிந்தனனே.

இ-ள். தார்வாசமுனிவரருளிய ஐந்துமந்திரத்திலே ஆறுபேரையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள குந்திமாதேவிபெற்றனள் யான் பலபேச்சுச் சொல்லவேண்டிய தென்னவிருக்கிறது உங்களுக்குள்ளே நீங்கள் இத்தப்பூமினயப்பெற்றாலும் வீட்டுவிட்டாலும் உங்களைவிட பெறுதற்கு வேறே எவர் உரிமையுள்ளவர்களாவார் இனிவந்து உன்னுடைய தம்பியாரோடுசேரென்று சொன்னார் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான். எ-று. 223

வேறு.

கன்றால்விளவின் கனியுகுத்துங் கழையாரிரையின்கமைழத்துங் குன்றன்மழையின்குலந்ததித்துங் குலவுஞ்செல்வக்கோபாலா

வீன்றலெனதுபிறப்புணர்ந்தேனென் றன்புருகியெம்பிரியர்டாற்
சென்றலென்னைசீயறியச்செகத் தாரென்றுஞ்சிறியாரோ.

இ-ள். பசுவீன்கன்றினால் விளவீன்பழத்தை யுதிர்ந்தும் மூங்கிற்
குழலால் பசுக்கூட்டங்களையழைத்து கோவர்த்தனகிரியால் மேகஞ்
சொரிந்த மழையைத்தடுத்தும் பிரகாசிக்கின்ற செல்வத்தையுடைய
கோபாலகிருஷ்ணரே நீர்சொல்லுகையினவே இன்றுஎன்னுடைய பிற
ப்பையறிந்தேனென்று அன்புருகி என் தம்பியரிடத்திற்போனால் என்
னைசீயறிய உலகத்தார் எப்போதுஞ் சிரிக்கமாட்டார்களோ. எ-று. 224

ஆரென்றறியத்தகாதவெனை யரசமாக்கிமுடிசூட்டிச்
சீருந்திறமுந்தனதுபெருந்திருவு மெனக்கேதெரிந்தளித்தான்
பாரின் றறியநூற்று வர்க்கும்பழி தீர்வென்றிப்பாண்டவர்க்கும்
போரென்றறிந்துஞ்செய்நன்றி போற்றுதவிற்போவேனே.

இ-ள். இன்னென்றறியத்தகாத வென்னை அரசனாக்கி கிரீடக்
தரித்துச் சிறப்பையுந் திறத்தையும் தனது பெரிய செல்வத்தையும்
எனக்கே தெரிந்துகொடுத்தான் அதுவுமல்லாமல் இன்று பூமியெல்லா
மறிய அந்ததுரியோதனன் முதலிய நூற்று வர்க்கும் குற்றமற்ற ஜெய
த்தையுடைய பஞ்சபாண்டவர்க்கும் யுத்தம்வந்து நேரிட்டிருக்கிறதெண்
று அறிந்தும் ஒருவன்செய்தநன்றியைக் காப்பாற்றுதபேர்களைப்போல
நான்போவேனெவென்றான் கர்னமகாராஜன். எ-று. 225

இரவிக்ஞரியதிரமதலை யிவ்வாறுரைக்கவிசைவண்டு
விரசிப்பயிலுந்துழாய்முடியேன் வேறோர்மொழியும்விளம்பாம.
லுரவிற்படந்தோளுரவோனை யேகன்றருளியொருசார்வெம்
புரவித்தாமாசின்ருனை வருகென்றழைத்துப்புகல்கின்றான்.

இ-ள். சூரியன்புதல்வருகிய கர்னன் இப்படிசொல்ல வண்டுகளி
சைபாடுகின்ற துளபமாலையணந்த கிரீடத்தையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்
ணபகவான் மற்றொருசொல்லுஞ் சொல்லாமற் அவனைப்போவென்ற
னுப்பி ஒருபக்கத்திலேநின்ற அசுவத்தாமனை வாவென்றழைத்துச்சொ
ல்வார். எ-று. 226

போயேகானம்பலதிரிந்து புகன்றவிரதம்பொய்யாதோ
ராயேவந்தபாண்டவர்க ளைந்தூர்வேண்டமறுத்ததற்குச்
சேயேயணையசிலைமுனிவன் சேயேநானைச்செருக்களத்தி
னீயேகரியென்றெடுத்தாரைத்தானெடியோன்றுன்பமுடியோனே

இ-ள். காடுகெல்லம்போய்த் திரிந்தும் சொன்னவிரதம்பொய்
யாமல் செலுத்திவந்த பஞ்சபாண்டவர்கள் ஐந்தூராவது கேட்க, இல்லை
யென்று துரியோதனன் மறுத்ததற்கு முருகக்கடவுளையொத்ததுரோ
ணசாரி குமாரசுனை அசுவத்தாமாவே நானையுத்தகளத்தில் நீயேகாட்

சியென்று எடுத்துச்சொன்னார் நெடியவனும் துளபமணிந்த முடியையுடையவனுமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான். எ-று. 227

ஆனுவனதாண்மைக்குநிக ரவனிதலத்திலவேறுண்டோ ஞானாதிபனேபோர்க்களத்தி னாகக்கொடியோன்பணிந்துன்னைச் சேனாபதியாகென்றலுஞ் செலுத்தேனென்றுநீமறுத்தி யானுலய்வரைவருமற்றவர்பா லுனக்குமன்புண்டே.

இ-ள். நீங்காத உன்னுடைய வலுமைக்குச்சமானமாய் பூமியிலே யொருவருண்டோ ஞானத்துக்கதிபனே யுத்தகளத்திலே சர்ப்பக்கொடிபடைத்த துரியோதனன் உன்னைவணங்கிச் சேனாதிபதியாயிருவென்று சொன்னாலும் நான்செலுத்தமாட்டேனென்று மறுத்தாயானால் பஞ்சபாண்டவர்கள் பிழைப்பார்கள் அவர்களிடத்தில் உனக்கும் விசுவாசமுண்டேயென்றார் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான். எ-று. 228

ஆயோதனத்திலடலரியே றனையான்றன்னையிவ்வாறு, மாயோனாரைத்தூத்தன்விரலின் மணியாழியைமண்ணிடைவீழ்த்தான், சேயோனதனையெடுத்தவன்மன் செங்கைகொடுக்கவாங்காமற், றாயோயூர்கோள்பரிதினைச் சூழ்ந்ததகல்வான்மீதென்றே.

இ-ள். யுத்தத்திலே பெருமைபொருந்திய ஆண்கிங்கத்தையொத்த அசுவத்தாமாவை இப்படி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்லி தமதுவிரலிலிருந்த ரத்தினம்பதித்தமோதிரத்தை பூமியிலே நழுவுவிட்டார் அசுவத்தாமா அதனைஎடுத்து அவர்கையிலேகொடுக்க வாங்காமல் பரிசுத்தமானவனே ஆகாயத்திலே சூரியனைப் பரிவேடம் சூழ்ந்ததென்றான். எ-று. 229

வரித்தாமரைக்கட்டிருநெடுமால் வான்வாய்நோக்கவரிவிற்கைப் பரித்தாமாவுமாழியுடன் பரிதிவடிவந்தனைப்பார்த்தான். கிரித்தாழ்கவிகைக்கருங்கள்வன் கிளர்நூன்முனிவன்மைந்தனையும் பிரித்தானவனுஞ்சூழ்ந்ருனென்ற ரிருந்தபேரவையோர்.

இ-ள். செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஆகாயத்திலேபார்க்க நெடியவில்லைக்கையிலேயுடைய அசுவத்தாமாவும் மோதிரத்துடனே சூரியன்வடிவைப்பார்த்தான் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகப்பிடித்தகள்வனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் துரோணசாரி குமாரனாகிய அசுவத்தாமாவையும் பிரித்தான் அவனுஞ்சபதஞ்செய்து கொடுத்தானென்றார்கள் பெரியசபையி லிருந்தவர்கள். எ-று. 230

தனிவந்தகலுந்நூதனைப்போய்த்தானேயணுகித்தடஞ்சாப, முனிவன்புதல்வன்மோதிரந்தொட்டருஞ்சூன்முன்னர்மொழிக்

ன்றா, னினிவந்தறவாய்நின்றாலுமெங்கன் றெளிவதிவனையெனத், துனிவந்தரசர்முகநோக்கிச் சொன்னாண்டியேறன்னானே.

இ-ள். தனியே வந்துபோகுந் தூதனிடத்தே தானே பலவந்தமாய்ப்போய் துரோணசாரி குமாராகிய அசுவத்தாமா மோதிரத்தைத் தொட்டு அரியசபதம் எதிரேசொல்லுகின்றான் ஆகையால் இனிவந்து நம்முடனே சினேகமாய்நின்றாலும் எப்படி இவனையோக்கியனென்றறிவதென்று கோபித்து ராசாக்களுடைய முகத்தைப்பார்த்துச் சொன்ன இடியேற்றையொத்த துரியோதனன். எ-று. 231

துளியார்மதுவின்வலம்புரித்தார்த் துரியோதனன்றான்சொல்லியது, மொளியாரவையிலவான்வேந்த ரொருவர்க்கொருவருரைத்தனவுந், களியானையான்செவிப்படலும் கலங்கிச்சித்தமிவரென்னைத், தெளியாவண்ணம்பேதித்தான் றிருமாலென்றேசிந்தித்தான்.

இ-ள். துளிகள்கிறைந்த தேனையுடைய நந்தியாவர்த்த மாலையை யணிந்த துரியோதனராசன் சொல்லியதும் பிரகாசகிறைந்தசபையிலே வாளாயுதத்தையுடைய அரசர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பேசியவைகளும் களிப்பினக்கொண்ட யானைக்குச் சமானமாகிய அசுவத்தாமாகா திலே விழுந்தவளவில் மனங்கலங்கி இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் என்னைத்தமக்கு அனுகூலனென்று தெரியாதவிதம் பேதப்படுத்தினார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானென்று நினைத்தான். எ-று. 232

தண்ணந்தளபமுடியோனும் தனித்தங்கிருந்துதன்மனத்தி, னெண்ணம்பலித்ததெனமகிழ்ந்தே யினையோன்றனக்குவிடைநல்கி, விண்ணின்றமரம்பிகத்ததுதிக்க விதூரன்மனையின்மேவியபின், றிண்ணங்கடவுட்குலவரசன் வருமாரறிந்துசிந்தித்தான்.

இ-ள். குளிர்ந்த துளபமாலையை யணிந்த முடியையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் தனிப்பட்டு அங்கேயிருந்து தன்மனதிலே நினைத்த எண்ணம்பலித்ததென்று சந்தேகித்தது அசுவத்தாமாவுக்குசெலவுகொடுத்துவிட்டு ஆகாயத்திலிருந்ததேவர்கள் மிகவுந்துதிசெய்ய விதூரன் அரண்மனைக்குப் போனபின்பு தேவர்க்கடகாசனாகிய இந்திரன் வரும்படி தெரிந்து நினைத்தார். எ-று. 233

அந்தக்கணத்தில்வந்திறைஞ்சு மாகண்டலனைமுகநோக்கிக் கந்தத்துளபமுடியோனும் கண்ணுங்கருத்துங்களிகூரத் தந்தத்தொழிலினரிசுமந்த தவிசினிடையேயுடனிருத்தி முந்தக்கருதுகின்றவினை முடிப்பானுபாயமொழிகின்றான்.

இ-ள். அந்தக்கணத்திலே வந்துவணங்கிய இந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து வாசனைபொருத்திய துளபமாலையை யணிந்த முடியையுடைய

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் கண்ணுங்கருத்துங் களிப்பையடைந்து யானே த்தத்தங்களாற்செய்த சிங்காசனத்திலே உட்காரவைத்துக்கொண்டு தன்கருத்திலே யிருந்ததை முடிக்கும்பொருட்டு உபாயஞ் சொல்லுகிறார். எ-று. 234

கிரியின்சிறகையரிப்படையாய் கேண்மோவாண்மைக்களமீதில் வரிவெஞ்சிலைக்கைவிசயனுக்கு மாறாய்முனிந்துவருகின்ற வெரியுங்கனல்வாய்விடவரவொன் நிவ்னுக்குற்றபகையான வரியின்புதல்வன்றனக்கொரு பேரம்பாகியதாரநியாதார்.

இ-ள். மலைகளின் சிறகையறுத்த வச்சிராயுத்தையுடைய இந்திரனேகேள் ஆண்மையாக யுத்தகனத்திலீண்ட வெவ்விய வில்லையுடைய அர்ச்சனனுக்கு மாறாகக்கோபித்து வருகின்ற விஷநெருப்பை வீசுகின்ற வாயையுடைய விடசேடனென்கிற சர்ப்பமொன்று இவனுக்குப் பகையாகிய சூரியன் குமாரான கர்னனுக்கு ஒரு அம்பாகியிருப்பதைய நியாதவர்கள் யார். எ-று. 235

கன்னன்விசையன்றனைக்கொல்லிற்கடற்பாற்புமுழுதுங்கண்ணில்லாமன்னன்புதல்வன்றனக்கேயா மொழிந்தோர்தாமமுடிந்திடுவார் முன்னஞ்சுதின்மொழிந்தபகை முடியாதிருக்கிலவர்க்கல்ல நின்னெஞ்சறியயானறிய நினக்கேவசையுநிலையாமே.

இ-ள். கர்னன் அர்ச்சனைக்கொன்றால் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமி முழுதும் திருதராட்டிரன்புத்திரனாகிய துரியோதனனுக்கே யாகும் மற்றபேர் யாவரும்இறந்துவிடுவார்கள் சூதினலேசொன்ன பகையைமுடியாதிருந்தால் அவர்களுக்குக்குற்றமில்லை உன்மனமறிய நானறிய உனக்கேகுற்றம் நிலையாகுமென்றார் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான். எ-று. 236

கவசங்கனககுண்டலமென் றிரண்டுபுனைபிற்கற்பாந்த, திவசம்பொரினுங்கன்னனுயிர் செசுப்பாற்றமண்ணிற்சிலருண்டோ, வவசங்களை ஒருறத்தூணைவரரற்றக்களத்திலடுகுரக்குத், துவசம்படைத்தோன்படும்பயந்த தூணைவாவின்னேசொன்னேனே.

இ-ள். கவசம் சொன்ன குண்டலமென்று சொல்லும் இரண்டுந்தரிப்பானையானால் கற்பமுடிவுநாள் வரைக்கும் யுத்தஞ்செய்தாலும் கர்னனுயிரைப் போக்குவார் பூமியிலே சிலபேருண்டோ பந்துக்களெல்லாம் அவசப்பட உடன்பிறந்தவர்களையுத்தகனத்தில் அனுமக்கொடிபடைத்த அர்ச்சனன் படுத்துயரத்தைத் தூணைவனே இன்றேசொன்னேன். எ-று. 237

வல்லார்வல்லகலைஒருக்குமறை நூலவர்க்குங்கடவுளர்க்கு பில்லாதவர்க்குமுள்ளவர்க்கு மிராந்தோர்தமக்குந்திறந்தவர்க்குஞ்

சொல்லாதவர்களுக்குச் சொல்பவர்களுக்கு சூழ்ஞ்சமீபாதிபர்களுக்கு மல்லாதவர்க்குமிரவிமக னரியநானமளிக்கின்றான்.

இ-ள். மாட்டாதவர்களுக்கும் கலையிலேவல்லவராகிய வித்துவான் களுக்கும் வேதத்திலேவல்லபிராமணர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இல்லாதவர்களுக்கும் உள்ளவர்களுக்கும் இரத்தவர்களுக்கும் துறந்தவர்களுக்கும் சொல்லாதவர்களுக்கும் சொல்லுகிறவர்களுக்கும் சமயங்களிலேவிசேஷமானவர்களுக்கும் ஐயமில்லாதவர்களுக்கும் சூரியன்புத்திரானுகிய கர்ணமகாராசன் அரியதானங்கொடுக்கின்றான். ௭-று. 238

மைந்தற்குறுதிரீவேண்டில் வல்லேழுனிவரவடிவாகிச் சந்தப்பினுவலிசைமாலைத் தானுகாரணைவிரைந்தெய்தியந்தக்கவசகுண்டலங்க ளளிப்பாயென்றாலவெனென்று யிந்தப்புதியின்மறுத்தறியா னுயிரேயெனினுயிந்திவொன்.

இ-ள். உன்புத்திரானுகிய அருச்சுனனுக்கு நீ உறுதிசெய்யவேண்டுகுறையாகில் வல்லமையுள்ள இத்திரனே பிராமணருடைய வடிவங்கொண்டு சந்தத்தையுடைய கவிமாலையைக்கொண்ட தானத்தக்கிடமாகிய கர்ணனிடத்திற்குச் சீக்கிரம்போய் அந்தக்கவசகுண்டலங்களைத் தருவாயென்றுகேட்டால் அவன் ஒன்றாகுது இந்தப்புதியிலே யில்லையென்று சொல்லறியான் உயிர்கேட்டாலுங் கொடுப்பான். ௭-று. 239

இரண்டுமவன்பானீகவரி வீருந்தேருந்திப்படியரசர் திரண்டவரினுமவெஞ்சமரிந் தீண்டேவிசயனெதிர்நில்லாமுரண்டுபொருவிந்கன்ன னுந்தன் முன்னேயெய்திமுடிசுதறிப்புரண்டுமறியுமெனவணங்கிப் புத்தேளரசன்போகின்றான்.

இ-ள். அந்த கவசகுண்டலங்களிரண்டையும் நீவாங்கிக்கொண்டாயானால் பெரியதே தரிலேறிக்கொண்டு இந்தப்புதியிலுள்ள அரசர்கள் திரண்டவந்தாலும் வெவ்வியவில்லைக்கையிலேயுடைய விஜயபெலமுள்ள அரசுனன்முன்னே நிற்கமாட்டார்கள் மாறுபட்டுப்பொருகின்ற வில்லையுடைய கர்ணனும் அவன்முன்னேவந்து தலையறுப்பிண்டு மண்ணிற் புரண்டுமடிவானென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்ல அதுகேட்டுவணங்கிப்போகின்றான் தேவர்களுக்கரசானுகிய இந்திரன். ௭-று. 240

வேறு.

தண்டுதாளொனக்குளிந்துடலமரத் தாளிணைதளர்ந்து தள்ளாடக், கண்டியாவருங்கைதொழக்கவித்தகைக் குடையுடன்கங்கைநீர்நுரையை, மொண்டுமேலுறச்சொரிந்ததாமென நரைதிரையுடன்மூப்பொருவுடிவங், கொண்டதாமெனவொருமுனியாகியே கொற்றவன்வாயில்சென்றடைந்தான்.

இ-ள். சிவிகையின் தண்டுபோலத் தேகம்வளைந்து சுழற்சியடையக் கைகள் தளர்ந்து தள்ளாட எவர்களும்பார்த்து கைகொடுக்கையிலே ஒருகுடையும் கங்கைநீரிலிருக்கு நுரையைமொண்டு மேலேசொரிந்ததாருமென்றுசொல்ல நரைதுரைகளுடனே மூப்புத்தன்மையேஒருவடிவங்கொண்டதாமென்றுசொல்ல ஒருபிராமணவடிவாகிக் கர்னன் அரண்மனை வாசலிலேபோனான் தேவேந்திரன். எ-று. 241

அடுத்ததானமும்பரிசிலுமிரவலர்க் கருளுடன்முற்பகலளவுங், கொடுத்தநாயகன்புகுந்தனானைநீர் குருகுமினென்றதன்கோயிற், மடுத்தவாயிலோர்மீளவுமுணர்த்தலிற் மலைவனுந்தருகெனவினரவின், விடுத்தநான்மறைமுனியைமுன் காண்டலும் வேந்தனும்தொழுதடிவீழ்ந்தான்.

இ-ள். அடுத்திருக்கின்றதானமும் யாசகமும் இரப்போருக்குக் கிருபையுடனே பதினைந்து நாழிகையளவுங் கொடுத்து கர்னமகாராஜன் அரண்மனைக்குப்போய்விட்டான் நாளையதினம் நீர்வாருமென்று அவன் அரண்மனையில் தடுத்த வாசற்காரர் மறுபடியுஞ்சொல்லுதலால் கர்னமகாராசனும் அவரை அழையுமென்று சொல்லச் சீக்கிரத்திலே அவரும் போக அவரைக்கண்டமாத் திரத்தில் கர்னனும்வணங்கினான். எ-று.

என்னமாதவம் புரிந்தனன்பரிந்துநீர் ரீண்டெழுந்தருளுதற்கென்று, பொன்னினுசனத்திருத்திடுமெய்யருளுடன் பூசையுமுறைமுறைபுரிய, வன்னவேதியன்றளர்ந்தவன் னடையினு லானதே பிற்பகலென்று, சொன்னவேலையினகைத்துனக்கனிப்பனீ சொன்னவையாவையுமென்றான்.

இ-ள். என்னதவஞ்செய்தேன் அன்புவைத்து நீர் இங்கே எழுந்தருளுதற்கென்று பொன்னினுற்செய்த ஆசனம்போட்டுஅதிவிருத்தி உண்மைப்புத்தியுடனே கிரமமாகபூசைசெய்ய அந்தப்பிராமணர் தளர்ச்சியையுடைய என்னுடையநடையினுலே இங்கேவர இரண்டொசாமத்திற்கு மேற்பட்டதென்று சொன்னபோது கர்னமகாராசன் நகைத்து நீர்கேட்டபொருளெல்லாம் உனக்குக்கொடுப்பேனென்றான். எ-று. 243

அருத்தியீதும்பொற்சரதருவினுக்குமற் றரிதுநீயளித்தியோ வென்று, விருத்தவேதியன்மொழிந்திடநகைத்துநீ மொய்யுயிர்விழைந்திரந்தாலுங், கருத்தினுநினக்கவித்திலேனெனிலெதிர் கறுத்தவர்கண்ணினைசிவப்பூ வுருத்தபோரினிற் புறந்தருநிருபர்போயுறுபதமுறுவென்றுரைத்தான்.

இ-ள். ஆசைப்பட்டவைகளைக் கொடுப்பதற்குப் பொன்மயமாகிய தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருவுக்கும் அருமையாகும் நீ கொடுப்பையாவென்று அந்தவிருத்தப்பிராமணன் செரல்வச்சிரித்து நீஉடையு

ம் உயிரையும் விரும்பியாசித்தாலும் உள்ளன்புடனே உனக்குக்கொடர
மற் போனேனையானால் பகைவர்கண்கள் சிவக்க எதிர்த்துப்பொருகி
ன்ற யுத்தகளைத்திலே முதுகு காட்டுகின்ற அரசர்கள்டையும் பதத்தை
யானடைவேனென்றான் கர்னமகாராசன். ௭-ஆ. 244

வந்தவந்தண்கவசகுண்டலங்களை வாங்கிநீவழங்கெனக்கெ
ன்னத், தந்தனன்பெறுகெனவவன் வழங்கவின் டலத்திலோர் த
னியசரி, யிந்திரன் றனைவிரகினான்மாயவ னேவினான்வழங்கனீயெ
னவுஞ், சிந்தை யயின்கணைக்கலக்கமற்றளித்தனன் செஞ்சடர்த்தி
னகரன்சிறுவன்.

இ-ள். வந்தபிராமணன் நீ தரித்திருக்கின்ற கவசகுண்டலங்களை
வாங்கிக் கொடுவென்றுகேட்க இடையகொடுத்தேன் கொள்வாயென்று
கொடுக்க ஆகாயத்திலே ஒரு அசரி ரிவாக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஒரு உ
பாயத்திலே இத்திரனை அனுப்பிவைத்தார் நீகொடுக்க வேண்டாமென்
றுசொல்லவும் மனத்திலே ஒருகலக்கமில்லாமற்கொடுத்தான் சூரியன்
புதல்வனாகிய கர்னமகாராசன். ௭-ஆ. 245

அண்டர்யாவருமலர்மழைபொழிந்தன ரந்தாநுந் துபியார்ப்ப
க், கொண்டல்வாகனன்கொண்டமெய்யொழிந்து தன்கோலமெய்
யுடன்வெளிநின்றான், கண்டுமாமனமுருகியேகளித்திடுங் கன்ன
னுக்கந்நெடுங்கடவுண், மண்டுபோரினில்வயந்தருமிதுவென மற்
றொருகொற்றவேலெடுத்தே.

இ-ள். அப்போதுதேவர்கள் யாவரும் புஷ்பமாரிபொழிந்தார் தெய்
வதுந்துமிசத்திக்க மேகவாகனனான இத்திரன் தான்கொண்ட வருத்த
ப்பிராமணவேடம்நீங்கித் தனதுநிசரூபத்துடனே எதிரினின்றான் அது
கண்டுமனமுருகிச் சந்தோஷித்த கர்னமகாராசனுக்கு அந்த இத்திரன்
மிருந்தயுத்தத்திலே இது ஜெயத்தைக்கொடுக்குமென்று வெற்றியுள்ள
வேலாயுதத்தை யெடுத்து. ௭-ஆ. 246

வேலற்கருந்திறல்விசயன்மேலொழித்துநீ வெஞ்சினபடங்க
ல்போனெஞ்சிறி, கலக்கமொன்றறப்பொருதிறல்புனைந்திடு கடுா
ற்கசக்காரை தன்னுயிரே, யிலக்குவந்தெதிர்மலைந்தபோதிதற்கெ
ன வேவெனமறையையுமியம்பிச், சொலர்க்கரும்புகழ்ச்சுரபதி
கொடுப்பவத் தோன்றலுந்தொழுதுகைக்கொண்டான்.

இ-ள். வெல்லுதற்கரிய திறலையுடைய அர்ச்சுனன்மேலே விடுவ
தையொழித்து நீலவல்விய கோபத்தையுடைய சிங்கத்தைப்போல் றெ
ஞ்சிலே ஒருகலக்கமில்லாமல் போர்செய்கின்ற கடுார்த்தகனுடைய உ
யிரே இத்தற்குலட்சியமாகும் அவன்வந்து உன்னையெதிர்க்கும்போது இ
தைவிடுவாயென்று வேதமத்திரமுஞ்சொல்லிச் சொல்லுதற்கரிய கீர்்த்

தியையுடைய இரத்திரன்கொடுக்க அந்தக்கர்னனும் வணங்கிக் கையிலே வாங்கிக்கொண்டான். எ-று.

247

நிரந்தரம்புகழ்நிலைபெறுங்கன்னனை நெஞ்சுமமகிழ்ந்தவணிரூத்தியி, புரந்தரன்பசந்தண்டிலையணிந்திடும் புயல்வணனிநூந்துழிப்போந்தே, யிரந்துசென்றுதான்மொளிந்ததுமவ்வள விரந்ததுமாங்கவற்கிசைத்தான், வரந்தருந்திரு மாலதைவினவியல் வாசவன் நனக்குரைவழங்கும்.

இ-ள். எப்போதும் நிலைபெற்ற புகழுடைய கர்னமகராசன்செய்கையைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து அவனை அங்கே நிறுத்திவிட்டு இரத்திரானவன்பசிய குளிர்ந்த துன்பமாலையைணிந்த மேகவண்ணரான ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவானிருந்த இடத்திற்குப்போய்த் தான்போய்கேட்பதும் கர்னன்கொடுத்ததும் அவருக்குச்சொன்னான் அப்போது வரத்தைத்தருகின்ற ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவான் அதைக்கேட்டு அந்தஇரத்திரனுக்குச் சொல்லுவார். எ-று.

248

உண்ணமயாகவெஞ்சுமாமீழுகத்தெறிபடை யொன்றும்வந்தடலுறவொட்டாத், திண்மையாலுயர்கவசகுண்டலங்காச் சென்றிரந்தவற்கிவன்கொடுத்தா, நெண்மையாயினுக்கிளைஞரேயேற்பினு மியல்பிலாப்புன்செல்வாரியார், வண்மையாளர் தம்மாருயிரம் நற்றலார் கேட்பினுமறுக்கிலாரென்றே.

இ-ள். சத்தியமாக வெவ்விய யுத்தமுகத்திலே வீசுகின்ற ஆயுதங்களொன்றத்தேகத்திலேபடவொட்டாத உறுதியாலுயர்ந்த கவசகுண்டலங்களை இரந்தஇரத்திரனுக்கு அந்தக்கர்னன் கொடுத்தான் ஆகையால் எளிதாயிருந்தாலும் பந்துக்களேயேற்றாலும் இயற்கைகுணமில்லாத அற்பசெல்வத்தை யுடையவர்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் தியாகியானவர்கள் தம்முடையஉயிரைச் சத்துருக்கள்கேட்டாலும் இல்லையென்று மறுக்கமாட்டார்களென்று சொல்லுவார். எ-று.

249

வாசவன் நனக்குவிடைகொடுத்ததன்பின் வந்தகாரியந்தனை முடிப்பான். கேசவன் நனதுதாதையோடுதித்த கேண்மைகூர்செரிவையைக்கிட்டித், தேசவன் நந்தகுரிசில்பால்விரைவிற செல்கெனப்பயந்தசேயிழையும், பாசமுன்னுறமாலேவலாற்றனது பாத்தடங்கயஞ்சிவப்பித்தான்.

இ-ள். தேவேந்திரனுக்குச் செலவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டுத்தான் வந்தகாரியத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டு ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவான் தன் தகப்பனோடுபிறந்த உறவுமிருந்த குந்திதேவி யிடத்திற்குப்போய்ச் சூரியன் புதல்வனாகிய கர்னனிடத்திற்குச் சீக்கிரத்தில் போவென்றார் ஆ

வரும் அன்பான தங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய ஏவுதலினாலே கன்னுடைய பாதஞ்சிவக்கப்போனான். ௭-று. 250

வந்துருந்திநின்கோயிலெய்தினொன்ன வாயிலோருரைத்திடமைந்தன்; முந்தாமன்புடன்றொழுந்தெதிர்கொண்டுநன் முறைமையாலாசனத்திருத்தி, யிந்துவின்கதிர்கண்டுமேன்மேலும் றிரங்கிவாண்கரைகடந்தேறஞ், சிந்துவெண்டிமைச்சிந்துவொத்துருகுந்தெரிவையோடுரைசிலசெப்பும்.

இ-ள். குந்திமாதேவியின் உன்னரண்மனையில் வந்தாளென்று காவற் காரர் சொல்ல புத்திரானுகிய கர்னன் முந்திய அன்புடனே வணங்கின திர்கொண்டுபோய்க் கிரமப்படி ஆசனங்கொடுத்து அதிலே யிருக்கச் சொல்ல அப்போது சந்திரகிரணங்களைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து இரக்கமுற்று வண்மைபொருந்திய கரையைக்கடந்து அலையை விசுகின்ற சமுத்திரத்தையொத்து மனமுருகும் அந்தத்தாயுடனே பலபேச்சுகள் பேசுவான் அந்தக்கர்னமகாராசன். ௭-று. 251

அன்னைவந்ததென்னருந்தவப்பயனென வன்பினுவின்புறவணங்கி. யென்னைவந்தவாறென்னமற்றவனாயின்றதாயானுனக்கென்று, முன்னைவந்தொருமந்திரந்தவமுனி மொழிந்ததுங்கதிரவணருளாம், பின்னைவந்ததும்பேழையில்விடுத்ததும் பிழையிலாதுரைத்திடக்கேட்டே.

இ-ள். தாயேநீ வந்தது யான்செய்த தவத்தின் பிரயோசனமென்று அன்பினாலே இன்பம்பொருந்த வணங்கி வந்தகாரியமென்ன வென்று கேட்க அவன் நான் உனக்குப் பெற்றதாயென்று, முன்னே தூர்வாசமுனிவந்து ஒருமந்திரஞ்கொன்னதும் சூரியனாலே நீ பிறந்ததும் உன்னைப் பெட்டியில்விடுத்ததும் பிழையில்லாமற் சொல்லக்கேட்டு. ௭-று.

மாயனாள்விரகி துவெனமனத்தினின் மதித்துவந்தளித்திடும்வள்ளன், னீயனொளெனைப்பயந்தவொன்னினு நின்மொழிநெஞ்சாத் தேறேன், பேயனாள்சிலர்பேரரிவின்மையாற் பெற்றதாயெனக்கெனவந்து, தூயநாகரினமைந்ததோர்துகிலாற் றுன்பமுற்றென்புருவாணர்.

இ-ள். இது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய உபாயமென்று மனதிலே நினைத்து வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கப்பட்ட தியாகியானுகிய கர்னமகாராசன் நீ அந்தநாளிலே என்னைப்பெற்றவொன்று சொன்னாலும், உன்பேச்சை என் மனம்பொருந்தத் தெரியமட்டேன் பேயையொத்த சிலபேர் நல்ல அறிவில்லாணமயால் என்னைப்பெற்ற தாய்மாரென்றுவந்து பரிசுத்தமாகிய நாகரீகமாயுள்ள ஒருவஸ்திரத்தால் அவர்களெல்லாந் துன்பப்பட்டு எலும்புருவாணர்கள். ௭-று. 252

அடாதுசெய்தவர் படாதுபட்டனரெனு மங்கர்கோனருண்
மொழிகேட்டுத், தடாதவன்புடைக்கெடாததுமொழி பகர்தைய
லுமையலிற்றவிரந்து, படாமதென்கையிற்றருகெனவருதலும்பய
ந்நிலே நெனிலெனைமுனியென், றெடாவிரித்தலைத்துடற்படப்
போர்த்தெதி ரீன்றதாயாமெனவிருந்தாள்.

இ-ள். அடாதகாரியத்தைச்செய்து அவர்கள்படாதபாடும் பட்டா
ர்களென்று சொல்லும் அங்கதேசாதிபதியாகிய கர்னமகாராசன் சொ
ல்லக்கேட்டு தடுக்காத அன்பினையுடைய கெடாத பரிசுத்தமாகியசொ
ல்லைச்சொல்லிய சூத்திரமாதேவியும் மயக்கத்தினின்று நீங்கி அந்த வஸ்
திரத்தைக்கொண்டொவாவென்று வாங்கி உன்னைப் பெருநிருந்தேனே
யானால் என்னைக் கோபியாயென்று அதை எடுத்து விரித்து உதறித்
தேகமுழுவதும் போர்த்தும் அன்றபெற்ற தாயென்று சொல்லவிருந்
தாள். எ-று. 254

இருந்ததாயின்றுவன்றுபோலுருகி யிருதடங்கொங்கைபால்
சொரிந்தா, ளருந்துவான்போலவிரவிசேய்விரும்பி யாதரத்துடன்
புளகானான், புரிந்ததாயன்போடிருகுறத்தழுவிப் பொன்முடிமோ
யினனாயிராப், பரிந்துநாநன்றேயுனைவளர்த்தெடுக்கப் பாக்கியஞ்
செய்திலெனென்றாள்.

இ-ள். இப்படியிருந்த தாயும் அங்கேபெற்றவன்போலே பருத்த
இரண்டுகொங்கைகளிலும் பால்சொரியின்றாள் அதைப் புசிக்கின்ற
இளம்பிள்ளைபோலக் கர்னனும் புழுகித்து விதிவழிநீங்கினான் மிகுந்த
அன்புடனே பக்கத்திலே பொருந்தத் தழுவி பொன்முடியணியும் உச்
சியைமோந்து அன்புடையவளாய்ப் பரிவுசெய்து நானும் அன்றுன்னை
வளர்த்தெடுக்கப் பாக்கியஞ் செய்யவில்லை யென்றாள் சூத்திரமாதே
வி. எ-று. 255

வருகவேன்மதலாயினே ஞராவருநின் மலரடியன்பினால்வண
ங்கி, யுரிமையான்மனமொத்தேவலேபுரிய வொருதனிச்செய்ய
கோலோச்சி, யரசெலாம்வந்துன்கடைத்தலைவணங்க வாண்மை
யுஞ்செல்வமும்விளங்கக்; குருகுலாதிபாக்குங்குரிசிலாய்வாழ்வு கூ
ர்வதேசுடனெனக்குறித்தாள்.

இ-ள். புத்திரனே நீ வரக்கடவாய் உன் தம்பிமாராகிய பஞ்சபா
ண்டவரும் உன்னுடைய மலர்போன்ற பாதத்தைப் பத்தியினாலேவண
ங்கி ஒருமித்து மனமொத்து ஏவல்செய்ய ஒப்பற்ற செங்கோல்செலுத்
தி இராசாக்களெல்லாம் வந்து உன் கடைவாயிற்படியில் நின்று வணங்
க அண்மையுஞ் செல்வமும் விளங்கக் குருகுலத்திலே யிருந்த அரசார்க

நக்கேவல்லாம் அரசனாகிய வாழ்வையடைவது முறையென்று சொன்னான் குந்திமாதேவி. ஏ-று. 256

பெற்றநீர்மகவன் பிலாமையோவன்றிப் பெரும்பநிராணியோவிடுத்தி, ரற்றைநாட்டொடங்கியென்றையின்றளவு மாருயிர் துணையெனக்கருதிக், கொற்றமாமகுடம்புனைந்தரசளித்துக் கூடவுன்றியதம்பியருந், சுற்றமானவருமென்னடிவணங்கத் தோற்றமுமேற்றமுமளித்தான்.

இ-ள். என்னைப்பெற்ற நீர் பின்னையாசையல்லாமையோ அல்லாமல் பெரியபழிக்கு நாணியோ விட்டுவிட்டீர் அன்றுதொடங்கி யின்றளவும் என்னை உயிர்த்துணையாக நினைந்து வெற்றியுள்ள பெருமைபொருந்திய முடிசூட்டி அரசளித்துக் கூடவுண்டு தன்னுடைய அருமையாகிய தொண்ணூற்றொன்பது தம்பிமாறும் பந்துக்களும் என்னுடையபாதத்தை வணங்கப் பிரகாசத்தையும் உயர்வையும் கொடுத்தான். ஏ-று.

மடந்தைபொற்றிரு மேகலைமணியுகவே மாசறத்திகழுமே காந்த, விடந்தனிற் புரிந்தேநாயயர்ந்திருப்ப வெடுக்கவோகோக்கவோவென்றான், றிடம்படுத்திடவேவிராசராசனுக்குச் செருமுனைச்சென்றுசெஞ்சொற்றுக், கடன்களிப்பதுவேயெனக்கிளிப்பு கழுங் கருமூர்த்தருமமுமென்றான்.

இ-ள். குற்றமற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற ஏகாந்தத்தானத்தில் அவன் மனைவியினுடைய பொன்னினுற்செய்த அழகிய மேகலைமணி யுதிரச் செய்து அவன் வருதலைக்கண்டு நான் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அப்போது எனக்குத் திடஞ்சொல்லி அந்த மணிகளையெடுக்கவோ எடுத்ததுக்கோக்கவோ வென்றான் அப்படிப்பட்ட மெய்மை படைத்துள்ள அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனனுக்கு யுத்தமுகத்திற்போய்க் செம்மையாகிய சொற்றுக்கடன் கழிப்பதுவே இனி எனக்குக் கீர்த்தியுந்தொழிலுந்தருமமுமென்றான் கர்னமகாராசன். ஏ-று. 258

பின்னையும்பற்றப்பன்மொழிந்தின்பலவும் பேசியென்பூசலோ வினோந்த, துன்னிரீங்குவந்ததென்சரவா துண்பையாலுள்ளவாறுரைமீ, நென்னமைந்தனுமிப்பரிசினுரைப்பவீன்றறத்துறந்தவன்றையினு, மன்னெநெஞ்சழிந்தேயிருநகணீர்சொரிய வலரிவாய் சூளரிநொந்தழுதான்.

இ-ள். மறுபடியும் அனேகவார்த்தைகள் பேசி இனிப் பலவார்த்தைகள் பேசியாவதென்ன யுத்தமவினேந்திருக்கின்றது என்னை இப்போது நீர் நினைத்துவந்தழைப்பது உண்மையாக உள்ளபடி சொல்லுமென்று கர்னமகாராசன் இத்தன்மையினாலே சொல்லப்பெற்று ஆற்ற

திலேவிட்ட அன்றையினும் மனமழிந்து இரண்டுகண்களிலும் நீர்சொரிய அலறிவாய்குழறி நொந்தமுதாள் குந்திமாதேவி. எ-று. 259

ஆண்டுமாமகனுமிருகணீர்துடைத்தவ் வண்ணையப்பன்புறையேற்றி, மூண்டவல்வினையின்பயனலாதியார்க்கு முயற்சியால் வருவதொன்றுண்டோ, வேண்டும்யாவையுமேதருகுவேன்றும் வேண்டியவேண்டுகுவென்னப், பாண்டுவின்நிருமாமனைவியுமதற்குப் பண்பினுவின்னன்பகர்வாள்.

இ-ள். கர்னனாகிய புத்திரனும் இரண்டுகண்களினின்றும் வருகின்ற நீரைத் துடைத்து அந்தத் தாய்க்குப் பலதரங் தேறுதல்சொல்லி மூண்டிருக்கின்ற தீவினைப்பயனல்லாமல் யார்க்கும் முயற்சியினாலே வருகிற காரியமொன்றுண்டோ நீர் என்னை என்னகேட்கிரோ அவையெல்லாந் தருவேன் நீர் விரும்பியதைக் கேளுமென்றுசொல்லப் பாண்டுகாராசனுடைய மனைவியான குந்திமாதேவியும் அதற்கு இனிய குணத்தோடு இதுவேண்டுமென்று சொன்னாள். எ-று. 260

பார்த்தன்வெஞ்சமரினின்னுடன்மலைந்தாற் பகைப்பெரும் பார்தன்மபகழி,கோத்தலும்பிழைத்தான்மறித்துநீவிடுத்தாக் கோறலென்றொருவரங்குறித்தாள், வாய்த்தமற்றவர்களினோரென்றவரை மலையலென்றொருவரங்குறித்தான், மூத்தவன்காதலினோரார் தம்பொருட்டாண் மொழிந்தமைகேட்டிவைமொழிவான்.

இ-ள். அர்ச்சுனன் வெவ்விய யுத்தத்தில் உன்னுடனே யுத்தஞ்செய்தால் பகையைபுடைய நாகாஸ்திரத்தைக் கோத்துத் தொடுத்தளவில் தப்பினால் இரண்டாந்தரமும் விட்டுக் கொல்லாதையென்று ஒருவரங்கேட்டாள், மற்ற பாண்டவர்களும் தம்பிமாரென்று அவருடனே போர்செய்யாதையென்று ஒருவரங்கேட்டாள் மூத்தவனாகிய கர்னன் தம்பிமார் பொருட்டுத் தாய்சொன்னவைகளைக்கேட்டு இவை சொல்லுவான். எ-று. 261

தெறுகணையொன்றுதொடுக்கவுழினைந்து செருச்செய்வோன்சென்னியோடிருந்தான், மறுகணைதொடுப்பதாண்மையோவலியோ மானமோமன்னவர்க்கறமோ, வறுகணையொன்றேபார்த்தன்மேற்றொடுப்ப நொழிந்துளோருய்வரென்றுரைத்தான், நறுகணரலர்க்குந் தறுகணைவர்க்குந் தண்ணளிநிறைந்தசெங்கண்ணை.

இ-ள். கொல்லப்பட்ட பாணம்ஒன்று தொடுக்கவும்; எதிரிட்டு யுத்தஞ்செய்வோன் சிரசுடனே தப்பியிருந்தால் மறுகணைதொடுப்ப தாண்மையோ வல்லமையோ மானமோ அரசர்க்குத் தருமமோ ஒருகணை

யே அர்ச்சனன்மேல் விடுவேன் மற்றபேர் பிழைப்பார்களென்று சொன்னான் அவன் யாரென்று சொன்னால் நல்லவர்களுக்கும் பொல்லாதவர்களுக்கும் தண்ணிய கிருபைரிதைந்த சிவந்தகண்களையுடைய கர்னமகாராசன். எ-று. 262

பெருவரமிரண்டும்பெற்றபின்பின்னைப் பெற்றதாயினைக்கரங்குவித்துத், தருவரமெனக்குமிரண்டுளவுகிற சராசரங்களுக்கெலாந்தாயிர், வெருவருமமரிற்பார்த்தலைடியேன் வீழ்ந்தபோதவனிபரறிய, மருவருமுலைப்பாலெனக்களித்துந்த மகனெனும் வாய்மையுமுரைப்பீர்.

இ-ள். பெரியவர மிரண்டும் பெற்றபின்பு தன்னைப்பெற்றதாயைக்கெகுவித்து வணங்கி நீ ரெனக்குத் தருகின்ற வரங்களிரண்டுண்டு உலகத்திலே சராசரங்களுக்கெல்லாந் தாயானவரே அஞ்சத்தக்கயுத்தகளத்தில் அர்ச்சனனாலே நான் வீழ்ந்தபோது இவ்வுலகத்தையானும் அரசர்களறிய முலைப்பாலெனக்குக் கொடுத்து நான் உம்முடைய பிள்ளையென்கிற உண்மையைச் சொல்லுவீர். எ-று. 263

உய்வருதிரல்வெம் போர்முடிப்பளவு முமக்குநான் மகனென னுந்தன்மை, யைவருமறியாவண்ணீர்காப்பி ரல்லதங்கவாசிறிதறியின், மைவருங்கடம்பாரனைத்தையுமெனக்கே வழங்குவர்வழங்கினுல்யாடுனன், கைவருந்துணைவன்றனக்கலால்வழங்கேன் கடைப்பிடிசுருமயீதென்றன்.

இ-ள். பிழைத்தற்கரிய வெவ்விய யுத்தமுடிவுவரைக்கும் நான் உமக்கு பிள்ளையென்கிற தன்மையைப் பஞ்சபாண்டவர்களறியாதவிதம் நீர் காத்தல்வேண்டும் அல்லாமல் அவர் சிறிதாவதறிந்தால் கருங்கடல் சூழ்ந்த பூமியெல்லாம் எனக்கே கொடுப்பார்கள் கொடுத்தால் யான் என்னுடைய துணைவனாகிய துரியோதனனுக்குக் கொடுப்பனையல்லாமல் வேறொருவருக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் இந்தக்காரியத்தை மறவாதையென்றன் கர்னமகாராசன். எ-று. 264

என்றலுமதுகேட்டென்றதாயொக்கு மென்றுகொண்டிவ்வரநேர்ந்து, வன்றுயர்மேன்மேல்வளரயான்றளரா வகையுயிருனக்கு முற்பெயர்வ, தென்றினியெனத்தன்கண்கணீர்சொரிய வினைந்து

நைந்தமுதமுதிர்ங்கி, யென்றருண்மதலைதனைத்தழி இரிறுத்தி யா
கவனிநுந்துளிச்சென்றார்.

இ-ள். அப்படி சொன்னவளவில் அதுகேட்டுப் பெற்றதாயாகிய
குந்தமாதேவியுஞ் சரியென்று இந்தவாங்களிர்ண்டையுங் கொடுத்துவ
லிமைபொருந்திய துக்கமேலுமேலுமுண்டாக இனி யான் தளராசவி
தம் உயிருளக்கு முன்னே நீங்குவதென்று தன் கண்களிலிருந்து நீர்
சொரிய னைந்து அழுதமுது இரக்கமுற்று நின்ற தன் பிள்ளையைத் த
ழுவிக்கொண்டு அங்கே நிறுத்திவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இருந்தஇ
டத்திற் போனார். எ-று. 265

கன்னனுங்குந்திகன்னனோபிரைத்தகருத்தெலாந்திருத்தமா
க்கேட்டாங், கென்னமுமுடிந்ததெனமகிழ்ந்தந்த வணங்கையுபி
ல்லிடையிருத்தித், தண்ணரியுடன்றன்பின்வருநிருபர் தம்மையு
முறைமுறைநிருத்திப், பண்ணமைதடந்தேர்மீதுகொண்டன்றே
பாண்டவருரைநகரடைந்தான்.

இ-ள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் குந்திமாதேவி கர்னனோடு சொல்
விய வருத்தத்தை யெல்லாந் திருத்தமாகக்கேட்டு நம்முடையஎண்ண
மெல்லாம் நிறைவேறியதென்று மனமகிழ்ந்து அவளை அந்தவீட்டிலே
நிறுத்திவிட்டு குளிர்ந்த தையுடன் பின்னேவந்த அரசர்களையும் அங்
கங்கே நிறுத்திவிட்டு உறுப்பமைந்த விசாலம் போருந்திய தேரின்மே
லேறிக்கொண்டு அப்பொழுதே பாண்டவர்களிருக்கின்ற நகரத்தை ய
டைந்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான். எ-று. 266

தூதுபோயரவத்துவசனோடுறுதி சொன்னதுமறுத்தவன்சி
னந்து, மோதுபோர்புரியத்துணிந்ததும்விதூன் மூரிவில்லிறுத்த
துங்கங்கும், போதுபோர்வஞ்சம்வினைத்ததுங்கன்னன் புரந்தரம்
கீந்ததும்பயந்த, மாதூபோய்வாங்கன்பெற்றவையொழிய மற்றெ
லாமைத்துனர்க்குரைத்தான்.

இ-ள். தூதுபோய் சர்ப்பக்கொடிபடைத்த தூரியோதனனுக்கு உ
றுதிசொன்னதும் அதை அவன் மறுத்துக் கோபித்து மோதப்பட்டயு
த்தத்துக்கு சம்மதித்துத் துணிந்ததும், விதூன் வலமையுள்ள தன்
வில்லை யொடித்ததும், இராத்திரியில் நிலவரைவேட்டி தனக்குவஞ்ச

னைசெய்ததும், கர்னன் கவசகுண்டலங்களைத் தேவந்திரனுக்குக்கொடுத்ததும் பெற்ற குந்திமாதேவி கர்னனிடத்திற்குப்போய்ப் பெற்றவரங்கள் தவிர மற்றவைகளெல்லாம் மைத்துனராகிய பஞ்சபாண்டவர்களுக்குச் சொல்லினார் பூ கிருஷ்ணபகவான். ஏ-று. 237

வாழிவிருத்தம்.

பஞ்சவர்தூதனென்னும் பக்தவச்சலனும்வாழி
கஞ்சமென்முகத்தீளான கற்புத்தென் பதியும்வாழி
வஞ்சமல்மனத்தோரான மன்னரைவர்களுமவாழி
செஞ்சொலாலிதைப்படித்தோர் செகந்தோறும்வாழிமாதோ.

பூக்கிருஷ்ணஸ்வாமிதூது

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

நூதனமாய் அச்சிட்ட

வள்ளியம்மை சுயம்வரம்.

இஃது வள்ளியம்மை மான்வயிற்றிற் செனித்து குரவர்க்கரசு
னுகிய நம்பிராசன் கிருகத்தில் வளர்ந்து கன்னிப்பருவங்கழித்து தக்
கப் பருவநிசையடைந்து வனஞ்சென்று செந்தினைக்கதிரைப் பகி
கள் கொய்யாமற் காவல்புரிந்து நாரதமாமுனிவரோடு வாதுகூறிச்
சுப்பிரமணிய வேடுவனோடு வாதுகள்பேசிப் பண்டாரக் கிழவனோடு
மனமகிழ்ந்து பரணமீடுந்து அன்னவருக்குத் தொண்டுசெய்து சு
லையையடுத்த யானையாற் சிவசுப்பிரமணியரை காந்தர்வ மணம்புரிந்
து தினைக்கதிரறுத்து அண்ணன்மார்களோடு சிற்றூர்சென்று குக
னை நினைந்து துக்கித்துப் பின்னர்ச் சிவசுப்பிரமணியரைப் யாணிக்கி
ரகணஞ்செய்து திருப்பரங்குன்றஞ் செல்லும்வரையில் இப்பாகங்
களில் சாஸ்திர யுக்தப்படி நவரசங்களாலும் இந்துஸ்தான், பார்வீ,
கெஜல், டோம்ரி, துக்கடா, சிந்து, கீர்த்தனை, சுலிப்பா, வெண்பா,
விருத்தப்பா, ஓரடிப்பதம்முதலிய வர்னமெட்டுகளினு வியற்றப்பெ
ற்று நல்ல தளமானகடி தத்தில் ஆங்காங்கு ஐதீக விசித்திரப் படங்க
ளமைத்து சுத்தமாக அச்சிட்டுத் தயாராயிருப்பதாலும் காப்பிகள்
சொற்பமாயிருக்கிறபடியாலும் வேண்டுவோர் கீழ்க்காணும் விலாச
ப்படி எழுதினால் உடனே அனுப்பப்படும்.

புத்தகம் ஒன்றின் விலை அணு 0 12 0

என்னுடைய பெரிய கேட்டலாக வேண்டுமாறால் அரையணு
ஸ்டாம்ப் அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

வித்தியாரத்நாகரம் பிரஸ்,

மதராஸ்.